
3 1761 07983381 0

Kirby Flower Smith

ARISTOTELIS

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

POLITEIA ATHENAION

EDIDERUNT

G. KAIBEL et U. DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

BERLINI

APUD WEIDMANNOS

MDCCCXCI.

ΤΥΧΗΙ ΑΓΑΘΗΙ

PRAEFATIO.

Quod nemo aut expectare poterat aut sperare ausus erat, id felicissimo nuper casu factum est: rediit ad lucem e sepulcorum tenebris quem in omne aevum perditum duxeramus Aristotelis de Republica Atheniensium commentarius ut argumenti gravitate singularis ita praeclaro scriptoris nomine commendatissimus. feliciter inventum Bonae Fortunae grato animo acceptum referimus, gratulamur autem viris Museo Britannico praefectis, quod egregio invento egregie usi novum librum vix nuntiatum publico usui tradendum curaverunt. singulari autem laude prosequendus est F. G. Kenyon, qui chartam lectu difficillimam admirabili cum cura et diligentia integram descripsit, descriptam una cum uberrima rerum enarratione edidit (Oxonii 1891). tam multa ille sive perplexa scribendi ratione obscurata sive charta laesa atramentove evanido amissa vel intenta oculorum acie vel attenta animi cogitatione feliciter explicavit reciperavit supplevit, ut si minus bene quaedam ab illo administrata videantur, haec nemo graviter vituperare possit nisi aut imprudens aut invidus. nos qui plus semel chartam legerimus, quantum in hac ardua et salebrosa via permetienda Kenyoni duci deberemus, admirabundi saepe adgnovimus.

charta ab initio mutila nulloque auctoris nomine inscripta dubitari nequit quin eum contineat librum quem *Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων Πολιτείαν* veteres nuncupaverunt.

ab ipso Aristotele scriptum esse non defuerunt qui nuper ambitiose negarent. nos qui nec praeiudicata teneamur opinione nec aut Aristotelem hominem errare potuisse aut novi quidquam novis ex fontibus disci posse negemus, magno cum gaudio vidimus eum scriptorem cuius accuratum quidem et acutum sed idem aridum tenueque dicendi genus tot libris testatum habuimus, in hoc commentario omnibus eis laudibus dignissimum se praestitisse, quibus veterum aliquis grammaticorum dignum eum iudicavit. dubitamus enim scientia rerum an eloquendi copia suavitate perspicuitate gravitate praestantiorem dicamus de republica Atheniensium librum. itaque Aristotelis nomine inscripsimus librum, quem ab Aristotele scriptum esse neque veterum qui legerunt quisquam dubitavit neque nos habemus dubitandi causas idoneas.

quattuor sunt chartae volumina litteris numeralibus inter se distincta (praescripta autem pag. I nota Α, pag. XII Β, pag. XXV Γ ΤΟΜΟϹ, quarti voluminis prima pagina periit) eaque neque aequalis longitudinis (longum enim primum volumen paullo plus duo metra, alterum paullo minus duo, tertium itemque ut videtur quartum paullo minus unum metrum) nec pari paginarum sive numero sive magnitudine. quod quamquam periit totius libri exordium, tamen in fronte primae paginae numerale Α legitur, inde efficitur etiam illud ex quo hoc descriptum est exemplum mutilum fuisse, librarium autem voluminum numeros ipsum praefixisse. quod ea re confirmatur quod ante primam paginam scriptam vacat aliquid chartae, sive significare voluit librarius defectum sive sperabat aliquando ex alio exemplo ea quae deessent se suppleturum. voluminum divisio cum non facta sit ad argumenti rationem (velut primum terminatur in media de Pythodori decreto narratione cap. 29), videtur ad chartarum rationem facta esse. quattuor scilicet chartae plagulae praesto fu-

erunt, in quas totum opus dispertiendum erat. dispertivit autem is qui librum describendum curavit ita ut partem ipse susciperet, partem scribae mercennario exarandam committeret. duabus enim valde inter se diversis manibus librum scriptum esse deinceps demonstrabimus. fefellit autem dominum in dispertiendis chartis ratio. nam quam ipse in se receperat partem, ei non suffecit prima plagula: reliqua igitur in altera plagula continua perscribenda erant (pag. XII). rursus cum scribae pensum adnumeraret, plus ei quam opus fuerat chartae tribuit: itaque vacuum ille aliquid chartae reliquit (pag. XXIV)[1].

perscripserunt librum, ut nobis quidem visum est, scribae duo facili negotio inter se distinguendi. prior manus litteris utitur minutis eius generis quod cursivum appellare consuevimus, scriptura angusta, compendiis crebris; orthographicis vitiis fere immunis est, iota mutum quod dicitur non dativis solum addere solet sed etiam coniunctivi activi personis tertiis. haec manus praeter volumen primum totum etiam secundi paginam primam (XII) scripsit, praeterea autem, nisi egregie fallimur, etiam tertium vo-

1) posuimus igitur quod simplicissimum videbatur, quattuor chartae plagulas ipsa illa quattuor volumina fuisse. patet vero etiam alia explicandi via. versibus enim litterisque dinumeratis volumen alterum tertiumque vicenis fere millenis litteris utrumque constare invenimus. hinc suspicari licebat descriptum esse opus ex antiquiore exemplo aequali magis scriptura exarato, cuius singula volumina ex quingenis fere quadragenis versibus constitisse, hoc est, si trigenarum septenarum singulos versus litterarum fuisse statuas, ex litteris vicenis millenis. iam vero primi voluminis eiusque mutili ab initio cum multo maior sit litterarum numerus (numeravimus enim duo et triginta fere milia), non potest hoc eiusdem ambitus unum volumen fuisse, sed duo potius in unum coniuncta, e quibus alterum integrum, alterum vero eo litterarum numero mutilatum esset, qui ad duorum voluminum integritatem deesset, hoc est octo fere milibus. nec pluribus opus erat scriptori ad antiquissima Atheniensium tempora enarranda.

lumen integrum (XXV—XXX): certe nihil nobis reperire contigit quod a prioris manus specie vel usu discreparet. longe ab hac diversa est alterius manus scriptura quadrata sive uncialis quae dicitur, lectu facillima, chartae prodiga, omnium compendiorum abstinens, sed vitiis orthographicis abundans. haec manus totum volumen alterum perscripsit (p. XIII—XXIV). discedimus enim ab Kenyonis iudicio, qui in media pagina XX (cap. 41, 2) inde a verbis *τὴν πόλιν διὰ τοὺς δημαγωγούς* tertiam manum alteram excepisse adnotavit. verum est paginas XXI—XXIII, ex prima statim fronte si quis velit iudicare, videri posse a manu diversa scriptas esse: litterae minus firmae paulloque quam ante graciliores, magis inter se coniunctae, scriptura cursivo generi similior. sed verum illud quoque est tantam esse in scribendi genere indole usu similitudinem, ut illa quae discrepare videntur uni potius scribae in taedioso opere languescenti quam duobus tribuere necesse sit. accedit quod inde a pag. XXIV cum finis instaret homo ille vere mercennarius festinare desiit et quod reliquum erat operis rursus pristina paene diligentia absolvit. minus confidenter hac de re Kenyoni obloqueremur, nisi idem plane iterum factum videremus in quarto volumine, quod ab eodem homine scriptum esse persuasum nobis est. huius voluminis etsi nihil nisi lacinia quaedam superant, tamen et recte haec ordinari possunt et ex parte saltem etiam redintegrari. periit prima pagina (XXXI), altera fere integra est eaque sat diligenter scripta; at rursus procedente opere pag. XXXIII infirmior gracilior cursivoque generi similior fit scriptura rursusque in extrema libri parte ad pristinam firmitatis et concinnitatis laudem revertitur. his omnibus unum addimus quod non parvi momenti ad duos inter se librarios distinguendos esse videtur. qui Aristotelis librum suum in usum descri-

bendum curavit homo fuit parcus, non integra charta usus sed cuius in antica parte vilicus aliquis decimo undecimoque imperatoris Vespasiani anno acceptorum et expensorum rationes antea perscripserat. in aversa igitur charta ipse, ut videtur, Aristotelis librum perscribere instituit scriptura usus quam minutissima chartaeque parcissima. singulos enim versus plus minus sexagenarum fecit litterarum (exceptis paginis IX et XI, quorum versus multo etiam longiores sunt). solum in pagina X, cuius ne aversa quidem charta integra erat, cum maximam partem ipse dominus argumento orationis Midianae antea implevisset, pro spatii angustiis versus sunt breviores. eadem hac chartae parsimonia et primum et tertium volumen insigne est, ut etiam hac ex re duo haec volumina ab eodem homine scripta esse colligi possit. contra alter scriba praeterquam quod nullis syllabarum compendiis scripturam coartavit versus fecit multo breviores, qui quadragenarium litterarum numerum vix unquam excederent, plerumque vero in trigenis quinis litteris i. e. in sollemni versus epici numero se continerent. idem hoc chartae explendae studium in secundo pariter atque in quarto volumine comparet: magna igitur confidentia haec duo volumina contendimus scripta esse ab eodem librario, cuius mercennariam operam etiam clarius adgnoscet qui innumeros eius errores cum laudabili primi tertiique voluminis accuratione comparaverit.

sed hoc sane quaeritur, num omnia secundi quartique voluminis vitia ipsi librario tribuenda sint, quod disceptari non potest nisi antea de correctoris fide ad certum iudicium pervenerimus. totum enim opus postquam scriptum est recensuit homo aliquis, cuius cum manus simillima videatur ei qui primum et tertium volumen scripsit, vix dubitamus quin ipse dominus corrector fuerit, quod eo quoque comprobatur, quod interdum errore statim in-

tellecto in ipso contextu vitiosae scripturae emendationem addidit, velut cap. 15 in. sic scriptum extat ΜЄΤΑΔЄΤΑΥΤΑ ΤЄΞЄΠЄϹЄ i. e. *ταῦτα* in *ταῦτ᾽* correctum, neque aliter c. 28, 1 ΟΥΚЄΥΔΟΚΙΜΟΥΜЄΝΟΝΤΑ i. e. *εὐδοκιμούμενον* in *εὐδοκιμοῦντα* correctum. huius rei neque in secundo neque in quarto volumine ullum exemplum repperimus. multa ille male omissa addidit, vitiose scripta emendavit, interdum quae minus clare scripta viderentur delevit clariusque denuo supra versum scripsit. emendationes saepe tam egregiae, additamenta ita singularia sunt, ut omnia haec correctori quamvis ingenioso homini tribui nequeant. accedit quod quaedam etiam male correcta sunt eaque ita comparata, ut nemo sanus qui quidem de emendanda scriptoris oratione cogitaret comminisci potuerit. velut in primo volumine c. 1, 1, ubi recte scriptum erat *καταγνωσθέντος*, supra scriptum videmus *καθαρθέντος* quod plane absurdum est, c. 28, 5, ubi recte scriptum *τῇ πόλει πάσῃ πατρικῶς χρωμένους*, male supra scripta est glossa *καλῶς*. item in tertio volumine c. 57, 3, ubi recte traditum *αἴδεσις* vocabulum inepte in *αἵρεσις* mutatum est. etiam in secundo volumine c. 39, 1 *Ἀθηναίων*, quod supra versum addidit corrector, ni fallimur, pessima glossa est, male c 32, 3 *ᾑρέθησαν* in *ἐρρήθησαν* mutatum, ridicule plane c. 45, 3 *ἐνιαυτόν* in *αἰνιαυτόν*. praeterea coepta emendatio non absoluta c. 39, 5, ubi vide quae adnotavimus, c. 43; 6, ubi cum scriptum esset *καὶ δύω περὶ τῶν ἄλλων*, corrector *δύο* emendavit et *αἱ* pro *καί*, sed *δὲ* addere oblitus est, c. 49, 1, ubi cum ipsa emendatio non plane certa sit, tamen corrector cum supra *ἀνάγουσιν* nihil adnotasset nisi *λλ* non satis fecit emendandi officio. multa porro quae vel imperito facile erat emendare, integra reliquit corrector, maxime in volumine secundo, ubi immania orthographica vitia ex parte tantummodo correxit. his denique

si addideris quod c. 43, 2, ubi librarius scripserat *πέντε καὶ λ*, corrector Є supra scripsit, litteram numeralem pro ipso vocabulo, dubium esse nequit, quin corrector non ex ingenio scripta verba emendaverit sed ad fidem exempli propositi. potest sane fieri ut levidensia quaedam suo periculo correxerit, velut si iota mutum ab altero librario constanti usu omissum hinc illinc addidit vel si Aegyptii hominis pronuntiandi magis quam scribendi vitia passim correxit (*διαμφιζβήτησις. ἀναμφιζβήτητον, ἐγνωζμένους. γίγνεσται. γενέσται, Ἀρεοπαγῖδιν βουλήν, χαλεφῶς, ἐφακουσάντων, ἐφεξαιρούμενοι, φιλοφασιλεῖς* alia similia), sed in universum si quid profectum est correctoris opera, non ingenio hoc sed diligentiae illius tribuendum, magna autem vitiorum copia, qua alterum et, quantum quidem licet iudicare, quartum volumen foedatum est, non tam indocto librario quam propositi exempli depravationi imputanda est: graviora enim vitia quae emendata non sunt ab correctore, ex archetypo emendari non potuisse existimamus. ergo redit quod repertum est privatum apographum libri Aristotelei ad archetypum ex duplici exemplo aliquando compositum, altero docte et accurate scripto, altero indocte et parum diligenter. ad emendandum igitur librum Aristoteleum plura audenda sunt in volumine secundo quartoque quam in primo et tertio.

postquam de codice Londinensi diximus, brevius dicendum est etiam de duobus quae nunc Berolini adservantur frustulis chartaceis, quibus utrimque scriptis, ut viderat Bergkius, eiusdem libri Aristotelei reliquiae continentur. recte ordinavit haec Blassius, qui primus fragmenta lectu difficillima explicanda adgressus est, satis felici, ut tunc res erat, successu. Blassii Bergkii Landwehrii legendi supplendique conamina una cum suis proposuit Dielsius act. acad. Berol mai. 1885. supersunt in prioris fragmenti maioris parte

antica capitis 12 verba *πάλιν δὲ καὶ περὶ τῆς ἀπορίας* ad *τῶν οὕνεκ' ἀλκήν* (I a), in postica capitis 13 verba *τέτταρα διῆγον ἐν ἡσυχίᾳ* ad *οἵ τε ἀφῃρημένοι τὰ χρέα* (I b) versibus scripta XXXIII ad XXXVI litterarum singulis eisque maxima ex parte integris; in alterius fragmenti parte antica inde a capitis 21 verbis fere *ἀναγορεύωσιν· ὅθεν καὶ καλοῦσιν Ἀθηναῖοι* usque ad capitis 22 verba fere *ἔτει δὲ μετὰ ταῦτα δωδεκάτῳ νικήσαντες* (II a), in postica capitis 22 inde a verbis fere *δήμου πρᾳότητι· ὧν ἡγεμὼν καὶ προστάτης ἦν Ἵππαρχος* ad verba fere *ἐναυπηγήσαντο τριήρεις ἑκατόν, ἑκάστου ναυπηγουμένου* (II b). huius fragmenti singuli versus eiusdem fere longitudinis ac prioris fragmenti plus dimidia parte manci sunt, longe plurima vero tam male habita, ut perpauca a Blassio aliisque recte describi potuerint. sperare licet, quod nunc comparata charta Londinensi facilius fieri potest, fragmenta Berolinensia mox fore ut meliore cum successu relegantur. scriptura est quadrata sed parum aequalis, orthographica vitia paucissima sunt (notabilia haec *χρᾶσθαι*, *ἐπαυσάμαν*, *τῶν δαμοτῶν*. nisi fallit species II b 5), compendia fere nulla (nam quod legitur I b cap. 13, 1 ΔΙΑΤΑΥΤΗΝΑΙΤΙΑΝ pro *διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν* potest librarii error esse), ita ut altera ex parte priori codicis Londinensis librario, altera ex parte posteriori similis esse videatur. ad Aristotelis verba emendanda non multum inde fructus cepimus; differt Berolinensis codex a Londinensi eo maxime nomine quod verba saepius, ut nobis quidem visum est, liberius et minus probabiliter collocata sunt. nos hac in re Londinensis libri fidem secuti sumus et singula suo quidque loco adnotavimus.

ipsis libris accedunt tertio loco veterum grammaticorum sive scriptorum testimonia maxime ex altera commentarii parte petita, quorum ope aliquot sane menda licet

nec multa nec gravia tolli potuerunt. putaverit quispiam plura quam nos fecimus ad fidem grammaticorum novanda fuisse, sed diffidimus testibus de interpolatione saepius suspectis. velut cum in codice (c. 59, 3) scriptum legeremus *εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ — ξενίας καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν*, mirabamur ipsi scriptoris inconcinnitatem, qui alterum crimen explicaret, alterum non explicaret. iam in lexico Cantabrigiensi aucta haec vidimus *ξενίας μὲν ἐάν τις κατηγορῆται ξένος εἶναι, δωροξενίας δὲ ἐάν κτλ.'* non recepimus additamentum ab Harpocratione omissum, immo quoniam scriptorem qui *ψευδεγγραφῆς ψευδοκλητείας ἀγραφίου βουλεύσεως* crimina explicatione indigna iudicasset non probabile erat *ξενίας* et *δωροξενίας* crimina pluribus explicavisse, coniecimus etiam quae in codice tradita est *δωροξενίας* explicatio delendam esse. in eodem capite altera etiam magis memorabilis est interpolatio: *ἔτι δὲ τὰς εἰσαγγελίας εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον καὶ τὰς καταχειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς ἁπάσας εἰσάγουσιν οὗτοι (οἱ θεσμοθέται)*. delenda esse verba *εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον* certissimum videtur; cf. Dem. Tim. 22. iam audi testes: ad litteram fere consentiunt Pollux 8, 87 et Photius, sed schol. Aeschin. 1, 16 ita habet *τὰς εἰσαγγελίας εἰσάγειν* (l. *εἰσάγουσιν*) *εἰς τὸν δῆμον καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς εἰσάγουσιν κτλ.'*, ubi non facile coniciat quis *εἰσαγγέλλουσιν* restituendum esse, cum schol. Plat. Phaedr. 235 d comparaverit *καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσῆγον καὶ τὰς χειροτονίας καὶ προβολὰς κτλ.'*. grammaticorum igitur ope emendari potuerunt graviora perpauca, suppleri nihil, postquam quam c. 59, 3 olim ex Harpocratione addendam existimaveramus *ὕβρεως γραφήν*, eam huc non pertinere docuit Lipsius (act. societ. Saxon. 1891 p. 47). et hoc eo magis dolendum est, quod dubium esse nequit, quin haud paucis lacunis hiet Aristotelea in codice oratio,

velut c. 21, 1. c. 25, 4. c. 37, 2. c. 57 extr. c. 61 init. habemus enim libellum qualis expectari poterat, neque scribarum erroribus nec lacunis neque interpolatione immunem. sed et vitia, si pauca quaedam curatu difficillima exceperis, ea sunt quae in omnibus libris reperiri soleant, et glossae eae quae neque ad rhetorum operam, ut exornaretur scilicet scriptoris oratio, referri possint neque ad doctorum hominum diligentiam, qui in libros ab ipso Aristotele publico usui non destinatos aliquid sibi licere arbitrati addebant quae ex aliis sive Aristotelis sive aliorum libris commode vel utiliter addi poterant. neque enim rhetorum scholis aptus erat libellus non solum scribendi elegantia sed etiam lectissima doctrina insignis, neque latebat peritos quanto discrimine elaboratissimum hoc opusculum a commentariis philosophicis in discipulorum usum conscriptis distineretur.

nos cum mirifice delectati novo egregioque libello simulatque ad nos perlatus est de nova editione cogitare coepissemus, quamquam multa ut par est primo impetu corrigere contigit, tamen gravius nihil profici posse intelleximus nisi ipsa charta accurate cognita. itaque primum consedimus plus viginti dies et coniunctis curis legimus diligenter codicem imagine photographica repraesentatum. deinde uterque nostrum totum iterum legit, haud pauca etiam tertium quartumque, donec convenit fere inter nos de locis plerisque difficilioribus. ectypi photographici ope si quae expediri non posse videbantur, adiutorem humanissimum et peritissimum nacti sumus ipsum KENYONEM, qui ubicunque vellemus promiserat nostra se gratia codicem iterum recogniturum esse, et promissis ita stetit, ut difficile nobis sit optimo viro pro paratissima voluntate utilissimoque auxilio recte gratias agere. hac ratione id sane effectum arbitramur, ut de satis multis

locis rectius nunc quam antea iudicari possit, quamquam non tanto opere hoc gaudemus quanto quod multa etiam nunc incerta manserunt dolemus. sed quid profectum sit nostra opera, alii iudicabunt, nobis de ratione huius editionis pauca dicenda sunt. a codicis fide non recessimus nisi monito lectore, praeterquam quod orthographica vitia secundi maxime voluminis nunquam fere memoravimus. graviora enim ab ipso correctore sublata vidimus, velut ter ΠΡΗΝ sive ΠΡΙΝ pro ΠΛΗΝ scriptum, reliqua nihil intererat memorare, velut *Ἀρεοπαγεῖται, κατῆγον, ἄγειν, ἰρήνη, λιπέσθαι, προιστήκι, πολιτία, συμπέμπειν* et quae sunt similia. tacite etiam correximus quae scribi solent *Τίσανδρος, σύμμιξις, ἀναμῖξαι, δεκαετία, συγκλείειν* (recte vero scriptum *συγκλήσαντες* c. 15, 4), *λειτουργεῖν λειτουργία* (saepius recte traditum *λητουργεῖν λητουργία*), *ἱερωσύνη* (vel *ἱεροσύνη* c. 42, 5), *Μουνιχία, ἐάν* (pro *ἄν* saepe scriptum), *ἰσόροπα* alia: talia ubi notavimus quo consilio hoc factum sit peritos non fugiet. incredibilem librarii inconstantiam uno exemplo inlustrabimus. vocabuli *Πειραιεύς* genetivus legitur *Πειραιέως* c. 35 et 41, *πιραιαιως* (*εως* corr.) c. 39 et 40, *πιραιοις* (*εως* corr.) c. 40, *πιραιως* (*πει* corr.) c. 38, dativus *πιραιει* c. 39, *πιραι* (*πειραει* corr.) c. 38, *πιραιι* c. 39, accusativus *πειραια* (*εα* corr.) c. 38, *πειραι* (*αιεα* corr.) c. 42. apparet ex hac formarum in secundo volumine varietate, in archetypo scriptum ubique fuisse *Πειραιέως, Πειραιεῖ, Πειραιέα*, quae formae certa titulorum IV saeculi fide confirmantur, simul vero apparet, haec si singillatim adnotassemus, magis nobis perversitatis crimen metuendum quam diligentiae laudem sperandam fuisse. dubitarit quispiam num recte neglectae consonarum adsimilationis exempla spreverimus, et fuit sane cum nobis ipsis ad chartae fidem *ἐγκρατέστερον, ἐμμένειν, ἐγγράφεσθαι, ἐγκύκλιος,*

συνπείθειν, συνβαίνειν necessario scribendum videbatur. sed abiecimus haec et similia omnia, postquam cognovimus primum omnes has formas paucissimis exceptis in solo volumine secundo reperiri, tum eundem librarium etiam *ἐνενκόντες, ἠνανκάσθη, ἀνανφισβήτητον, τυνχάνουσιν* plerumque scripsisse. bellaria potius haec docto posterioris saeculi palato probata quam vera spectatae antiquitatis monumenta. his igitur missis reliqua diligenter adnotavimus. quae in codice sive mutilato sive detrito legi non iam potuerunt, suppleta sive a nobis sive ab aliis uncinis quadratis signavimus, nisi quod singulas litteras evanidas, de quibus quidem supplendis dubitari non poterat, cancellis eximimus. quae ab ipsis librariis omissa putavimus, uncinis fastigatis, quae spuria nobis visa sunt, uncinis quadratis duplicatis notavimus. in re dubia quae a doctis viris certatim prolatae sunt opinationes non enumeravimus: probabiliter si quid excogitatum videbatur, adscripsimus, sin minus, corruptelae notam adfiximus. neque hoc, nisi spes fefellit, vituperabimur, neque illud, quod si quid a nobis dudum emendatum idem postea vidimus ab aliis sive paucis sive multis inventum, longam nominum seriem adtexere noluimus. quae nostra non erant, suo quidque auctori fideliter retribuimus. princeps editor quae vere correxit, diligenter ubique enotavimus addita K(enyon) littera, nisi forte quae ille coniecerat in ipso codice scripta invenimus. grates autem publice agimus eis viris doctis sive Anglis sive Graecis sive Germanis, qui quae de emendando vel explicando Aristotelis libello scripserunt ad nos miserunt. legimus et haec omnia studiose et si quae alia in nostram pervenerunt notitiam, multa quaenobis occurrerant ab aliis quoque inventa esse gavisi.

minus parci fuimus in testimoniis veterum grammaticorum scriptorumve congerendis: ad verbum exscripsi-

mus quae emendandis Aristotelis verbis usui esse poterant, reliqua breviter significavimus et asterisco quidem eorum testium nomina adornavimus qui Aristotelem ipsum auctorem professi sunt, diductis litteris eorum nomina notavimus qui ipsa Aristotelis verba accurate exscripserunt.

fecisse igitur nobis videmur quod potuimus, neque plane inutiliter longam et strenuam operam insumptam esse putamus. nostra autem studia si quis continuare et superare voluerit, quod magno sane opere optamus ut fiat, ei necessarium esse dicimus, ut nostra editione non contentus ipsum adeat codicem adsiduaque et saepe iterata lectione quid possit auderi quidve non possit ipse experiatur. inutile profecto est tamquam e cubiculo lectuloque arundine porrecta emendatiunculas captare, id quod multis adhuc satis visum est facere, qui cum sudorem algoremque detrectarent optatam metam contingere non potuerunt. rettulimus quidem nos quantum eius fieri potuit de chartae fide, sed iudicare qui velit, ipsum varium neque eiusdem in omnibus rebus pretii testem ipse videat audiat cognoscat. accedit difficile saepe de sermone libelli Aristotelei iudicium. absurdum sine dubio est, quid potuerit scribere quid non potuerit philosophus lexico Aristoteleo pervolutato scrutari: novimus philosophum Aristotelem, historiae scriptorem non noveramus. absurdius etiam illud vituperare scriptorem quod rem non ita administraverit ut nos similia solemus administrare; nam quod Aristoteles de Solone dixit prudenter, idem nobis de Aristotele dicendum videtur: *οὐ γὰρ δίκαιον ἐκ τῶν νῦν γιγνομένων θεωρεῖν τὴν ἐκείνου βούλησιν.* multa sane patienter nunc tulimus, quae num ferri possint ipsi dubitamus, sed cautione nimia quam temeritate peccare maluimus. de quibus omnibus eo libro dicendum erit, quem publice nuper promisimus, quo de scriptoris fide atque auctoribus, de narrandi arte dicendique genere adiuncto etiam commentario critico accuratius explicabitur.

SIGNA

[quae in codice fuerunt, nunc evanida] suppleta
⟨quae Aristoteles dedit, in codice omissa⟩ addita
[[quae sunt in codice, ab Aristotele aliena]] deleta
K (enyon).

1 — — Μύρωνος καθ' ἱερῶν ὀμόσαντες ἀριστίνδην. καταγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄγους [αὐτ]οὶ μὲν ἐκ τῶν τάφων ἐξεβλήθησαν, τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἔφυγεν ἀειφυγίαν. Ἐπιμενίδης δ' ὁ Κρὴς ἐπὶ τούτοις ἐκάθηρε τὴν πόλιν.

II. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη στασιάσαι τούς τε γνω-
2 ρίμους καὶ τὸ πλῆθος πολὺν χρόνον [[τὸν δῆμον]]. ἦν γὰρ
[τό]τε ἡ πολιτεία τοῖς τε ἄλλοις ὀλιγαρχικὴ πᾶσι καὶ δὴ
καὶ ἐδούλευον οἱ πένητες τοῖς πλουσίοις καὶ αὐτοὶ καὶ
τὰ τέκνα καὶ αἱ γυναῖκες, καὶ ἐκαλοῦντο πελάται καὶ
ἑκτήμοροι· κατὰ ταύτην γὰρ τὴν μίσθωσιν εἰργάζοντο τῶν
πλουσίων τοὺς ἀγροὺς (ἡ δὲ πᾶσα γῆ δι' ὀλίγων ἦν) καὶ
εἰ μὴ τὰς μισθώσεις ἀποδιδοῖεν, ἀγώγιμοι καὶ αὐτοὶ καὶ
οἱ παῖδες ἐγίνοντο· καὶ γὰρ δεδεμέν[οι] τοῖς [δανεί]σασιν
ἐπὶ τοῖς σώμασιν ἦσαν μέχρι Σόλωνος· οὗτος δὲ πρῶτος
3 ἐγένετο τοῦ δήμου προστάτης. χαλεπώτατον μὲν οὖν καὶ
πικρότατον ἦν τοῖς πολλοῖς τῶν κατὰ τὴν πολιτείαν τ[ὸ]
δου[λ]εύειν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐδυσχέραινον· οὐδενὸς γάρ, ὡς εἰπεῖν, ἐτύγχανον μετέχοντες.

III. ἦν δ' ἡ τάξις τῆς ἀρχαίας πολιτείας τῆς πρὸ Δράκοντος τοιάδε. τὰς μὲν ἀρχὰς [καθί]στασαν ἀριστίν-

---

de principio libri vide fragmenta Plutarchi Sol. 12, verba vix integra   1 sententia supplenda e
ΘΑΡΘΕΝ
2 ΚΑΤΑΓΝΩCΘΕΝΤΟC αὐτοὶ Kirchhoff   6 del. K   13 suppl. K   20 τοιάδε suadent vestigia   καθίστασαν spatio aptum

*δην καὶ πλουτίνδην· ἦρχον δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ [βίου],
μετὰ δὲ ταῦτα [δεκα]έτειαν. μέγισται δὲ καὶ πρῶται τῶν* 2
*ἀρχῶν ἦσαν βασιλ[εὺς καὶ πο]λέμαρχος καὶ ἄρχων· τούτων
δὲ πρώτη μὲν ἡ τοῦ βασιλέως, αὕτη γὰρ ἐν ἀρχῇ κατέστη,
δευτέρα δ' ἐπικατέστη [πολε]μαρχία διὰ τὸ γενέσθαι
τινὰς τῶν βασιλέων τὰ πολέμια μαλακούς, [πρῶτον] δὲ τὸν
Ἴωνα μετεπέμψαντο χρείας καταλαβούσης. τελευταία δ'* 3
*ἡ [τοῦ ἄρχοντος]· οἱ μὲν γὰρ πλείους ἐπὶ Μέδοντος,
ἔνιοι δ' ἐπὶ Ἀκάστου φασὶ γενέσθαι [ταύτην· σ]ημεῖον
δ' ἐπιφέρουσιν [ὅτι] οἱ ἐννέα ἄρχοντες ὀμνύουσι [καθά-
περ] ἐπὶ Ἀκάστου [τῆς] πόλ[εως ἄ]ρξειν, ὡς ἐπὶ τῆς
ἐκείνου βασιλείας παραχωρησάντων τῶν Κοδ[ριδῶν τ]ῶν
[ὑπεξῃρημένων] τῷ ἄρχοντι δωρεῶν· τοῦτο μὲν οὖν ὁπο-
τέρως ποτ' ἔχει μικρόν, ἀλλ' [οὖν ἐγένε]το ἐν τούτοις
⟨τοῖς⟩ χρόνοις· ὅτι δὲ τελευταία τούτων ἐγένετο τῶν
ἀρχῶν, σημεῖον καὶ [τὸ μη]δὲν τῶν πατρίων τὸν ἄρχοντα
διοικεῖν, ὥσπερ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος, ἀλλ' [ὅλως
μηδὲν μ]έγα· διὸ καὶ νεωστὶ γέγονεν ἡ ἀρχὴ μεγάλη,
τοῖς ἐπιθέτοις αὐξηθ[εῖσα. θεσ]μοθέται δὲ πολλοῖς ὕ-* 4
*στερον ἔτεσιν ᾑρέθησαν, ἤδη κατ' ἐνιαυτὸν αἱρ[ουμένων]
τὰς ἀρχάς, ὅπως ἀναγράψαντες τὰ θέσμια φυλάττωσι
πρὸς τὴν τῶν [παρανομού]ντων κρίσιν· διὸ καὶ μόνη
τῶν ἀρχῶν οὐκ ἐγένετο πλεῖον [ἢ] ἐνιαύσιος· [οὗτο]ι μὲν* 5
*οὖν χρόνον τοσοῦτον προέχουσιν ἀλλήλων. ἦσαν δ' οὐχ
ἅμα πάντες οἱ ἐννέα ἄρχοντες, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς εἶχε
τὸ νῦν καλούμενον Βουκολεῖον πλησίον τοῦ πρυτανείου
(σημεῖον δέ· ἔτι καὶ νῦν γὰρ τῆς τοῦ βασιλέως γυναικὸς*

---

1 *διὰ βίου* et spatio et vestigiis aptum 4 *ἐν ἀρχῇ κατέστη* vestigiis apta 5 ΓΙΝΕCΘΑΙ 6 *πρῶτον δὲ*, conveniunt vestigia 8 suppl. K 10. 11 suppl. K 12 *Κοδριδῶν* K, quod sequitur supplementum incertum 19 suppl. K 20 suppl. Wyse et Blass 22 suppl. K 23 ΠΛΕΙΩΝ *οὗτοι* suppl. K 24 ΑΛΛΗΩΝΗCΑΝ 26 ΒΟΥΚΟΛΙΟΝ

TESTIM. 25 sqq. cf. Suidas *ἄρχων*. Bekk. an. 449, 17.

ἡ σύμμειξις ἐνταῦθα γίνεται τῷ Διονύσῳ καὶ ὁ γάμος). ὁ δὲ ἄρχων τὸ πρυτανεῖον, ὁ δὲ πολέμαρχος τὸ Ἐπιλύκειον (ὃ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο πολεμαρχεῖον, ἐπεὶ δὲ Ἐπίλυκος ἀνῳκοδόμησε καὶ κατεσκεύασεν αὐτὸ πολεμαρ[χή]σας Ἐπιλύκειον ἐκλήθη). θεσμοθέται δ' εἶχον τὸ θεσμοθετεῖον. ἐπὶ δὲ Σόλωνος ἅπαντες εἰς τὸ θεσμοθετεῖον συνῆλθον. κύριοι δ' ἦσαν καὶ τὰς δίκας αὐτοτελεῖς [κρί]νειν καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν προανακρίνειν. τὰ μὲν οὖν περὶ
6 τὰς ἀρχὰς τοῦτον εἶχε τὸν τρόπον. ἡ δὲ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴ τὴν μὲν τάξιν εἶχε τοῦ διατηρεῖν τοὺς νόμους, διῴκει δὲ τὰ πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ κολάζουσα καὶ ζημιοῦσα πάντας τοὺς ἀκοσμοῦντας κυρίως. ἡ γὰρ αἵρεσις τῶν ἀρχόντων ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην ἦν, ἐξ ὧν οἱ Ἀρεοπαγῖται καθίσταντο· διὸ καὶ μόνη τῶν ἀρχῶν αὕτη μεμένηκε διὰ βίου καὶ νῦν.

IV. ἡ μὲν οὖν πρώτη πολιτεία ταύτην εἶχε τὴν ὑπογραφήν. μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου τινὸς οὐ πολλοῦ διελθόντος ἐπ' Ἀρισταίχμου ἄρχοντος Δράκων τοὺς θεσμοὺς
2 ἔθηκεν· ἡ δὲ τάξις αὕτη τόνδε τὸν τρόπον εἶχε. ἀπεδέδοτο μὲν ἡ πολιτεία τοῖς ὅπλα παρεχομένοις. ᾑροῦντο δὲ τοὺς μὲν ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας οὐσίαν κεκτημένους οὐκ ἔλαττον ἢ δέκα μνῶν ἐλευθέραν, τὰς δ' ἄλλας ἀρχὰς ‖ ⟨τὰς⟩ ἐλάττους ἐκ τῶν ὅπλα παρεχομένων. pag. 2
στρατηγοὺς δὲ καὶ ἱππάρχους οὐσίαν ἀποφαίνοντας οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν μνῶν ἐλευθέραν καὶ παῖδας ἐκ γαμετῆς γυναικὸς γνησίους ὑπὲρ δέκα ἔτη γεγονότας· τούτους δὲ δι . . . . . τοὺς πρυτάνεις καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ἱππάρχους τοὺς ἕνους μέχρι εὐθυνῶν, ἐγγ[υη]τὰς δ' ἐκ

---

7 suppl. K   21 ΑΡΧΟΝΤΕϹ corr. K   22 ΟΥΚΕΛΑΤΤΩΔΕΚΑ
22. 23 verba τὰς δ'—παρεχομένων suspecta   25 ἢ πέντε μνῶν? ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ   27 ΔΙ . . . . . ΤΟΥϹ, super ΔΙ videtur ΔΕΙ sive ΔΕΙ scriptum   28 ΕΓΓ . . ΤΑϹ et nos legimus et K, qui supplevit

TESTIM. 1 Hesych. Διονύσου γάμος   2 Hesych. Ἐπιλύκ(ε)ιον

τοῦ αὐτοῦ τέλους δεχομένους οὕπερ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ
ἵππαρχοι. βουλεύειν δὲ τετρακοσίους καὶ ἕνα τοὺς λαχόν- 3
τας ἐκ τῆς πολιτείας. κληροῦσθαι δὲ καὶ ταύτην καὶ
τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ὑπὲρ τριάκοντ' ἔτη γεγονότας.
καὶ δὶς τὸν αὐτὸν μὴ ἄρχειν πρὸ τοῦ πάντας [ἐ]ξελθεῖν·
τότε δὲ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς κληροῦν. εἰ δέ τις τῶν βου-
λευτῶν, ὅταν ἕδρα βουλῆς ἢ ἐκκλησίας ᾖ, ἐκλείποι [τὴν]
σύνοδον, ἀπέτινον ὁ μὲν πεντακοσιομέδιμνος τρεῖς δρα-
χμάς, ὁ δὲ ἱππεὺς δύο, ⟨ὁ⟩ ζευγίτης δὲ μίαν. ἡ δὲ βουλὴ 4
ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου φύλαξ ἦν τῶν νόμων καὶ διετήρει
τὰς ἀρχὰς ὅπως κατὰ τοὺς νόμους ἄρχωσιν. ἐξῆν δὲ
τῷ ἀδικουμένῳ πρὸς [τὴν τῶν] Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴν εἰσ-
αγγέλλειν ἀποφαίνοντι παρ' ὃν ἀδικεῖται νόμον. ἐπὶ 5
δὲ τοῖς σώ[μα]σιν ἦσαν δεδεμένοι, καθάπερ εἴρηται, καὶ
ἡ χώρα δι' ὀλίγων ἦν.

V. τοιαύτης δὲ τῆς τάξεως οὔσης ἐν τῇ πολιτείᾳ
καὶ τῶν πολλῶν δουλευόντων τοῖς ὀλίγοις, ἀντέστη τοῖς
γνωρίμοις ὁ δῆμος. ἰσχυρᾶς δὲ τῆς στάσεως οὔσης καὶ 2
πολὺν χρόνον ἀντικαθημένων ἀλλήλοις εἵλοντο κοινῇ
διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα Σόλωνα καὶ τὴν πολιτείαν ἐπέ-
τρεψαν αὐτῷ ποιήσαντι τὴν ἐλεγείαν ἧς ἐστιν ἀρχὴ

γινώσκω, καί μοι φρενὸς ἔνδοθεν ἄλγεα κεῖται.
πρεσβυτάτην ἐσορῶν γαῖαν Ἰαονίας.

καὶ γὰρ πολι[τικώτατα] πρὸς ἑκατέρους ὑπὲρ ἑκατέρων
μάχεται καὶ διαμφισβητεῖ καὶ μετὰ ταῦτα κοινῇ παραι-
νεῖ καταπαύειν τὴν ἐνεστῶσαν φιλονικίαν. ἦν δ' ὁ Σόλων 3
τῇ μὲν φύσει καὶ τῇ δόξῃ τῶν πρώτων, τῇ δ' οὐσίᾳ καὶ

ΟΔ?

1 ΔΕΧΟΜΕΝΟΥΣ corrector quid voluerit incertum. requirimus *παρεχομένους* 4 ΤΡΙΑΚΟΝΘΕΤΗ 9 an *ὁ δὲ ζευγίτης μίαν*? 21. 23 post ΑΡΧΗ et ΙΑΟΝΙΑΣ spatium, itemque ubique carmina spatio a reliquis secreta 24 supplementum non verum. legimus ΚΑΙΓΑΡΠΟΛΙ . . . ΕΤΑΙΚΑΙΠΡΟΣ, quae omnia fere plane incerta. *καὶ γὰρ ἐπήλαυνεν καὶ πρὸς* olim K 26 ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ superscr. ΝΙΚΙ

τοῖς πράγμασι τῶν μέσων, ὡς ἔκ τε τῶν ἄλλων ὁμολογεῖται καὶ αὐ[τὸ]ς ἐν τοῖσδε τοῖς ποιήμασιν μαρτυρεῖ, παραινῶν τοῖς πλουσίοις μὴ πλεονεκτεῖν·

ὑμεῖς δ' ἡσυχάσαντες ἐνὶ φρεσὶ καρτερὸν ἦτορ,
οἳ πολλῶν ἀγαθῶν ἐς κόρον [ἠ]λάσατε,
ἐν μετρίοισι τ[ρέφεσθ]ε μέγαν νόον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς
πεισόμεθ', οὔθ' ὑμῖν ἄρτια πά[ντ'] ἔσεται.

καὶ ὅλως αἰεὶ τὴν αἰτίαν τῆς στάσεως ἀνάπτει τοῖς πλουσίοις· διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγείας δεδοικέναι φησὶ 'τήν τε φ[ιλαργ]υρίαν τήν τε ὑπερηφανίαν', ὡς διὰ ταῦτα τῆς ἔχθρας ἐνεστώσης.

VI. κύριος δὲ γενόμενος τῶν πραγμά[τω]ν ⟨ὁ⟩ Σόλων τόν τε δῆμον ἠλευθέρωσε, καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ εἰς τὸ μέλλον κωλύσας δ[αν]είζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, [καὶ νόμους ἔθηκε] καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων, ἃς σεισάχθειαν καλοῦσιν, ὡς ἀποσεισαμένων τὸ βάρος. ἐν οἷς πειρῶνταί τι[νες] διαβάλλειν
2 αὐτόν· συνέβη γὰρ τῷ Σόλωνι μέλλοντι ποιεῖν τὴν σεισάχθειαν προειπεῖν τισι τῶν [γνω]ρίμων, ἔπειθ', ὡς μὲν οἱ δημοτικοὶ λέγουσι, παραστρατηγηθῆναι ὑπὸ τῶν φίλων, ὡς δ' οἱ [βουλ]όμενοι βλασφημεῖν, καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν. δανεισάμενοι γὰρ οὗτοι συνεπρίαντο πολλὴν χώραν, [μετὰ δ'] οὐ πολὺ τῆς τῶν χρεῶν ἀποκοπῆς γενομένης ἐπλούτουν· ὅθεν φασὶ γενέσθαι τοὺς ὕστερον δοκοῦντας εἶναι
3 παλαιοπλούτους. οὐ μὴν ἀλλὰ πιθ[ανώ]τερος ὁ τῶν δημοτικῶν λόγος. οὐ γὰρ ε[ἰκὸς] ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις οὕτω μέτριον γενέσθαι καὶ κοινόν, ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ τοὺς νόμους

6 an ἐν μέτροισι? vestigiis aptum suppl. K 7 ΑΡΤΙΑΠΑ (vel C ΤΑ) nos, ΤΑ K etiam nunc 10 et 14 suppl. K 16 ΑϹΕΙϹΑΧΘΙΑ corr. K 16 ΑΠΟϹΙϹΑΜΕΝΟΙ, sed fort. ἐκάλουν scribendum 21 βουλόμενοι vestigiis aptum 22 suppl. K 23 ΓΙΝΟΜ 25. 26 suppl. K

TESTIM. 15 Hesych. σεισάχθεια· Σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἥνπερ σεισάχθειαν ἐκάλεσε παρὰ τὸ ἀποσείσασθαι τὸ βάρος τῶν δανείων. Phot. s. v.

ὑποποιησάμενον τυραννεῖν τῆς πόλεως, ἀμφοτέροις ἀπεχθέσθαι καὶ περὶ πλείονος ποιήσασθαι τὸ καλὸν καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἢ τὴν αὑτοῦ πλεονεξίαν, ἐν οὕτω δὲ μικροῖς καὶ ἀναξίοις καταρρυπαίνειν ἑαυτόν. ὅτι δὲ 4 ταύτην ἔσχε τὴν ἐξουσίαν, τά τε πράγματα νοσοῦντα με........το καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτὸς πολλαχοῦ μέμνηται καὶ οἱ ἄλλοι συνομολογοῦσι πάντες.

VII. ταύτην μὲν οὖν χρὴ νομίζειν ψευδῆ τὴν αἰτίαν εἶναι. πολιτείαν δὲ κατέστησε καὶ νόμους ἔθηκεν ἄλλους, τοῖς δὲ Δράκοντος θεσμοῖς ἐπαύσαντο χρώμενοι πλὴν τῶν φονικῶν. ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείῳ καὶ ὤμοσαν χρήσεσθαι πάντες. οἱ δ' ἐννέα ἄρχοντες ὀμνύντες πρὸς τῷ λίθῳ κατεφάτιζον ἀναθήσειν ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἐάν τινα παραβῶσι τῶν νόμων· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν οὕτως ὀμνύουσι. κατε- 2 κύρωσεν δὲ τοὺς νόμους εἰς ἑκατὸν ἔτη καὶ διέταξε τὴν πολιτείαν τόνδε ⟨τὸν⟩ τρόπον.

— — τιμήματα διεῖλεν εἰς τέτταρα τέλη, καθάπερ διῄ- 3 ρητο καὶ πρότερον, εἰς πεντακοσιομέδ[ιμ]νον [καὶ ἱππέα] καὶ ζευγίτην καὶ θῆτα. τὰς μὲ[ν οὖ]ν ἀρχὰς ἀπένειμεν
pag. 3 ἄρχειν ἐκ πεντακοσιομεδίμνων καὶ ἱππέων καὶ ζευγιτῶν, τοὺς ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας καὶ τοὺς πωλητὰς καὶ τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς κωλακρέτας, ἑκάστοις ἀνάλογον τῷ μεγέθει τοῦ τιμήματος ἀποδιδοὺς τὴν ἀρχήν. τοῖς δὲ τὸ θητικὸν τελοῦσιν ἐκκλησίας καὶ δικαστηρίων μετέδωκε

---

5 ΝΟCΟΥΝΤΑΜΕ . . . PΟ . . . ΤΟ nunc legit K. olim μετεχειρίσατο. sententia fuerit 'docet et res publica aegrotans et' 18 velut ⟨τὸ πᾶν πλῆθος ἐκ⟩ τιμημάτων διεῖλεν. cf. Hes et Harp. 19 suppl. e grammat. 20 suppl. K

TESTIM. 11 *Harpocr. κύρβεις. *schol. Aristoph. Av. 1351. *Plut. Sol. 25 13 *Harpocr. λίθος. Plut. Sol. 25 19 *Harpocr. ἱππάς et πεντακοσιομέδιμνον. Hes. ἐκ τιμημάτων (ubi etiam haec διῄρητο γὰρ ἡ πολιτεία κατὰ Σόλωνα εἰς τέσσαρα, πεντακοσιομέδιμνον ⟨ἱππέα ζευγίτην θῆτα⟩. idem s. ζευγίσιον et θητικόν. *Harpocr. θῆτες. Phot. et Suid. θῆτες

4 μόνον. ἔδει δὲ τελεῖν πεντακοσιομέδιμνον μὲν ὃς ἂν ἐκ τῆς οἰκείας ποιῇ πεντακόσια μέτρα τὰ συνάμφω ξηρὰ καὶ ὑγρά, ἱππάδα δὲ τοὺς τριακόσια ποιοῦντας (ὡς δ' ἔνιοί φασι τοὺς ἱπποτροφεῖν δυναμένους. σημεῖον δὲ φέρουσι τό τε ὄνομα τοῦ τέλους, ὡς ἂν ἀπὸ τοῦ πράγματος κείμενον, καὶ τὰ ἀναθήματα τῶν ἀρχαίων· ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀκροπόλει εἰκὼν [[Διφίλου]], ἐφ' ῇ ἐπιγέγραπται τάδε·

Διφίλου Ἀνθεμίων τήνδ' ἀνέθηκε θεοῖς,
θητικοῦ ἀντὶ τέλους ἱππάδ' ἀμειψάμενος.

καὶ παρέστηκεν ἵππος † ἐκμαρτυρῶν, ὡς τὴν ἱππάδα τοῦτο σημαίνουσαν. οὐ μὴν ἀλλ' εὐλογώτερον τοῖς μέτροις διῃρῆσθαι καθάπερ τοὺς πεντακοσιομεδίμνους), ζευγίσιον δὲ τελεῖν τοὺς διακόσια τὰ συνάμφω ποιοῦντας· τοὺς δ' ἄλλους θητικόν, οὐδεμιᾶς μετέχοντας ἀρχῆς. διὸ καὶ νῦν ἐπειδὰν ἔρηται τὸν μέλλοντα κληροῦσθαί τιν' ἀρχήν, ποῖον τέλος τελεῖ, οὐδ' ἂν εἷς εἴποι θητικόν.

VIII. τὰς δ' ἀρχὰς ἐποίησε κληρωτὰς ἐκ προκρίτων, οὓς ἑκάστη προκρίνειε τῶν φυλῶν. προὔκρινεν δ' εἰς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἑκάστη δέκα, καὶ ⟨ἐκ⟩ τού[των ἐκλ]ήρουν· ὅθεν ἔτι διαμένει ταῖς φυλαῖς τὸ δέκα κληροῦν ἑκάστην, εἶτ' ἐκ τούτων κυαμεύειν. σημεῖον δ' ὅτι κληρωτὰς ἐποίησαν ἐκ τῶν τιμημάτων ὁ περὶ τῶν ταμιῶν νόμος, ᾧ χρώμενοι [διατελο]ῦσιν ἔτι καὶ νῦν· κελεύει γὰρ
2 κληροῦν τοὺς ταμίας ἐκ πεντακοσιομεδίμνω[ν. Σόλ]ων μὲν οὖν οὕτως ἐνομοθέτησεν περὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. τὸ γὰρ ἀρχαῖον ἡ ἐν Ἀρείῳ [πάγῳ βου]λὴ ἀνακαλεσαμένη καὶ κρίνασα καθ' αὑτὴν τὸν ἐπιτήδειον ἐφ' ἑκάστῃ τῶν
3 ἀρχῶν ἐπ' [ἐν]ια[υτ]ὸν [καθιστᾶ]σα ἀπέστελλεν. φυλαὶ

---

10 in voc. ΕΚΜΑΡΤΥΡΩΝ litterae ΤΥ deletae videntur, mendum frustra adhuc temptatum 17 ΤΗΣΔΑΡΧΗΣ corr. K 18 ΠΡΟΚΡΙΝΕΙ corr. Gertz 19 emendatio incerta 20. 21 *δέκα προκρίνειν* (vel *φέρειν*) *ἑκάστην*? 23. 24. 26 suppl. K 28 *ἐπ' ἐνιαυτὸν* K

TESTIM. 14 *Harpocr. *θῆτες* 28 *Phot. *ναυκραρία*. Poll. VIII 108. Hes. *ναύκλαροι*

δ' ἦσαν δ' καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασιλεῖς τέτταρες.
ἐκ δὲ [τῆς φυλῆς ἑκ]άστης ἦσαν νενεμημέναι τριττύες
μὲν τρεῖς, ναυκραρίαι δὲ δώδεκα καθ' ἑκάστην. [ἦν δ'
ἐπὶ τῶν] ναυκραριῶν ἀρχὴ καθεστηκυῖα ναύκραροι, τε-
ταγμένη πρός τε τὰς εἰσφορὰς καὶ τὰς δαπ[άνας] τὰς
γινομένας· διὸ καὶ ἐν τοῖς νόμοις τοῖς Σόλωνος οἷς
οὐκέτι χρῶνται πολλ[άκι]ς γέγραπται ‘τοὺς ναυκράρους
εἰσπράττειν’ καὶ ‘ἀναλίσκειν ἐκ τοῦ ναυκραρικοῦ ἀργυ-
ρ[ίου.’ βουλ]ὴν δ' ἐποίησε τετρακοσίους, ἑκατὸν ἐξ ἑκάστης 4
φυλῆς, τὴν δὲ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἔταξεν ἐ[πὶ τὸ] νομο-
φυλακεῖν, ὥσπερ ὑπῆρχεν καὶ πρότερον ἐπίσκοπος οὖσα
τῆς πολιτείας· καὶ τά τε ἄλλα τὰ πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα
τῶν πολιτ⟨ικ⟩ῶν διετήρει καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας ηὔθυνεν
κυρία οὖσα τ[οῦ ζη]μι[οῦν] καὶ κολάζειν, καὶ τὰς ἐκτίσεις
ἀνέφερεν εἰς πόλιν οὐκ ἐπιγράφουσα τὴν πρόφασι[ν τοῦ
. . . . .]εσθαι, καὶ τοὺς ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνιστα-
μένους ἔκρινεν, Σόλωνος θέντ[ος] νόμον . . . .
περὶ αὐτῶν. ὁρῶν δὲ τὴν μὲν πόλιν πολλάκις στασιά- 5
ζουσαν, τῶν δὲ πολιτῶν ἐνίους διὰ τὴν ῥᾳθυμίαν [ἀγα-
π]ῶντας τὸ αὐτόματον, νόμον ἔθηκε πρὸς αὐτοὺς ἴδιον,
ὃς ἂν στασιαζούσης τῆς πόλεως μὴ τιθῆται τὰ ὅπλα μηδὲ
μεθ' ἑτέρων, ἄτιμον εἶναι καὶ τῆς πόλεως μὴ μετέχειν.

IX. τὰ μὲν οὖν [περὶ τὰ]ς ἀρχὰς τ[οῦτ]ον ἔταξε τὸν τρόπον. δοκεῖ δὲ τῆς Σόλωνος πολιτείας τρία ταῦτ' εἶναι τὰ δημοτικώτατα· πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον τὸ μὴ δανείζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, ἔπειτα τὸ ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων, τρίτον δέ, ⟨ᾧ καὶ

---

1 ΤΕϹϹΑΡΕϹ 2 suppl. e Photio 3 ΝΑΥΚΡΑΙ|ΡΑΙΔΕ 3. 4 supplementum spatio aptum 5 suppl. K 9 suppl. K 10 suppl. Paton et Gennadius 12 an *καὶ γάρ τά τε?* 16 velut *εἰσπράττεσθαι* 17 ΘΕΝι..ΝΟΜ^{Ο}....ΕΝ...Π(ΕΡΙ)ΑΥΤ(ΩΝ), sententia ‘*et hoc unum Solo novum addidit*’ 23 suppl. K

TESTIM. 18 *Gellius II 12

2 μάλιστά φασιν ἰσχυκέναι τὸ πλῆθος, ἡ εἰς τὸ δικ[αστή-ριον] ἔφεσις· κύριος γὰρ ὢν ὁ δῆμος τῆς ψήφου κύριος γίνεται τῆς πολιτείας. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ μὴ γεγράφθαι τοὺς νόμους ἁπλῶς μηδὲ σαφῶς, ἀλλ' ὥσπερ ὁ περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων, ἀνάγκη [πο]λλὰς ἀμφισβητήσεις γίνεσθαι καὶ πάντα βραβεύειν καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια τὸ δικαστήριον. οἴονται μὲν οὖν τινες ἐπίτηδες ἀσαφεῖς αὐτὸν ποιῆσαι τοὺς νόμους, ὅπως τι τῆς κρίσεω[ς ὁ δῆμος ᾖ κύ]ριος. οὐ μὴν εἰκός, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καθόλου περιλαβεῖν τὸ βέλτιστον· οὐ γὰρ [δ]ίκ[αιον] ἐκ τῶν νῦν γινομένων ἀλλ' ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας θεωρεῖν τὴν ἐκείνου βούλησιν.

X. ἐν μὲν οὖν τοῖς νόμοις ταῦτα δοκεῖ θεῖναι δημοτικά, πρὸ δὲ τῆς νομοθεσίας ποιήσα[ς τὴν τῶν] χ[ρ]εῶ[ν ἀπο]κοπὴν καὶ μετὰ ταῦτα τήν τε τῶν μέτρων
2 καὶ σταθμῶν καὶ τὴν τοῦ νομίσματος ἐπαύξησιν. ἐπ' ἐκείνου γὰρ ἐγένετο καὶ τὰ μέτρα μείζω τῶν Φειδωνείων, καὶ ἡ μνᾶ πρότερον [ἕλκ]ουσα παρὰ [μικρ]ὸν ἑβδομήκοντα δραχμὰς ἀνεπληρώθη ταῖς ἑκατόν. ‖ pag. 4 ἦν δ' ὁ ἀρχαῖος χαρακτὴρ δίδραχμον. ἐποίησε δὲ καὶ σταθμὰ πρὸς τὸ νόμισμα τ[ρ]εῖς καὶ ἑξήκοντα μνᾶς τὸ τάλαντον ἀγούσας, καὶ ἐπιδιενεμήθησαν [αἱ] μναῖ τῷ στατῆρι καὶ τοῖς ἄλλοις σταθμοῖς.

XI. διατάξας δὲ τὴν πολιτείαν ὅνπερ εἴρηται τρόπον, ἐπειδὴ προσιόντες αὐτῷ περὶ τῶν νόμων ἐνώχλουν τὰ μὲν ἐπιτιμῶντες τὰ δὲ ἀνακρίνοντες, βουλόμενος μήτε ταῦτα κινεῖν μήτ' ἀπεχθάνεσθαι παρὼν ἀποδημίαν ἐποιήσατο κατ' ἐμπορίαν ἅμα καὶ θεωρίαν εἰς Αἴγυπτον [. . Κ]ανώπου . . . ει δέκα ἐτῶν· οὐ γὰρ οἴεσθαι δίκαιον εἶναι τοὺς νόμους ἐξηγεῖσθαι παρών, ἀλλ' ἕκαστον τὰ

1. 2 suppl. K 5 hiatne oratio post ἐπικλήρων? 7 ΤΑΔΙΚΑC O THPIA 8. 9 supplementum incertum 9 Y(vel H)PIOYMHN 10. 13. 14. 15. 22 suppl. K 14 aut ποιῆσαι fuit aut ποιήσας, certe non ποιήσασθαι 29 desperavimus

γεγραμμένα ποιεῖν. ἅμα δὲ καὶ συνέβαινεν αὐτῷ τῶν 2 *τε γνωρίμων διαφόρους γεγενῆσθαι πολλοὺς διὰ τὰς τῶν χρεῶν ἀποκοπάς, καὶ τὰς στάσεις ἀμφοτέρας μεταθέσθαι διὰ τὸ παρὰ δόξαν αὐτοῖς γενέσθαι τὴν [κατά]στασιν. ὁ μὲν γὰρ δῆμος ᾤετο πάντ᾽ ἀνάδαστα ποιήσειν αὐτόν, οἱ δὲ γνώριμοι πάλιν* ⟦*εἰς*⟧ *τὴν αὐτὴν τάξιν ἀποδώσειν ἢ μ[ικρὸν] παραλλάξ[ειν. ὃ δὲ ἀ]μφοτέροις ἠναντιώθη, καὶ ἐξὸν αὐτῷ μεθ᾽ ὁποτέρων ἠβούλετο συστά[ντι] τυραννεῖν εἵλετο πρὸς ἀμφοτέρους ἀπεχθέσθαι σώσας τὴν πατρίδα καὶ τὰ βέ[λτι]στα νομοθετήσας.*

XII *ταῦτα δ᾽ ὅτι τοῦτον* ⟨*τὸν*⟩ *τρόπον εἶχεν οἵ τ᾽ ἄλλοι συμφωνοῦσι πάντες καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει μέμνηται περὶ αὐτῶν ἐν τοῖσδε* (fr. 5 B)·

δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον γέρας ὅσσον ἀπαρ[κεῖ],
τιμῆς οὔτ᾽ ἀφελὼν οὔτ᾽ ἐπορεξάμενος·
οἳ δ᾽ εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγητοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν.
ἔστην δ᾽ ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισι,
νικᾶν δ᾽ οὐκ εἴασ᾽ οὐδετέρους ἀδίκως.

πάλιν δ᾽ ἀποφαινόμενος περὶ τοῦ πλήθους, ὡς αὐτῷ δεῖ 2 *χρῆσθαι* (Sol. fr. 6, cf. Theogn. 153)·

δῆμος δ᾽ ὧδ᾽ ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἕποιτο,
μήτε λίαν ἀνεθεὶς μήτε βιαζόμενος.
τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται
ἀνθρώποισιν ὅσοις μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

⟦*καὶ*⟧ *πάλιν δ᾽ ἑτέρωθί που λέγει περὶ τῶν διανείμασθαι* 3 *τὴν γῆν βουλομένων* (cf. fr. 34. 35)·

K...CTACIN
4 THN!C ANTAΞIN, emendatio incerta 8. 10 suppl. K
9 ΑΠΕΧΘΕCΘΗΝΑΙ 11 *τὸν* add. K ЄCXЄN 14 *τόσον κράτος* Plut. 14. 15 ΑΠΑΡ TIMHC syllaba in versu extremo omissa. *ἐπαρκεῖ* Plut. *ἀπαρκεῖν* Brunck 15. 16 ΟΥΤΑΠΟΡΕΞΑΜΕΝΟCCCOI 23 *πιεζόμενος* Plut.

TESTIM. 14 Plut. Sol. 18 22 Plut. comp. Sol. et Popl. 2

οἳ δ' ἐφ' ἁρπαγαῖσιν ἦλθον, ἐλπίδ' εἶχον ἀφνεάν,
κἀδόκουν ἕκαστος αὐτῶν ὄλβον εὑρήσειν πολύν,
καί με κωτίλλοντα λείως τραχὺν ἐκφανεῖν νόον.
χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
λοξ[ὸν ὀ]φθαλμοῖσ' ὁρῶσι πάντες ὥστε δήιον·
οὐ χρεών· ἃ μὲν γὰρ εἶπα σὺν θεοῖσιν ἤνυσα,
ἄλ[λα] δ' [ο]ὐ μ[ά]την ἔερδον, οὐδέ μοι τυραννίδος
ἁνδάνει βίᾳ τι [ῥέζ]ειν, οὐδὲ πιεί[ρ]ας χθονὸς
πατρίδος κακοῖσιν ἐσθλοὺς ἰσομοιρίαν ἔχειν.

4 *[πάλιν] δὲ καὶ περὶ τῆς ἀπ[ορίας] τῆς τῶν . . ων καὶ τῶν δουλευόντων μὲν πρότερον ἐλευθερωθέντων δὲ διὰ τὴν σεισάχθειαν* (fr. 36)·

ἐγὼ δὲ τῶν μὲν εἵνεκ' ἀξονήλατον
δῆμόν τι τούτων πρὶν τυχ[εῖ]ν ἐπαυσάμην,
συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων [Ὀλυ]μπίων
ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε
ὅρους ἀνεῖλον πολλαχῇ πεπηγότα[ς],
πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
πολλοὺς δ' Ἀθήνας, πατρίδ' εἰς θεόκτιτον,
[ἀνή]γαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὕπο
χρειοῦς φυγόντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν
ἱέντας, ὡς ἂν πολλαχῇ πλαν[ωμέν]ους,
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
ἔχοντας, ἤθη δεσποτῶν τρομευμένους,
ἐλευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει,
ὁμοῦ βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσας,

---

8 suppl. K 10 *πάλιν* K, nec discrepant papyri Berolinensis vestigia ΑΠ . . . . . Τ(ΗϹ) Τ(ΩΝ) . . |ΩΝ, *ἀπορίας* K 13 ΟΥΝΕΚ *ἀξονήλατον* vix verum 20 ΘΕΟΚΤΙϹΤΟΝ 27. 28 ΚΡΑΤΕΕΙ.ΟΜΟΥ (ΝΟΜΟΥ legit K), ΚΡ. ΤΗΟΜΟΥ Berol.

TESTIM. 1 Plut. Sol. 16 (v. 4. 5). Aristid. II 536 Di (v. 6. 7) 15 Aristid. II 536 Di

[ἔρ]εξ[α] καὶ διῆλθον ὡς ὑπεσχόμην.
θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ,
εὐθεῖαν εἰς ἕκαστον ἁρμόσας δίκην,
ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβών,
[κακ]οφραδής τε καὶ φιλοκτήμων ἀνήρ,
οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἤ[θε]λον
ἃ τοῖς ἐναντίο[ισι]ν ἥνδανεν τότε,
αὖθις δ' ἃ τοῖσιν οὕτεροι φρασαίατο,
πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχηρώθη πόλις.
τῶν εἵνεκ' ἀλκὴν πάντοθεν ποιεύμενος
ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

καὶ πάλιν ὀνειδίζων πρὸς τὰς ὕστερον αὐτῶν μεμψιμοιρίας ἀμφοτέρων·

δήμῳ μὲν εἰ χρὴ διαφάδην ὀνειδίσαι,
ἃ νῦν ἔχουσιν οὔποτ' ὀφθαλμοῖσιν ἂν
εὕδοντες εἶδον.
ὅσοι δὲ μείζους καὶ βίαν ἀμείνονες
αἰνοῖεν ἄν με καὶ φίλον ποιοίατο·

εἰ γάρ τις ἄλλος, φησί, ταύτης τῆς τιμῆς ἔτυχεν (cf. fr. 36 extr.),

οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον οὐδ' ἐπαύσατο,
πρὶν ἂν ταράξας πῖαρ ἐξέλῃ γάλα. ‖
pag. 5 ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταιχμίῳ
ὅρος κατέστην.

XIII. τὴν μὲν οὖν ἀποδημίαν ἐποιήσατο διὰ ταύτας τὰς αἰτίας. Σόλωνος δ' ἀποδημήσαντος ἔτι τῆς πόλεως τεταραγμένης, ἐπὶ μὲν ἔτη τέτταρα διῆγον ἐν ἡσυχίᾳ· τῷ δὲ πέμπτῳ μετὰ τὴν Σόλωνος ἀρχὴν οὐ κατέστησαν 589/8
ἄρχοντα διὰ τὴν στάσιν, καὶ πάλιν ἔτει πέμπτῳ ⟨διὰ⟩ 584/3

2 ΘΕϹΜΟΥϹΘΟΜ corr. ex Aristide 7 ΑΥΤΟΙϹΕΝΑΝ 8 ΔΕΑΥΤΟΙϹΙΝ 10 ΟΥΝΕΚ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟϹ, κυκεύμενος Arist. 14 ΔΙΑΦΡΑΔΗΝ 22 ΠΥΑΡΕΞΕΙΛΕΝ corr. e Plut. 29 διὰ add. e Berol.

TESTIM. 21 Plut. Sol. 16 (v. 1. 2)

2 τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀναρχίαν ἐποίησαν. μετὰ δὲ ταῦτα [διὰ
583–581 τῶν αὐτῶν χρόνων] Δ[α]μα[σίας α]ἱρεθεὶς ἄρχων ἔτη δύο
καὶ δύο μῆνας ἦρξεν, ἕως ἐξηλάθη βίᾳ τῆς ἀρχῆς. εἶτ'
ἔδοξεν αὐτοῖς διὰ τὸ στασιάζειν ἄρχοντας ἑλέσθαι δέκα,
πέντε μὲν εὐπατριδῶν τρεῖς δὲ ἀ[γρ]οίκων δύο δὲ δημιουρ-
581/0 γῶν, καὶ οὗτοι τὸν μετὰ Δαμασίαν ἦρξαν ἐνιαυτόν. ᾧ
καὶ δῆλον ὅτι μεγίστην εἶχεν δύναμιν ὁ ἄρχων· φαίνον-
3 ται γὰρ αἰεὶ στασιάζοντες περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς. ὅλως
δὲ διετέλουν νοσοῦντες τὰ πρὸς ἑαυτούς, οἳ μὲν ἀρχὴν
καὶ πρόφασιν ἔχοντες τὴν τῶν χρεῶν ἀποκοπήν (συνε-
βεβήκει γὰρ αὐτοῖς γεγονέναι πένησιν), οἳ δὲ τῇ πολιτείᾳ
δυσχεραίνοντες διὰ τὸ μεγάλην γεγονέναι μεταβολήν, ἔνιοι
4 δὲ διὰ [τὴν] πρὸς ἀλλήλους φιλονικίαν· ἦσαν [δὲ] αἱ στά-
σεις τρεῖς· μία μὲν τῶν παραλίων, ὧν προειστήκει Μεγα-
κλῆς ὁ Ἀλκμέωνος, οἵπερ ἐδόκουν μάλιστα διώκειν τὴν
μέσην πολιτείαν. ἄλλη δὲ τῶν πεδια[κῶν], οἳ τὴν ὀλιγ-
αρχίαν ἐζήτουν· ἡγεῖτο δ' αὐτῶν Λυκοῦργος. τρίτη δ'
ἡ τῶν διακρίων, ἐφ' ᾗ τεταγμένος ἦν Πεισίστρατος,
5 δημοτικώτατος εἶναι δοκῶν. προσεκεκόσμηντο δὲ τούτοις
οἵ τε ἀφῃρημένοι τὰ χρέα διὰ τὴν ἀπορίαν καὶ οἱ τῷ
γένει μὴ καθαροὶ διὰ τὸν φόβον· σημεῖον δ' ὅτι μετὰ
τὴν [τῶν] τυράννων κατάλυσιν ἐποίησαν διαψηφισμόν,
ὡς πολλῶν κοινωνούντων τῆς πολιτείας οὐ προσῆκον.
εἶχον δ' ἕκαστοι τὰς ἐπωνυμίας ἀπὸ τῶν τόπων ἐν οἷς
ἐγεώργουν. XIV. δημοτικώτατος δ' εἶναι δοκῶν ὁ Πεισί-
στρατος καὶ σφόδρ' εὐδοκιμηκὼς ἐν τῷ πρὸς Μεγαρέας

1 ΑΙΤΙΑΝΑΡΧΙΑΝ 2 suppl. e Berol. 3 ΛΑCΘΗ 5 et spatio et vestigiis apte suppl. K, ἀποίκων Berol. 7 ΔΥΝΑΜΙΝ(ΕΙΧΕΝ Ο) ΑΡΧΩΝ Berol. 8 ΑΕΙ Berol. 9 νοσοῦντες om. Berol. 12. 13 ΕΝΙΟΙΜΕΝΔΙΑ . . . . ΠΡΟC Berol. 13 ΗCΑΝΔΕΑΙ Berol. 15 ΟΙΔΕΕΔΟΚΟΥΝ, ut videtur, Berol. 16 ΠΕΔΙΑ versu extremo, corr. K 22 ΔΙΑΦΗΜΙCΜΟΝ

TESTIM. 5 Hes. ἀγροιῶται

πολέμῳ, κατατραυματίσας ἑαυτὸν συνέπεισε τὸν δῆμον, ὡς [ὑ]πὸ τῶν ἀντιστασιωτῶν ταῦτα πεπονθώς, φυλακὴν ἑαυτῷ δοῦναι τοῦ σώματος, Ἀριστίωνος γράψαντος τὴν γνώμην. λαβὼν δὲ τοὺς κορυνηφόρους καλουμένους, ἐπαναστὰς μετὰ τούτων τῷ δήμῳ κατέσχε τὴν ἀκρόπολιν ἔτει δ' καὶ τριακοστῷ μετὰ τὴν τῶν νόμων θέσιν ἐπὶ Κ[ω]μέου ἄρχον- 560
τος. λέγεται δὲ Σόλωνα, Πεισιστράτου τὴν φυλακὴν 2
αἰτοῦντος, ἀντιλέξαι καὶ εἰπεῖν ὅτι τῶν μὲν εἴη σοφώτερος, τῶν δ' ἀνδρειό[τερο]ς· ὅσοι μὲν γὰρ ἀγνοοῦσι Πεισίστρατον ἐπιτιθέμενον τυραν[νίδι], σοφώτερος εἶναι τούτων, ὅσοι δ' εἰδότες κατασιωπῶσιν, ἀνδρειότερος. ἐπεὶ δὲ λέγων [οὐκ ἔπει]θεν, ἐξαράμενος τὰ ὅπλα πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸς μὲν ἔφη βεβοηθηκέναι τῇ πατρίδι καθ' ὅσον ἦν δυνατός (ἤδη γὰρ σφόδρα πρεσβύτης ἦν), ἀξιοῦν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ταὐτὸ τοῦτο ποιεῖν. Σόλων μὲν [οὖν 3
οὐ]δὲν ἤνυσεν τότε παρακαλῶν· Πεισίστρατος δὲ λαβὼν τὴν ἀρχὴν διῴκει τὰ κοινὰ πολιτικῶς μᾶλλον ἢ τυραννικῶς. οὔπω δὲ τῆς ἀρχῆς ἐρριζωμένης ὁμοφρονήσαντες οἱ περὶ τὸν Μεγακλέα καὶ τὸν Λυκοῦργον ἐξέβαλον αὐτὸν ἕκτῳ ἔτει μετὰ τὴν πρώτην κατάστασιν ἐφ' Ἡγησίου 555/4
ἄρχοντος. ἔτει δὲ τετάρτῳ μετὰ ταῦτα περιελαυνόμε- 4 552/1?
νος ὁ Μεγακλῆς τῇ στάσει, πάλιν ἐπικηρυκευσάμενος πρὸς τὸν Πεισίστρατον ἐφ' ᾧ τε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ λήψεται, κατήγαγεν αὐτὸν ἀρχαίως καὶ λίαν ἁπλῶς. προδιασπείρας γὰρ λόγον ὡς τῆς Ἀθηνᾶς καταγούσης Πεισίστρατον καὶ γυναῖκα μεγάλην καὶ καλὴν ἐξευρών, ὡς μὲν Ἡρόδοτός φησιν (I 60), *ἐκ τοῦ δήμου τῶν Παιανιέων, ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν, ἐκ τοῦ Κολλυτοῦ στεφανόπωλιν Θρᾶτταν, ᾗ ὄνομα Φύη, τὴν θεὸν ἀπομιμησάμενος τῷ*

---

5 ΕΤΕΙΔΕΥΤΕΡΩΙΚΑΙ 11 ΚΑΤΑΣΙΩΠΩΝΤΕΣ corr. K 12 supplementum vestigiis aptum ΕΞΑΙΡΑ 15. 16 suppl. K ΩΣ 21 ΔΕΔΩΔΕΚΑΤΩΙ 24 ΑΡΧΑΙΚΩΣ 28 ΚΟΛΥΤΤΟΥ

κόσμῳ [κα]τήγαγεν μετ' αὑτοῦ, καὶ ὁ μὲν Πεισίστρατος
ἐφ' ἅρματος εἰσήλαυνε παραιβατούσης τῆς γυναικός, οἱ
δ' ἐν τῷ ἄστει προσκυνοῦντες ἐδέχοντο θαυμάζοντες.

XV. ἡ μὲν οὖν πρώτη κάθοδος ἐγένετο τοιαύτη. μετὰ
δὲ ταῦτ' ἐξέπεσε τὸ δεύτερον ἔτει μάλιστα τρίτῳ μετὰ
τὴν κάθοδον· οὐ γὰρ πολὺν χρόνον κατεῖχεν, ἀλλὰ διὰ
τὸ μὴ βούλεσθαι τῇ τοῦ Μεγακλέους θυγατρὶ συγγίνε-
2 σθαι φοβηθεὶς ἀμφοτέρας τὰς στάσεις ὑπεξῆλθεν. καὶ
πρῶτον μὲν συνῴκισε περὶ τὸν Θερμαῖον κόλπον χωρίον
ὃ καλεῖται Ῥαίκηλος, ἐκεῖθεν δὲ παρῆλθεν εἰς τοὺς περὶ
Πάγγαιον τόπους, ὅθεν χρηματισάμενος καὶ στρατιώτας
μισθωσάμενος ἐλθὼν εἰς Ἐρέτριαν ἑνδεκάτῳ πάλιν ἔτει
τότε πρῶτον ἀνασώσασθαι βίᾳ τὴν ἀρχὴν ἐπεχείρει,
συμπροθυμουμένων αὐτῷ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων, μάλιστα
δὲ Θηβαίων καὶ Λυγδάμιος τοῦ Ναξίου, ἔτι δὲ τῶν ἱπ-
3 πέων τῶν ἐχόντων ἐν Ἐρετρίᾳ τὴν πολιτείαν. ‖ νικήσας pag. 6
δὲ τὴν ἐπὶ Παλληνίδι μάχ[η]ν καὶ λαβὼν τὴν ἀρχὴν καὶ παρ-
ελόμενος τοῦ δήμου τὰ ὅπλα κατεῖχεν ἤδη τὴν τυραννίδα
βεβαίως· καὶ γὰρ [Νά]ξον ἑλὼν ἄρχοντα κατέστησε Λύγδα-
4 μιν. παρείλετο ⟨δὲ⟩ τοῦ δήμου τὰ ὅπλα τόνδε τὸν τρό-
πον. ἐξοπλασίαν ἐν τῷ Ἀνακείῳ ποιησάμενος ἐκκλη-
σιάζειν ἐπεχείρει, [φθέγγεσθαι δ' ἐσπούδ]ασεν μικρόν·
οὐ φασκόντων δὲ κατακούειν ἐκέλευσεν αὐτοὺς προσανα-
βῆναι πρὸς τὸ πρόπυλον τῆς ἀκροπόλεως, ἵνα γεγώνῃ
μᾶλλον. ἐν ᾧ δ' ἐκεῖνος διέτριβε δημηγορῶν, ἀνελόντες
οἱ ἐπὶ τοῦτο τεταγμένοι τὰ ὅπλα αὐτῶν [καὶ] συγκλή-
σαντες εἰς τὰ πλησίον οἰκήματα τοῦ Θησείου διεσήμηναν

---

5 ΤΑΥΤΑΤΕΞ nos, ΤΑΥΤΑΩϹΕΞ etiam nunc K ΛΙϹΤΑΕΒΔΟΜΩΙΜΕΤ 6 ΚΑΤΕϹΧΕΝ 10 ΡΑΙΚΗΔΟϹ, sed Λ superscr. 12. 13 ΕΤΕΙΤΟ ΠΡΩΤΟΝ 20 δὲ add. K 21 ΑΝΑΚΕΙΩΙ nos, ut olim K, qui nunc ΘΗϹΕΙΩΙ legit, quod non concedimus 22 supplementum incertum 26 ΤΟΥΤ(ΩΝ) .ΤΕΤΑΓ καὶ suppl. K

TESTIM. 16 *schol. Arist. Ach. 234

ἐλθόντες πρὸς τὸν Πεισίστρατον· ὃ δὲ [ἐπεὶ τ]ὸν ἄλλον 5
λόγον ἐπετέλεσεν, εἶπε καὶ περὶ τῶν ὅπλων τὸ γεγονός·
[ἔφη δ' οὐ δεῖν] θαυμάζειν οὐδ' ἀθυμεῖν, ἀλλ' ἀπελ-
θόντας ἐπὶ τῶν ἰδίων εἶναι, τῶν δὲ κοινῶν αὐτὸς ἐπιμε-
λήσεσθαι πάντων.

XVI. *[ἡ μὲν οὖν Πει]σιστράτου τυραννὶς ἐξ ἀρχῆς τε*
κατέστη τοῦτον τὸν τρόπον καὶ μεταβολὰς ἔσχε τοσαύ-
τας. διῴκει δ' ὁ Πεισίστρατος, ὥσπερ εἴρηται [ἤδ]η, τὴν 2
πόλιν μετρίως καὶ μᾶλλον πολιτικῶς ἢ τυραννικῶς· ἔν
τε γὰρ τοῖς ἄλλ[οι]ς φιλάνθρωπος ἦν καὶ πρᾶος καὶ τοῖς
ἁμαρτάνουσι συγγνωμονικός, καὶ δὴ καὶ τοῖς ἀ[πό]ροις
προεδάνειζε χρήματα πρὸς τὰς ἐργασίας, ὥστε διατρέ-
φεσθαι γεωργοῦντας. τοῦτο δ' ἐποίει δυοῖν χάριν, ἵνα 3
μήτε ἐν τῷ ἄστει διατρίβωσιν ἀλλὰ διεσπαρμένοι κατὰ
τὴν χώραν, καὶ ὅπως εὐποροῦντες τῶν μετρίων καὶ πρὸς
τοῖς ἰδίοις ὄντες μήτ' ἐπιθυμῶσι μήτε σχολάζω[σι]ν ἐπι-
μελεῖσθαι τῶν κοινῶν. ἅμα δὲ συνέβαινεν αὐτῷ καὶ τὰς 4
προσόδους γίνεσθαι μείζους ἐξεργαζομένης τῆς χώρας·
ἐπράττετο γὰρ ἀπὸ τῶν γιγνομένων δεκάτην. διὸ καὶ 5
τοὺς κατὰ δήμους κατεσκεύασε δικαστὰς καὶ αὐτὸς ἐξῄει
πολλάκις εἰς τὴν χώραν ἐπισκοπῶν καὶ διαλύων τοὺς
διαφερομένους, ὅπως μὴ καταβαίνοντες εἰς τὸ ἄστυ πα-
ραμελῶσι τῶν ἀγρῶν. τοιαύτης γάρ τινος ἐξόδου τῷ Πεισι- 6
στράτῳ γιγνομένης συμβῆναί φασι τὰ περὶ τὸν ἐν τῷ
[Ὑμη]ττῷ γεωργοῦντα τὸ κληθὲν ὕστερον χωρίον ἀτελές.
ἰδὼν γάρ τινα π . . . λα[ς ἐν] πέτραις σκάπτοντα καὶ ἐργα-
ζόμενον, [[διὰ τὸ θαυμάσαι]] τὸν πα[ῖδα] ἐκέλευεν ἐρέσθαι
τί [περι]γίγνεται ἐκ τοῦ χωρίου· ὃ δ' 'ὅσα κακὰ καὶ ὀδύναι'

---

1 suppl. K 3 supplementum incertum 6 suppl. K 8 suppl. K 11 suppl. K 20 ϹΚЄΥΑΖЄ 25 suppl. e mant. prov. 1, 75 26 Π littera non plane certa. fuit adverbium in -λως ΠЄΤΡΑΙϹΚΑΠ 28 supplementum spatio aptum

ἔφη, 'καὶ τούτων τῶν κακῶν καὶ ⟦τῶν⟧ ὀδυνῶν Πεισίστρατον δεῖ λαβεῖν τὴν δεκάτην'. ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος ἀπεκρίνατο ἀγνοῶν, ὁ δὲ Πεισίστρατος ἡσθεὶς διὰ τὴν παρρησίαν καὶ τὴν φιλεργίαν ἀτελῆ ἁπάντων ἐποίησεν αὐτόν.

7 *οὐδὲν δὲ τὸ πλῆθος οὐδ' ἐν τοῖς ἄλλοις παρ⟨ην⟩ώχλει κατὰ τὴν ἀρχήν, ἀλλ' αἰεὶ παρεσκ[εύ]αζεν εἰρήνην καὶ ἐτήρει τὴν ἡσυχίαν· διὸ καὶ πολλάκις [τοῦτ' ἐλέ]γετο ὡς ἡ Πεισιστράτου τυραννὶς ὁ ἐπὶ Κρόν[ου] βίος εἴη· συνέβη γὰρ ὕστερον διὰ [τὴν ὕβρ]ιν τῶν υἱέων πολλῷ γενέσθαι τραχυτέραν τὴν ἀρχήν.*

8 *μέγιστον δὲ πάντων ἦν τῶν ἐ[παινου]μένων τὸ δημοτικὸν εἶναι τῷ ἤθει καὶ φιλάνθρωπον. ἔν τε γὰρ τοῖς ἄλλοι[ς προῃρεῖτο] πάντα διοικεῖν κατὰ τοὺς νόμους, οὐδεμίαν ἑαυτῷ πλεονεξίαν διδοὺς [καί ποτ]ε προσκληθεὶς φόνου δίκην εἰς Ἄρειον πάγον αὐτὸς μὲν ἀπήντησεν ὡς ἀπολογησόμενος, ὁ δὲ προσκαλεσάμενος φοβηθεὶς ἔλιπεν.*

9 *διὸ καὶ πολὺν χρόνον ἔμεινεν [ἐν τῇ ἀρ]χῇ [καὶ ὅ]τ' ἐκπέσοι πάλιν ἀνελάμβανε ῥᾳδίως. ἐβούλοντο γὰρ καὶ τῶν γνωρίμων καὶ τῶν [δημο]τικῶν οἱ πολλοί· τοὺς μὲν γὰρ ταῖς ὁμιλίαις τοὺς δὲ ταῖς εἰς τὰ ἴδια βοηθείαις προσ[ή]γετο, καὶ πρὸς ἀμφοτέρους ἐπεφύκει καλῶς.*

10 *ἦσαν δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ περὶ τῶν [τυ]ράννων νόμοι πρᾷοι κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς οἵ τ' ἄλλοι καὶ δὴ καὶ ὁ μάλιστα ἀνήκων πρὸς τὴν τῆς τυραννίδος — — νόμος γὰρ αὐτοῖς ἦν ὅδε 'θέσμια τάδε Ἀθηναίων [κατὰ τὰ] πάτρια· ἐάν τινες τυραννεῖν ἐπανιστῶνται ⟦ἐπὶ τυραννίδι⟧ ἢ συγκαθιστῇ τὴν τυραννίδα ἄτιμον εἶναι αὐτὸν καὶ γένος.'*

XVII. *Πεισίστρατος μὲν οὖν ἐγκατεγήρασε τῇ ἀρχῇ*
528/7 *καὶ ἀπέ[θ]ανε νοσήσας ἐπὶ Φιλόνεω ἄρχοντος, ἀφ' οὗ μὲν*

---

7 supplementum incertum 12 supplementum incertum 14 suppl. K 17 ΕΠΕΛΑΜΒΑΝΕ 18 suppl. K 23 ΚΑΘ[ΗΚ]ΩΝ K 24 velut *τυραννίδος κατάστασιν* 26 glossam del. K ex Andoc. 1, 97 ΤΙΣΥΝΚΑΘ corr. ex And.

κατέστη τὸ πρῶτον τύραννος ἔτη τριάκοντα καὶ τρία
βιώσας, ἃ δ' ἐν τῇ ἀρχῇ διέμεινεν ἑνὸς δέοντα εἴκοσι·
ἔφευγε γὰρ τὰ λοιπά. διὸ καὶ φανερῶς ληροῦσιν ⟨οἱ⟩ φά- 2
pag. 7 σκοντες || ἐρώμενον εἶναι Πεισίστρατον Σόλωνος καὶ στρα-
τηγεῖν ἐν τῷ πρὸς Μεγαρέας πολέμῳ περὶ Σαλαμῖνος·
οὐ γὰρ ἐνδέχεται ταῖς ἡλικίαις, ἐάν τις ἀναλογίζηται
τὸν ἑκατέρου βίον καὶ ἐφ' οὗ ἀπέθανεν ἄρχοντος. τε- 3
λευτήσαντος δὲ Πεισιστράτου κατεῖχον οἱ υἱεῖς τὴν
ἀρχήν, προάγοντες τὰ πράγματα τὸν αὐτὸν τρόπον. ἦσαν
δὲ δύο μὲν ἐκ τῆς γαμετῆς, Ἱππίας καὶ Ἵππαρχος, δύο
δ' ἐκ τῆς Ἀργείας, Ἰοφῶν καὶ Ἡγησίστρατος, ᾧ παρ-
ωνύμιον ἦν Θέτταλος. ἔγημεν γὰρ Πεισίστρατος ἐξ 4
Ἄργους ἀνδρὸς Ἀργείου θυγατέρα, ᾧ ὄνομα ἦν Γοργίλος,
Τιμώνασσαν, ἣν πρότερον ἔσχεν γυναῖκα Ἀρχῖνος ὁ
Ἀμπρακιώτης τῶν Κυψελιδῶν· ὅθεν καὶ ἡ πρὸς τοὺς
Ἀργείους ἐνέστη φιλία. καὶ συνεμαχέσαντο χίλιοι τὴν
ἐπὶ Παλληνίδι μάχην Ἡγησιστράτου κομίσαντος. γῆμαι δέ
φασι τὴν Ἀργείαν οἱ μὲν ἐκπεσόντα τὸ πρῶτον, οἱ δὲ κατέ-
χοντα τὴν ἀρχήν. XVIII. ἦσαν δὲ κύριοι μὲν τῶν πραγμά-
των διὰ τὰ ἀξιώματα καὶ διὰ τὰς ἡλικίας Ἵππαρχος καὶ
Ἱππίας, πρεσβύτερος δ' ὢν ὁ Ἱππίας καὶ τῇ φύσει πολι-
τικὸς καὶ ἔμφρων ἐπεστάτει τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Ἵππαρχος
παιδιώδης καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος ἦν (καὶ τοὺς περὶ
Ἀνακρέοντα καὶ Σιμωνίδην καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὗτος
ἦν ὁ μεταπεμπόμενος), Θέτταλος δὲ νεώτερος πολὺ καὶ 2
τῷ βίῳ θρασὺς καὶ ὑβριστής, ἀφ' οὗ καὶ συνέβη τὴν
ἀρχὴν αὐτοῖς γενέσθαι πάντων τῶν κακῶν. ἐρασθεὶς γὰρ
τοῦ Ἁρμοδίου καὶ διαμαρτάνων τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας
οὐ κατεῖχε τὴν ὀργὴν ἀλλ' ἔν τε τοῖς ἄλλοις ἐνεσημαίνετο
πικρῶς καὶ τὸ τελευταῖον μέλλουσαν αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν

---

3 *οἱ* add. Contus et Herwerden 9 ΠΡΟΑΓΑΓΟΝΤΕϹ 19 ΤΩΝΜΕΝ

TESTIM. 11 Plut. Cat. mai. 24

κανηφορεῖν Παναθηναίοις ἐκώλυσεν λοιδορήσας τι τὸν
Ἁρμόδιον ὡς μαλακὸν ὄντα, ὅθεν συνέβη παροξυν-
θέντα τὸν Ἁρμόδιον καὶ τὸν Ἀριστογείτονα πράττειν
3 *τὴν πρᾶξιν μετὰ συνει⟨δό⟩των ⟨οὐ⟩ πολλῶν. ἤδη δὲ πα-*
ρατηροῦντες ἐν ἀκροπόλει τοῖς Παναθηναίοις Ἱππίαν
(ἐτύγχανεν γὰρ οὗτος μὲν [δ]εχόμενος, ὁ δ' Ἵππαρχος
ἀποστέλλων τὴν πομπήν), ἰδόντες τινὰ τῶν κοινωνούντων
τῆς πράξεως φιλανθρώπως ἐντυγχάνοντα τῷ Ἱππίᾳ καὶ
νομίσαντες μηνύειν, βουλόμενοί τι δρᾶσαι πρὸ τῆς συλ-
λήψεως, καταβάντες καὶ προεξαναστάντες τῶν [ἑτέρων]
τὸν μὲν Ἵππαρχον διακοσμοῦντα τὴν πομπὴν παρὰ τὸ
Λεωκόρειον ἀπέκτειναν, τὴν [δὲ ὅλ]ην ἐλυμήναντο πρᾶξιν.
4 *αὐτῶν γὰρ ὁ μὲν Ἁρμόδιος εὐθέως ἐτελεύτησεν ὑπὸ τῶν*
δορ[υ]φόρων, ὁ δ' Ἀριστογείτων ὕστερον συλληφθεὶς καὶ
πολὺν χρόνον αἰκισθείς. κατηγόρησεν δ' ἐν ταῖς ἀνάγκαις
πολλῶν οἳ καὶ τῇ φύσει τῶν ἐπιφανῶν καὶ φίλοι τοῖς τυράν-
νοις ἦσαν (οὐ γὰρ ἐδύναντο παραχρῆμα λαβεῖν οὐδὲν
ἴχνος τῆς πράξεως). ἀλλ' ὁ λεγόμενος λόγος ὡς ὁ Ἱππίας
ἀποστήσας ἀπὸ τῶν ὅπλων τοὺς πομπεύοντας ἐφώρασε
τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας οὐκ ἀληθής ἐστιν· οὐ γὰρ ἔπεμ-
πον τό⟨τε⟩ μεθ' ὅπλων, ἀλλ' ὕστερον τοῦτο κατεσκεύασεν
5 *ὁ δῆμος. κατηγόρει δὲ τῶν τοῦ τυράννου φίλων, ὡς μὲν*
οἱ δημοτικοί φασιν, ἐπίτηδες, ἵνα ἀσεβήσαιεν ἅμα καὶ
γένοιντο ἀσθενεῖς ἀνελόντες τοὺς ἀναιτίους καὶ φίλους
ἑαυτῶν, ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν, οὐχὶ πλαττόμενος ἀλλὰ τοὺς
6 *συνειδότας ἐμήνυεν. καὶ τέλος ὡς οὐκ ἠδύνατο πάντα*
ποιῶν ἀποθανεῖν, ἐπαγγειλάμενος ὡς ἄλλους μηνύσων πολ-
λοὺς καὶ πείσας αὑτῷ τὸν Ἱππίαν δοῦναι τὴν δεξιὰν πί-
στεως χάριν, ὡς ἔλαβεν, ὀνειδίσας ὅτι τῷ φονεῖ τἀδελφοῦ
τὴν δεξιὰν δέδωκε οὕτω παρώξυνε τὸν Ἱππίαν ὥσθ' ὑπὸ

---

4 ΜΕΤΑϹΥΝΕΙΤΩΝΠΟΛΛΩΝ, neque lectio satis certa nec emendatio 12 *ὅλην* K 13 ΑΥΤΩΝΔΟΜΕΝ 20 ΑΛΗΘΕϹ

τῆς ὀργῆς οὐ κατεῖχεν ἑαυτὸν ἀλλὰ σπασάμενος τὴν μάχαιραν διέφθειρεν αὐτόν.

XIX. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβαινεν πολλῷ τραχυτέραν εἶναι τὴν τυραννίδα· καὶ γὰρ διὰ τὸ τιμωρῶν τἀδελφῷ [[καὶ διὰ τὸ]] πολλοὺς ἀνῃρηκέναι καὶ ἐκβεβληκέναι πᾶσιν ἦν ἄπιστος καὶ πικρός. ἔτει δὲ τετάρτῳ μάλιστα μετὰ 2 514/13 τὸν Ἱππάρχου θάνατον, ἐπεὶ κακῶς εἶχεν τὰ ἐν τῷ ἄστει, τὴν Μουνιχίαν ἐπεχείρησε τειχίζειν, ὡς ἐκεῖ μεθιδρυσόμενος. ἐν τούτοις δ' ὢν ἐξέπεσεν ὑπὸ Κλεομένους τοῦ Λακεδαίμονος βασιλέως, χρησμῶν γινομένων ἀεὶ τοῖς Λάκωσι καταλύειν τὴν τυραννίδα διὰ τοιάνδ' αἰτίαν. οἱ φυγάδες, ὧν οἱ Ἀλκμεωνίδαι προειστήκεσαν, αὐτοὶ 3 μὲν δι' αὑτῶν οὐκ ἠδύναντο ποιήσασθαι τὴν κάθοδον, pag. 8 ἀλλ' αἰεὶ προσέπταιον· ‖ ἔν τε γὰρ τοῖς ἄλλοις οἷς ἔπραττον διεσφάλλοντο καὶ τειχίσαντες ἐν τῇ χώρᾳ Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος, εἰς ὃ συνεξῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεως, ἐξεπολιορκήθησαν ὑπὸ τῶν τυράννων, ὅθεν ὕστερον εἰς ταύτην τὴν συμφορὰν ᾖδον ἐν τοῖς σκολιοῖς [αἰεί]·

αἰαῖ Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

ἀποτυγχάνοντες οὖν ἐν ἅπασι τοῖς ἄλλοις ἐμισθώσαντο 4 τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδομεῖν, ὅθεν εὐπόρησαν χρημάτων — — πρὸς τὴν τῶν Λακώνων βοήθειαν. ἡ δὲ Πυθία προέφερεν αἰεὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις χρηστηριαζομένοις ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας εἰς τοῦθ' ἕως πρού-

---

1 ΚΑΤΕϹΧΕΝ ante corr. 4 ΤΙΜΩΡΕΙΝ 6 ΑΠΙϹΤΟϹΚΑΙ ΠΙϹΤΟϹ corr. K 7 ΕΠΕΙΕΝΚΑΚΩΙ ante corr. 18 Μ(ΕΤΑ) ΤΑΥΤ(ΗΝ) corr. ex Et. M. 25 suppl. velut καὶ ἀνέπεισαν τὴν Πυθίαν συνεργεῖν ἑαυτοῖς πρὸς 27 ΕΙϹΤΟΥΤΕΥϹΕΩϹ corr. Blass

TESTIM. 14 *schol. Arist. Lys. 666, cf. ad. v. 665 extr. Et. M. 361, 33. cf. fragm. spur. 5. 23 v. pag. seq

τρεψε τοὺς Σπαρτιάτας, καίπερ ὄντων ξένων αὐτοῖς τῶν Πεισιστρατιδῶν· συνεβάλλετο δὲ οὐκ ἐλάττω μοῖραν τῆς ὁρμῆς τοῖς Λάκωσιν ἡ πρὸς τοὺς Ἀργείους τοῖς
5 *Πεισιστρατίδαις ὑπάρχουσα φιλία. τὸ μὲν οὖν πρῶτον Ἀγχίμολον ἀπέστειλαν κατὰ θάλατταν ἔχοντα στρατιάν. ἡττηθέντος δ' αὐτοῦ καὶ τελευτήσαντος διὰ τὸ Κινέαν βοηθῆσαι τὸν Θεσσαλὸν ἔχοντα χιλίους ἱππεῖς, προσοργισθέντες τῷ γενομένῳ Κλεομένην ἐξέπεμψαν τὸν βασιλέα στόλον ἔχοντα μείζω κατὰ γῆν, ὃς ἐπεὶ τοὺς τῶν Θεσσαλῶν ἱππεῖς ἐνίκησεν κωλύοντας αὐτὸν εἰς τὴν Ἀττικὴν παριέναι, κατακλήσας τὸν Ἱππίαν εἰς τὸ καλούμενον Πελαργικὸν τεῖχος ἐπολιόρκει μετὰ τῶν Ἀθηναίων.*
6 *προσκαθημένου δ' αὐτοῦ συνέπεσεν ὑπεξιόντας ἁλῶναι τοὺς τῶν Πεισιστρατιδῶν υἱεῖς· ὧν ληφθέντων ὁμολογίαν ἐπὶ τῇ τῶν παίδων σωτηρίᾳ ποιησάμενοι καὶ τὰ ἑαυτῶν ἐν πένθ' ἡμέραις ἐκκομισάμενοι παρέδωκαν τὴν ἀκρό-*
511|10 *πολιν τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ Ἁρπακτίδου ἄρχοντος, κατασχόντες τὴν τυραννίδα μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἔτη μάλιστα ἑπτακαίδεκα, τὰ δὲ σύμπαντα σὺν οἷς ὁ πατὴρ ἦρξεν ἑνὸς δεῖν πεντήκοντα.*

XX. *καταλυθείσης δὲ τῆς τυραννίδος ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους Ἰσαγόρας ὁ Τεισάνδρου φίλος ὢν τῶν τυράννων*

---

7 an *παροργισθέντες?* 13 ΕΠΕΞΙΟΝΤΑC, *ἐπεκτιθέμενοι* Herodot. V 64
.Τ.
17 ΑΡΠΑΚΙΔΟΥ 20 ΔΕΙ

TESTIM. (ad p. 20, 23) *schol. Arist. Lys. 1153 *Ἀριστοτέλης φησὶ — χρησμὸν γενέσθαι τοῖς Λάκωσιν καταλύειν τὴν τυραννίδα, τῆς Πυθίας, ὡς οἱ Ἀλκμεωνίδαι ἐμισθώσαντο τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδομεῖν, συνεχῶς τοῦτο χρώσης αὐτοῖς μαντευομένοις. ἕως πρότερον μὲν Ἀγχιμόλιον ἔπεμψαν κατὰ θάλασσαν, ἀποκρουσθέντος δὲ αὐτοῦ ὀργισθέντες οἱ Λάκωνες Κλεομένη τὸν βασιλέα σὺν μείζονι ἐξέπεμψαν στόλῳ, καὶ νικήσας τοὺς Θετταλοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸν Ἱππίαν συνέκλεισεν εἰς τὸ Πελαργικὸν τεῖχος, ἕως οἱ παῖδες τῶν τυράννων ἐξιόντες ἑάλωσαν.* 20 schol. Ar. Vesp. 502, ubi leg. *Ἀριστοτέλους μὲν τετταράκοντα [καὶ] ἐννέα* (*ἓν* codd) *φήσαντος*

καὶ Κλεισθένης τοῦ γένους ὢν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν. ἡττώ-
μενος δὲ ταῖς ἑταιρείαις ὁ Κλεισθένης προσηγάγετο τὸν
δῆμον, ἀποδιδοὺς τῷ πλήθει τὴν πολιτείαν. ὁ δὲ Ἰσα- 2
γόρας ἐπιλειπόμενος τῇ δυνάμει πάλιν ἐπικαλεσάμενος
τὸν Κλεομένην ὄντα ἑαυτῷ ξένον συνέπεισεν ἐλαύνειν τὸ
ἄγος, διὰ τὸ τοὺς Ἀλκμεωνίδας δοκεῖν εἶναι τῶν ἐναγῶν.
ὑπεξελθόντος δὲ τοῦ Κλεισθένους μετ᾽ ὀλίγων ἠγηλάτει 3
τῶν Ἀθηναίων ἑπτακοσίας οἰκίας· ταῦτα δὲ διαπραξά-
μενος τὴν μὲν βουλὴν ἐπειρᾶτο καταλύειν, Ἰσαγόραν δὲ
καὶ τριακοσίους τῶν φίλων μετ᾽ αὐτοῦ κυρίους καθιστάναι
τῆς πόλεως. τῆς δὲ βουλῆς ἀντιστάσης καὶ συναθροι-
σθέντος τοῦ πλήθους οἱ μὲν περὶ τὸν Κλεομένην καὶ
Ἰσαγόραν κατέφυγον εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὁ δὲ δῆμος δύο
μὲν ἡμέρας προσκαθεζόμενος ἐπολιόρκει, τῇ δὲ τρίτῃ
Κλεομένην μὲν καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ πάντας ἀφεῖσαν
ὑποσπόνδους, Κλεισθένην δὲ καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας
μετεπέμψαντο. κατασχόντος δὲ τοῦ δήμου τὰ πράγματα 4
Κλεισθένης ἡγεμὼν ἦν καὶ τοῦ δήμου προστάτης. αἰτιώ-
τατοι γὰρ σχεδὸν ἐγένοντο τῆς ἐκβολῆς τῶν τυράννων οἱ
Ἀλκμεωνίδαι καὶ στασιάζοντες τὰ πολλὰ διετέλεσαν. ἔτι 5
δὲ πρότερον τῶν Ἀλκμεωνιδῶν Κήδων ἐπέθετο τοῖς τυράν-
νοις, διὸ καὶ ᾖδον καὶ εἰς τοῦτον ἐν τοῖς σκολιοῖς·

ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ᾽ ἐπιλήθου,
εἰ χρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

XXI. διὰ μὲν οὖν ταύτας τὰς αἰτίας ἐπίστευον [ὁ δῆ-
μος] τῷ Κλεισθένει. τότε δὲ τοῦ πλήθους προεστηκὼς
ἔτει τετάρτῳ μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν ἐπὶ Ἰσα-
γόρου ἄρχοντος — — πρῶτον μὲν οὖν ⟨συν⟩ένειμε πάντας
εἰς δέκα φυλὰς ἀντὶ τῶν τεττάρων, ἀναμεῖξαι βουλόμενος,

---

1 ΗΤΤΗΜ(ΕΝ)ΟC corr. Blass et Laco 10 Μ(ΕΤ)Α(ΥΤ)ΟΥ ΚΥΡΙΟΥC corr. K 15 ΑΦΙΕCΑΝ 20 στασιάζοντες ⟨πρὸς τούτους⟩ Gennadius 25 ΕΠΙCΤΕΥΕΝ 28 de lacuna explenda v. Ar. pol. 1275 b 36 συνένειμε Contus et Gertz

ὅπως μετάσχωσι πλείους τῆς πολιτείας· ὅθεν ἐλέχθη καὶ τὸ μὴ φυλοκρινεῖν ‖ πρὸς τοὺς ἐξετάζειν τὰ γένη βουλο-
3 *μένους. ἔπειτα τὴν βουλὴν πεντακοσίους ἀντὶ τετρακοσίων κατέστησεν, πεντήκοντα ἐξ ἑκάστης φυλῆς· τότε δ' ἦσαν ἑκατόν. διὰ τοῦτο δὲ οὐκ εἰς δώδεκα φυλὰς συνέταξεν, ὅπως αὐτῷ μὴ συμβαίνῃ μερίζειν κατὰ τὰς προυπαρχούσας τριττῦς· ἦσαν γὰρ ἐκ δ' φυλῶν δώδεκα τριττύες, ὥστ' οὐ [συν]έπιπτεν ⟨ἂν⟩ ἀναμίσγεσθαι τὸ πλῆθος.*
4 *διένειμε δὲ καὶ τὴν χώραν κατὰ δήμους τριάκοντα μέρη, δέκα μὲν τῶν περὶ τὸ ἄστυ, δέκα δὲ τῆς παραλίας, δέκα δὲ τῆς μεσογείου, καὶ ταύτας ἐπονομάσας τριττῦς ἐκλήρωσεν τρεῖς εἰς τὴν φυλὴν ἑκάστην, ὅπως ἑκάστη μετέχῃ πάντων τῶν τόπων. καὶ δημότας ἐποίησεν ἀλλήλων τοὺς οἰκοῦντας ἐν ἑκάστῳ τῶν δήμων, ἵνα μὴ πατρόθεν προσαγορεύοντες ἐξελέγχωσιν τοὺς νεοπολίτας, ἀλλὰ τῶν δήμων ἀναγορεύωσιν· ὅθεν καὶ ⟨νῦν⟩ καλοῦσιν*
5 *Ἀθηναῖοι σφᾶς αὐτοὺς τῶν δήμων. κατέστησε δὲ καὶ δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις· καὶ γὰρ τοὺς δήμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν ἐποίησεν. προσηγόρευσε δὲ τῶν δήμων τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν τόπων, τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν κτισάντων· οὐ γὰρ ἅπαντες*
6 *ὑπῆρχον ἔτι τοῖς τόποις. τὰ δὲ γένη καὶ τὰς φρατρίας καὶ τὰς ἱερεωσύνας εἴασεν ἔχειν ἑκάστους κατὰ τὰ πάτρια. ταῖς δὲ φυλαῖς ἐποίησεν ἐπωνύμους ἐκ τῶν προκριθέντων ἑκατὸν ἀρχηγετῶν οὓς ἀνεῖλεν ἡ Πυθία δέκα.*

XXII. *τούτων δὲ γενομένων δημοτικωτέρα πολὺ τῆς Σόλωνος ἐγένετο ἡ πολιτεία· καὶ γὰρ συνέβη τοὺς μὲν*

---

6 ΠΡΟCΤΑC ante corr. 14 *ἵνα μὴ* ad 16 *ἀναγορεύωσιν* verba vix integra 22 ΥΠΗΡΧΟΝΕΝ pap. Berol. ΦΑΤΡΙΑC corr. Berol.

TESTIM. 17 *schol. Arist. Nub. 37. *Harp. *ναυκραρικά* et *δήμαρχος*. Hesych. *δήμαρχοι*. 25 Et. M. 369, 15 (ubi leg. *ταῦτα δὲ τὰ δέκα ὀνόματα ἀπὸ ρ'* [*ἀπόροις* codd] *ὁ Πύθιος εἵλετο*) et lex. Patm. Demosth. p. 15 ed. Sakk, sed vix ex Aristotele

Σόλωνος νόμους ἀφανίσαι τὴν τυραννίδα διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι, καινοὺς δ' ἄλλους θεῖναι τὸν Κλεισθένην στοχαζόμενον τοῦ πλήθους, ἐν οἷς ἐτέθη καὶ ὁ περὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ νόμος. πρῶτον μὲν οὖν ἔτει πέμπτῳ μετὰ 2 *ταύτην τὴν κατάστασιν ἐφ' Ἑρμοκρέοντος ἄρχοντος τῇ βουλῇ τοῖς πεντακοσίοις τὸν ὅρκον ἐποίησαν ὃν ἔτι καὶ νῦν ὀμνύουσιν. ἔπειτα τοὺς στρατηγοὺς ᾑροῦντο κατὰ φυλάς, ἐξ ἑκάστης φυλῆς ἕνα, τῆς δὲ ἁπάσης στρατιᾶς ἡγεμὼν ἦν ὁ πολέμαρχος. ἔτει δὲ μετὰ ταῦτα δωδεκάτῳ* 3 *νικήσαντες τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐπὶ Φαινίππου ἄρχοντος,* 490/89 *διαλιπόντες ἔτη δύο μετὰ τὴν νίκην, θαρροῦντος* 487 *ἤδη τοῦ δήμου τότε πρῶτον ἐχρήσαντο τῷ νόμῳ τῷ περὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ, ὃς ἐτέθη διὰ τὴν ὑποψίαν τῶν ἐν ταῖς δυνάμεσιν· ὁ γὰρ Πεισίστρατος δημαγωγὸς καὶ στρατηγὸς ὢν τύραννος κατέστη. καὶ πρῶτος ὠστρακίσθη τῶν ἐκεί-* 4 *νου συγγενῶν Ἵππαρχος Χάρμου Κολλυτεύς, δι' ὃν καὶ μάλιστα τὸν νόμον ἔθηκεν ὁ Κλεισθένης, ἐξελάσαι βουλόμενος αὐτόν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τοὺς τῶν τυράννων φίλους, ὅσοι μὴ συνεξημάρτανον ἐν ταῖς ταραχαῖς, εἴων οἰκεῖν τὴν πόλιν, χρώμενοι τῇ εἰωθυίᾳ τοῦ δήμου πρᾳότητι· ὧν ἡγεμὼν καὶ προστάτης ἦν Ἵππαρχος. εὐθὺς δὲ τῷ* 5 *ὑστερον ἔτει ἐπὶ Τελεσίνου ἄρχοντος ἐκυάμευσαν τοὺς* 487/6 *ἐννέα ἄρχοντας κατὰ φυλὰς ἐκ τῶν προκριθέντων ὑπὸ τῶν δημοτῶν πεντακοσίων τότε μετὰ τὴν τυραννίδα πρῶτον· οἱ δὲ πρότεροι πάντες ἦσαν αἱρετοί. καὶ ὠστρακίσθη Μεγακλῆς Ἱπποκράτους Ἀλωπεκῆθεν. ἐπὶ μὲν* 6 *οὖν ἔτη γ' τοὺς τῶν τυράννων φίλους ὠστράκιζον, ὧν χάριν ὁ νόμος ἐτέθη, μετὰ δὲ ταῦτα τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ τῶν ἄλλων εἴ τις δοκοίη μείζων εἶναι μεθίσταντο· καὶ πρῶτος ὠστρακίσθη τῶν ἄπωθεν τῆς τυραννίδος Ξάνθ-*

---

1. 2 ΧΡΗϹЄ(ΑΙ)Κ(ΑΙ)ΤΟΥϹ (ΧΡΑϹΘΑΙΚΑΙ Berol.) 4 *ὀγδόῳ* K 5 ЄΡΜΟΥ|ΚΡ 13 ΤΟΝΟϹΤΡΑΚΙϹΜΟΝ 14 ΟΤЄΠЄΙϹΙ 16 ΚΟΛΥΤ ΤЄΥϹ 22 ΥϹΤЄ[illegible]ΩΙ 24 ΤΟΙϹΜЄΤΑ 29 ΜЄΘΙϹΤΑΤΟ ante corr.

7 ιππος ὁ Ἀρίφρονος. ἔτει δὲ τρίτῳ μετὰ ταῦτα Νικο-
483/2 μήδους ἄρχοντος, ὡς ἐφάνη τὰ μέταλλα τὰ ἐν Μαρωνείᾳ καὶ περιεγένετο τῇ πόλει τάλαντα ἑκατὸν ἐκ τῶν ἔργων, συμβουλευόντων τινῶν τῷ δήμῳ διανείμασθαι τὸ ἀργύριον Θεμιστοκλῆς ἐκώλυσεν, οὐ λέγων ὅ τι χρήσεται τοῖς χρήμασιν ἀλλὰ δανεῖσαι κελεύων τοῖς πλουσιωτάτοις Ἀθηναίων ἑκατὸν ἑκάστῳ τάλαντον, εἶτ' ἐὰν μὲν ἀρέσκῃ τὸ ἀνάλωμα, τῆς πόλεως εἶναι τὴν δαπάνην, εἰ δὲ μή, κομίσασθαι τὰ χρήματα παρὰ τῶν δανεισαμένων. λαβὼν δ' ἐπὶ τούτοις ἐναυπηγήσατο τριήρεις ἑκατόν, ἑκάστου ναυπηγουμένου τῶν ἑκατὸν μίαν, αἷς ἐναυμάχησαν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τοὺς βαρβάρους. ὠστρακίσθη δ' ἐν τούτοις τοῖς
8 καιροῖς Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου. τετάρτῳ δ' ἔτει κατε-
481/0 δέξαντο πάντας τοὺς ὠστρακισμένους, ἄρχοντος Ὑψιχίδου, διὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν· καὶ τὸ λοιπὸν ὥρισαν τοῖς ὀστρακιζομένοις ἐντὸς Γεραιστοῦ καὶ Σκυλλαίου κατοικεῖν ἢ ἀτίμους εἶναι καθάπαξ.

XXIII. τότε μὲν οὖν μέχρι τούτου προῆλθεν ἡ πόλις ἅμα τῇ δημοκρατίᾳ κατὰ μικρὸν αὐξανομένη· μετὰ δὲ τὰ Μηδικὰ πάλιν ἴσχυσεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ καὶ διῴκει τὴν πόλιν, οὐδενὶ δόγματι λαβοῦσα τὴν ἡγεμονίαν ἀλλὰ διὰ τὸ γενέσθαι τῆς περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίας αἰτία. τῶν γὰρ στρατηγῶν ἐξαπορησάντων τοῖς πράγμασι καὶ κηρυξάντων σῴζειν ἕκαστον ἑαυτόν, πορίσασα δραχμὰς
2 ἑκάστῳ ὀκτὼ διέδωκε καὶ ἐνεβίβασεν εἰς τὰς ναῦς. διὰ ταύτην δὴ τὴν αἰτίαν παρεχώρουν αὐτῇ τοῦ ἀξιώματος, καὶ ἐπολιτεύθησαν Ἀθηναῖοι καλῶς [[καὶ]] κατὰ τούτους

---

1. 2 Ν(ΙΚΟ)ΔΗΜΟ(Υ) Berol. et Dion. Hal. 8, 83 3 (καὶ περιεγένετο) | ἐκ τ(ῶν ἔργων) ἑκατ(ὸν τάλαντα, συμβουλευ)όντων τ(ινῶν) τῇ πό(λει διανείμασθαι τὸ ἀρ)γύριον sic fere Berol. 14 ΥΨΗΧΙΔΟΥ 15 CΤΡΑΤΙΑΝ 26 ΑΥΤΗΝΤΩΙΑΞΙΩΜΑΤΙ, emendatio incerta 27 καὶ del. K

TESTIM. 2 Bekk. an. 279, 32 Μαρώνεια. cf. Harpocr. s. v. 23 *Plut. Them. 10

τοὺς καιρούς. συνέβη γὰρ αὐτοῖς [[κατὰ τὸν χρόνον τοῦ-
τον]] τά τε εἰς τὸν πόλεμον ἀσκῆσαι καὶ παρὰ τοῖς Ἕλ-
λησιν εὐδοκιμῆσαι καὶ τὴν τῆς θαλάττης ἡγεμονίαν λαβεῖν
ἀκόντων τῶν Λακεδαιμονίων. ἦσαν δὲ προστάται τοῦ 3
δήμου κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς Ἀριστείδης ὁ Λυσι-
μάχου καὶ Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους, ὃ μὲν τὰ πολέμια
ἀσκῶν, ὃ δὲ τὰ πολιτικὰ δεινὸς εἶναι ⟨δοκῶν⟩ καὶ δι-
καιοσύνῃ τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν διαφέρειν· διὸ καὶ ἐχρῶντο
τῷ μὲν στρατηγῷ, τῷ δὲ συμβούλῳ. τὴν μὲν οὖν τῶν 4
τειχῶν ἀνοικοδόμησιν κοινῇ διῴκησαν, καίπερ διαφερό-
μενοι πρὸς ἀλλήλους, ἐπὶ δὲ τὴν ἀπόστασιν τὴν τῶν
Ἰώνων ἀπὸ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίας Ἀριστεί-
δης ἦν ὁ προτρέψας, τηρήσας τοὺς Λάκωνας διαβεβλη-
μένους διὰ Παυσανίαν. διὸ καὶ τοὺς φόρους οὗτος ἦν 5
ὁ τάξας ταῖς πόλεσιν τοὺς πρώτους ἔτει τρίτῳ μετὰ τὴν
ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐπὶ Τιμοσθένους ἄρχοντος, καὶ 477
pag. 10 τοὺς ὅρκους ὤμοσεν τοῖς Ἴωσιν ‖ ὥστε τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν
εἶναι καὶ φίλον, ἐφ᾽ οἷς καὶ τοὺς μύδρους ἐν τῷ πελάγει
καθεῖσαν. XXIV. μετὰ δὲ ταῦτα θαρρούσης ἤδη τῆς πό-
λεως καὶ χρημάτων ἀθροιζομένων πολλῶν, συνεβούλευεν
ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἡγεμονίας καὶ καταβάντας ἐκ τῶν
ἀγρῶν οἰκεῖν ἐν τῷ ἄστει· τροφὴν γὰρ ἔσεσθαι πᾶσι, τοῖς
μὲν στρατευομένοις, τοῖς δὲ φρουροῦσι, τοῖς δὲ τὰ κοινὰ
πράττουσι, εἶθ᾽ οὕτω κατασχήσειν τὴν ἡγεμονίαν. πει- 2
σθέντες δὲ ταῦτα καὶ λαβόντες τὴν ἀρχὴν τοῖς τε συμ-
μάχοις δεσποτικωτέρως ἐχρῶντο πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων
καὶ Σαμίων (τούτους δὲ φύλακας εἶχον τῆς ἀρχῆς, ἐῶντες
τάς τε πολιτείας ⟨τὰς⟩ παρ᾽ αὐτοῖς καὶ ἄρχειν ὧν ἔτυχον
ἄρχοντες ⟨αὐτοῖς ἐπιτρέποντες). καὶ — —⟩. κατέστησαν

---

1 ΚΑΤΑ], sed ΠΕΡΙ supra scriptum videtur 7 ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΔΕΙΝΟϹΕΙΝΑΙΚΑΙ corr. K 10 ΑΝΩΙΚΟΔ 12 ΙΩΝΩΝΚΑΙΤΗΝ ΤΩΝΛΑΚΕΔ—ΜΑΧΙΑΝ 20 ΠΟΛΛΩΝ (β) ΗΘΡΟΙϹΜΕΝΩΝ (α) 29 dictum erat de cleruchis

3 δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς εὐπορίαν τροφῆς, ὥσπερ Ἀριστείδης εἰσηγήσατο. συνέβαινεν γὰρ ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τῶν τελῶν [[καὶ τῶν συμμάχων]] πλείους ἢ δισμυρίους ἄνδρας τρέφεσθαι. δικασταὶ μὲν γὰρ ἦσαν ἑξακισχίλιοι, τοξόται δ' ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι, καὶ πρὸς τούτοις ἱππεῖς χίλιοι καὶ διακόσιοι, βουλὴ δὲ πεντακόσιοι, [[καὶ]] φρουροὶ νεωρίων πεντακόσιοι, καὶ πρὸς τούτοις ἐν τῇ πόλει φρουροὶ ν', ἀρχαὶ δ' ἔνδημοι μὲν εἰς ἑπτακοσίους ἄνδρας, ὑπερόριοι δ' εἰς † ἑπτακοσίους· πρὸς δὲ τούτοις ἐπεὶ συνεστήσαντο τὸν πόλεμον ὕστερον, ὁπλῖται μὲν δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, νῆες δὲ φρουρίδες εἴκοσι, ἄλλαι δὲ νῆες αἱ τοὺς φόρους ἄγουσαι — — τοὺς ἀπὸ τοῦ κυάμου δισχιλίους ἄνδρας, ἔτι δὲ πρυτανεῖον καὶ ὀρφανοὶ καὶ δεσμωτῶν φύλακες· ἅπασι γὰρ τούτοις ἀπὸ τῶν κοινῶν ἡ διοίκησις ἦν.

XXV. ἡ μὲν οὖν τροφὴ τῷ δήμῳ διὰ τούτων ἐγίνετο. 463 ἔτη δὲ ἑπτακαίδεκα μάλιστα μετὰ τὰ Μηδικὰ διέμεινεν ἡ πολιτεία προεστώτων τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, καίπερ ὑποφερομένη κατὰ μικρόν. αὐξανομένου δὲ τοῦ πλήθους γενόμενος τοῦ δήμου προστάτης Ἐφιάλτης ὁ Σοφωνίδου, | pag. 11 καὶ δοκῶν ἀδωροδόκητος εἶναι καὶ δίκαιος πρὸς τὴν 2 πολιτείαν, ἐπέθετο τῇ βουλῇ. καὶ πρῶτον μὲν ἀνεῖλεν πολλοὺς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἀγῶνας ἐπιφέρων περὶ τῶν 462/1 διῳκημένων· ἔπειτα τῆς βουλῆς ἐπὶ Κόνωνος ἄρχοντος ἅπαντα περιείλετο τὰ ἐπίθετα δι' ὧν ἦν ἡ τῆς πολιτείας φυλακή, καὶ τὰ μὲν τοῖς πεντακοσίοις τὰ δὲ τῷ δήμῳ 3 καὶ τοῖς δικαστηρίοις ἀπέδωκεν. ἔπραττε δὲ ταῦτα συναιτίου γενομένου Θεμιστοκλέους, ὃς ἦν μὲν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἔμελλε δὲ κρίνεσθαι μηδισμοῦ. βουλόμενος δὲ

---

8 ΜΕΝΗϹΑΝΕΙϹ   9 numerus e v. 7 male repetitus   10 an ⟨τὰ εἰς⟩ τὸν πόλεμον?   12 ἄγουσαι in fine versus   13 ΠΡΥΤΑΝΕΙ, πρυτανεῖον vix verum   20 καὶ (ante δοκῶν) suspectum   24 ΠΕΡΙΕΙΛΕΤΑΕΠΙΘ

TESTIM. 26 *argum. Isocr. Areop. (schol. Aesch. ed. Dind. p. 111)

καταλυθῆναι τὴν βουλὴν ὁ Θεμιστοκλῆς πρὸς μὲν τὸν Ἐφιάλτην ἔλεγεν ὅτι συναρπάζειν αὐτὸν ἡ βουλὴ μέλλει, πρὸς δὲ τοὺς Ἀρεοπαγίτας ὅτι δείξει τινὰς συνισταμένους ἐπὶ καταλύσει τῆς πολιτείας. ἀγαγὼν δὲ τοὺς αἱρεθέντας τῆς βουλῆς οὗ διέτριβεν ὁ Ἐφιάλτης, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀθροιζομένους, διελέγετο μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς. ὁ δ' Ἐφιάλτης ὡς εἶδεν καταπλαγεὶς καθίζει μονοχίτων 4 ἐπὶ τὸν βωμόν. θαυμασάντων δὲ πάντων τὸ γεγονὸς καὶ μετὰ ταῦτα συναθροισθείσης τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων κατηγόρουν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ὅ τ' Ἐφιάλτης καὶ ⟨ὁ⟩ Θεμιστοκλῆς καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως περιείλοντο αὐτῶν τὴν δύναμιν. καὶ ⟨ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς — —⟩ ἀνῃρέθη δὲ καὶ ὁ Ἐφιάλτης δολοφονηθεὶς μετ' οὐ πολὺν χρόνον δι' Ἀριστοδίκου τοῦ Ταναγραίου. 462/1 XXVI. ἡ μὲν οὖν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπεστερήθη τῆς ἐπιμελείας. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβαινεν ἀνίεσθαι μᾶλλον τὴν πολιτείαν διὰ τοὺς προθύμως δημαγωγοῦντας. κατὰ γὰρ τοὺς καιροὺς τούτους συνέπεσε μηδ' ἡγεμόνα ἔχειν τοὺς ἐπιεικεστέρους, ἀλλ' αὐτῶν προεστάναι Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου, νεώτερον ὄντα καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὀψὲ προσελθόντα, πρὸς δὲ τούτοις ἐφθάρθαι τοὺς πολλοὺς κατὰ πόλεμον· τῆς γὰρ στρατείας γινομένης ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἐκ καταλόγου καὶ στρατηγῶν ἐφισταμένων ἀπείρων μὲν τοῦ πολεμεῖν τιμωμένων δὲ διὰ τὰς πατρικὰς δόξας, αἰεὶ συνέβαινεν τῶν ἐξιόντων ἀνὰ δισχιλίους ἢ τρισχιλίους ἀπόλλυσθαι, ὥστε ἀναλίσκεσθαι τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ τοῦ δήμου καὶ τῶν εὐπόρων. τὰ μὲν οὖν ἄλλα πάντα διῴκουν οὐχ ὁμοίως καὶ 2 πρότερον τοῖς νόμοις προσέχοντες, τὴν δὲ τῶν ἐννέα ἀρχόντων αἵρεσιν οὐκ ἐκίνουν, ἀλλ' ἕκτῳ ἔτει μετὰ τὴν [illegible]

---

4 ΤΟΥCΑΦΑΙΡΕΘ corr. K 8 ΤΑΓΕΓΟΝ corr. K 20 νωθρότερον ὄντα?

TESTIM. 13 *Plut. Per. 10

*Ἐφιάλτου θάνατον ἔγνωσαν καὶ ἐκ ζευγιτῶν προκρίνεσθαι
τοὺς κληρωσομένους τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ πρῶτος
ἦρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησιθείδης. οἱ δὲ πρὸ τούτου πάντες
ἐξ ἱππέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων ἦσαν, οἱ ⟨δὲ⟩ ζευγῖ-
ται τὰς ἐγκυκλίους ἦρχον, εἰ μή τι παρεωρᾶτο τῶν ἐν*
26 3 *τοῖς νόμοις. ἔτει δὲ πέμπτῳ μετὰ ταῦτα ἐπὶ Λυσικρά-
τους ἄρχοντος οἱ τριάκοντα δικασταὶ κατέστησαν πάλιν*
4 *οἱ καλούμενοι κατὰ δήμους· καὶ τρίτῳ μετὰ τοῦτον ἐπὶ
Ἀντιδότου διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν Περικλέους εἰπόν-*
150 *τος ἔγνωσαν μὴ μετέχειν τῆς πόλεως ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀμφοῖν
ἀστοῖν ᾖ γεγονώς.* XXVII. *μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὸ δημα-
γωγεῖν ἐλθόντος Περικλέους καὶ πρῶτον εὐδοκιμήσαντος
ὅτε κατηγόρησε τὰς εὐθύνας Κίμωνος στρατηγοῦντος νέος
ὤν, δημοτικωτέραν ἔτι συνέβη γενέσθαι τὴν πολιτείαν· καὶ
γὰρ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἔνια περιείλετο καὶ μάλιστα πρού-
τρεψεν τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, ἐξ ἧς συνέβη
θαρρήσαντας τοὺς πολλοὺς ἅπασαν τὴν πολιτείαν μᾶλλον*
2 *ἄγειν εἰς αὑτούς. μετὰ δὲ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν*
321 *ἑνὸς δεῖν πεντηκοστῷ ἔτει ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος
ὁ πρὸς Πελοποννησίους ἐνέστη πόλεμος, ἐν ᾧ κατα-
κλησθεὶς ὁ δῆμος ἐν τῷ ἄστει καὶ συνεθισθεὶς ἐν ταῖς
στρατείαις μισθοφορεῖν, τὰ μὲν ἑκὼν τὰ δὲ ἄκων προῃ-*
3 *ρεῖτο τὴν πολιτείαν διοικεῖν αὐτός. ἐποίησε δὲ καὶ μισθο-
φόρα τὰ δικαστήρια Περικλῆς πρῶτος, ἀντιδημαγωγῶν
πρὸς τὴν Κίμωνος εὐπορίαν. ὁ γὰρ Κίμων, ἅτε τυραν-
νικὴν ἔχων οὐσίαν, πρῶτον μὲν τὰς κοινὰς λῃτουργίας
ἐλῃτούργει λαμπρῶς, ἔπειτα τῶν δημοτῶν ἔτρεφε πολ-
λούς (ἐξῆν γὰρ τῷ βουλομένῳ Λακιαδῶν καθ᾽ ἑκάστην
τὴν ἡμέραν ἐλθόντι παρ᾽ αὐτὸν ἔχειν τὰ μέτρια), ἔτι δὲ*

---

4 *δὲ* add. K   8 ΜΕΤΑΥΤΟΝ (ΤΟ above)   11 ΑCΤΟΙΝΗΝ corr. K
12 ΠΡΩΤΟΥ (.Π. above)   14 ΕΤΙ   15 ΠΑΡΕΙΛΕΤΟ   17 ΠΑCΑΝ ante corr.
19 ΔΕΙ   22 CΤΡΑΤΙΑΙC   27 ΤΟΥCΠΟΛΛΟΥC, sed ΤΟΥC deletum

*τὰ χωρία πάντα ἄφρακτα ἦν, ὅπως ἐξῇ τῷ βουλομένῳ
τῆς ὀπώρας ἀπολαύειν. πρὸς δὴ ταύτην τὴν χορηγίαν* 4
*ἐπιλειπόμενος ὁ Περικλῆς τῇ οὐσίᾳ, συμβουλεύσαντος
αὐτῷ Δαμωνίδου τοῦ Οἴηθεν (ὃς ἐδόκει τῶν πολλῶν
εἰσηγητὴς εἶναι τῷ Περικλεῖ· διὸ καὶ ὠστράκισαν αὐτὸν
ὕστερον), ἐπεὶ τοῖς ἰδίοις ἡττᾶτο, διδόναι τοῖς πολλοῖς
τὰ αὑτῶν, κατεσκεύασε μισθοφορὰν τοῖς δικασταῖς· ἀφ'
ὧν αἰτιῶνταί τινες χείρους γενέσθαι, κληρουμένων ἐπι-
μελῶς ἀεὶ μᾶλλον τῶν τυχόντων ἢ τῶν ἐπιεικῶν ἀνθρώ-
πων. ἤρξατο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ δεκάζειν, πρώτου* 5
*καταδείξαντος Ἀνύτου μετὰ τὴν ἐν Πύλῳ στρατηγίαν.
κρινόμενος γὰρ ὑπό τινων διὰ τὸ ἀποβαλεῖν Πύλον δεκά-
σας τὸ δικαστήριον ἀπέφυγεν.*

XXVIII. *ἕως μὲν οὖν Περικλῆς προειστήκει τοῦ δήμου
βελτίω τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἦν, τελευτήσαντος δὲ
Περικλέους πολὺ χείρω. πρῶτον γὰρ τότε προστάτην
ἔλαβεν ὁ δῆμος οὐκ εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς ἐπιεικέσιν·
ἐν δὲ τοῖς πρότερον χρόνοις ἀεὶ διετέλουν οἱ ἐπιεικεῖς
δημαγωγοῦντες. ἐξ ἀρχῆς μὲν γὰρ καὶ πρῶτος ἐγένετο* 2
*προστάτης τοῦ δήμου Σόλων, δεύτερος δὲ Πεισίστρατος
[[τῶν εὐγενῶν καὶ γνωρίμων]]. καταλυθείσης δὲ τῆς τυραν-
νίδος Κλεισθένης τοῦ γένους ὢν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν, καὶ
τούτῳ μὲν οὐδεὶς ἦν ἀντιστασιώτης, ὡς ἐξέπεσον οἱ περὶ
τὸν Ἰσαγόραν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ μὲν δήμου προειστή-*

1 ЄΞΗΝ corr. K 4 ΟΙΗΘΕΝΟΥϹΕΔ corr. K. an *Οαθεν*? 8 ΧΕΙΡΩ, cf. Plat. Gorg. 515 e. 11 ΞΑΝΤΟϹΑΥΤΟΥ corr. ex Harp. 17 ΔΟΚΙΜΟΥΜΕΝΟΝΤΑΠΑΡΑ (ΝΤΑ supra)

TESTIM. 1 * Plut. Cim. 10 3 * Plut. Per. 9 *τρέπεται πρὸς τὴν τῶν δημοσίων διανομήν, συμβουλεύσαντος αὐτῷ Δαμωνίδου τοῦ Οἴηθεν, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστόρηκε.* cf. Plut. Per. 4 *Δάμων τῷ Περικλεῖ συνῆν καθάπερ ἀθλητῇ τῶν πολιτικῶν ἀλείπτης καὶ διδάσκαλος*, cf. ibid. 14 11 * Harp. *δεκάζων.* Bekk. an. 211, 31. schol. Aeschin. 1, 87. cf. Bekk. an. 236, 6, ubi Meletus pro Anyto, coll. schol. Plat. apol. 23 e.

κει Ξάνθιππος, τῶν δὲ γνωρίμων Μιλτιάδης, ἔπειτα
Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης· μετὰ δὲ τούτους Ἐφιάλτης
μὲν τοῦ δήμου, Κίμων δ' ὁ Μιλτιάδου τῶν εὐπόρων·
εἶτα Περικλῆς μὲν τοῦ δήμου, Θουκυδίδης δὲ τῶν ἑτέ-
3 *ρων, κηδεστὴς ὢν Κίμωνος. Περικλέους δὲ τελευτήσαν-*
τος τῶν μὲν ἐπιφανῶν προειστήκει Νικίας ὁ ἐν Σικελίᾳ
τελευτήσας, τοῦ δὲ δήμου Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὃς δοκεῖ
μάλιστα διαφθεῖραι τὸν δῆμον ταῖς ὁρμαῖς καὶ πρῶτος
ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνέκραγε καὶ ἐλοιδορήσατο καὶ περι-
ζωσάμενος ἐδημηγόρησε, τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ λεγόντων.
εἶτα μετὰ τούτους τῶν μὲν ἑτέρων Θηραμένης ὁ Ἅγνω-
νος, τοῦ δὲ δήμου Κλεοφῶν ὁ λυροποιός, ὃς καὶ τὴν διω-
βελίαν ἐπόρισε πρῶτος· καὶ χρόνον μέν τινα διεδίδοτο,
μετὰ δὲ ταῦτα κατέλυσε Καλλικράτης Παιανιεὺς πρῶτος
ὑποσχόμενος ἐπιθήσειν πρὸς τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἄλλον
ὀβολόν. τούτων μὲν οὖν ἀμφοτέρων θάνατον κατέγνωσαν
ὕστερον· εἴωθεν γὰρ κἂν ἐξαπατηθῇ τὸ πλῆθος ὕστερον
μισεῖν τούς τι προαγαγόντας ποιεῖν αὐτοὺς τῶν μὴ καλῶς
4 *ἐχόντων. ἀπὸ δὲ Κλεοφῶντος ἤδη διεδέχοντο συνεχῶς*
τὴν δημαγωγίαν οἱ μάλιστα βουλόμενοι θρασύνεσθαι καὶ
χαρίζεσθαι τοῖς πολλοῖς, πρὸς τὰ παραυτίκα βλέποντες.
5 *δοκοῦσι δὲ βέλτιστοι γεγονέναι τῶν Ἀθήνησι πολιτευ-*
σαμένων μετὰ τοὺς ἀρχαίους Νικίας καὶ Θουκυδίδης καὶ
Θηραμένης. καὶ περὶ μὲν Νικίου καὶ Θουκυδίδου πάντες
σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ἄνδρας γεγονέναι οὐ μόνον καλοὺς κἀ-
γαθοὺς ἀλλὰ καὶ πολιτικοὺς καὶ τῇ πόλει πάσῃ πατρικῶς
χρωμένους, περὶ δὲ Θηραμένους διὰ τὸ συμβῆναι κατ' αὐτὸν
ταραχώδεις ⟨εἶναι⟩ τὰς πολιτείας ἀμφισβήτησις τῆς κρί-

---

12. 13 ΔΙΩΒΟΛΙΑΝ 13 ΔΙΕΔΙΔΟΥ 14 *πρῶτον?* 18 ΠΡΟ . ΚΑΛΩC ΑΓΑΓΟΝΤΑC 22 ΔΕ ex ΔΕΟΙ corr. 26 ΠΑΤΡΙΚΩC

TESTIM. 9 *schol. Luc. Tim. 30. schol. Aeschin. 1, 25. Plut. Nic. 8 14 *Zenob. VI 29 (Athous III 151. app. prov. IV 11). *Phot. *ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους* 24 *Plut. Nic. 2

σεώς ἐστι. δοκεῖ μέντοι μὴ παρέργως ἀποφαινομένοις οὐχ ὥσπερ αὐτὸν διαβάλλουσι πάσας τὰς πολιτείας καταλύειν, ἀλλὰ πάσας προάγειν ἕως μηδὲν παρανομοῖεν, ὡς δυνάμενος πολιτεύεσθαι κατὰ πάσας, ὅπερ ἐστὶν ἀγαθοῦ πολίτου ἔργον, παρανομούσαις δὲ οὐ συγχωρῶν ἀλλ' ἀπεχθανόμενος.

XXIX. *ἕως μὲν οὖν ἰσόρροπα τὰ πράγματα κατὰ τὸν πόλεμον ἦν διεφύλαττον τὴν δημοκρατίαν. ἐπεὶ δὲ μετὰ* 413 *τὴν ἐν Σικελίᾳ γενομένην συμφορὰν ἰσχυρότερα τὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐγένετο διὰ τὴν πρὸς βασιλέα συμμαχίαν, ἠναγκάσθησαν κι[νήσα]ντες τὴν δημοκρατίαν καταστῆσαι τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν, εἰπόντος τὸν μὲν πρὸ τοῦ ψηφίσματος λόγον Μηλοβίου, τὴν δὲ γνώμην γράψαντος Πυθοδώρου το[ῦ Ἐπι]ζ[ή]λου, μάλιστα δὲ συμπεισθέντων τῶν πολλῶν διὰ τὸ νομίζειν βασιλέα [μᾶλλο]ν ἑαυτοῖς συμπολεμήσειν, ἐὰν δι' ὀλίγων ποιήσωνται τὴν* pag. 12 *πολιτείαν.* ‖ *ἦν δὲ τὸ ψήφισμα τοῦ Πυθοδώρου τοιόνδε·* 2 *τὸν δῆμον ἑλέσθαι μετὰ τῶν προυπαρχόντων δέκα προβούλων ἄλλους εἴκοσι ἐκ τῶν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότων, οἵτινες ὀμόσαντες ἦ μὴν συγγράψειν ἃ ἂν ἡγῶνται βέλτιστα εἶναι τῇ πόλει συγγράψουσι περὶ τῆς σωτηρίας· ἐξεῖναι δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῷ βουλομένῳ γράφειν,* 3 *ἵν' ἐξ ἁπάντων αἱρῶνται τὸ ἄριστον. Κλειτοφῶν δὲ τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ Πυθόδωρος εἶπεν, προσαναζητῆσαι δὲ τοὺς αἱρεθέντας ἔγραψεν καὶ τοὺς πατρίους νόμους οὓς*

---

1 Μ(ΕΝ)ΤΟΙϹΜΗ 9 Δ(ΙΑ)ΦΟΡΑΝ corr. e schol. Ar. ΙϹΧΥΡΟΤΑΤΑ corr. Blass et Angli 11 ΚΕ . . . . . ΝΤΕϹ i. e. *κεινήσαντες* 14 cf. Athen. Mitth. XIV 398 15 suppl. I B Mayor 17 in summa pagina scriptum B i. e. *τόμος β'*

TESTIM. 9 vide ad v. 18 18 schol. Arist. Lysistr. 421 *πρόβουλοι δὲ πρὸς τοῖς δέκα* (*τοῖσδε* schol. *τοῖς οὖσι* Suid. corr. Schoell) *ᾑρέθησαν ἄλλοι κ'. εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα βέλτιστα τῇ πολιτείᾳ μετὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ συμφοράν.*

Κλεισθένης ἔθηκεν ὅτε καθίστη τὴν δημοκρατίαν, ὅπως
⟨ἂν⟩ ἀκούσαντες καὶ τούτων βουλεύσωνται τὸ ἄριστον,
ὡς οὐ δημοτικὴν ἀλλὰ παραπλησίαν οὖσαν τὴν Κλεισθέ-
4 νους πολιτείαν τῇ Σόλωνος. οἱ δ' αἱρεθέντες πρῶτον
μὲν ἔγραψαν ἐπάναγκες εἶναι τοὺς πρυτάνεις ἅπαντα τὰ
λεγόμενα περὶ τῆς σωτηρίας ἐπιψηφίζειν, ἔπειτα τὰς
τῶν παρανόμων γραφὰς καὶ τὰς εἰσαγγελίας καὶ τὰς
προσκλήσεις ἀνεῖλον, ὅπως ἂν οἱ ἐθέλοντες Ἀθηναίων
συμβουλεύωσι περὶ τῶν προκειμένων· ἐὰν δέ τις τούτων
χάριν ἢ ζημιοῖ ἢ προσκαλῆται ἢ εἰσάγῃ εἰς δικαστήριον,
ἔνδειξιν αὐτοῦ εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς στρατηγούς,
τοὺς δὲ στρατηγοὺς παραδοῦναι τοῖς ἕνδεκα θανάτῳ
5 ζημιῶσαι. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν πολιτείαν διέταξαν τόνδε
⟨τὸν⟩ τρόπον· τὰ μὲν χρήματα ⟨τὰ⟩ προσιόντα μὴ ἐξεῖναι
ἄλλοσε δαπανῆσαι ἢ εἰς τὸν πόλεμον, τὰς δ' ἀρχὰς ἀμί-
σθους ἄρχειν ἁπάσας ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ, πλὴν τῶν
ἐννέα ἀρχόντων καὶ τῶν πρυτάνεων οἳ ἂν ὦσιν· τούτους
δὲ φέρειν τρεῖς ὀβολοὺς ἕκαστον τῆς ἡμέρας. τὴν δ'
ἄλλην πολιτείαν ἐπιτρέψαι πᾶσαν Ἀθηναίων τοῖς δυνα-
τωτάτοις καὶ τοῖς σώμασιν καὶ τοῖς χρήμασιν λῃτουργεῖν
μὴ ἔλαττον πεντακισχιλίων, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ.
κυρίους δ' εἶναι τούτους καὶ συνθήκας συντίθεσθαι πρὸς
οὓς ἂν ἐθέλωσιν· ἑλέσθαι δὲ καὶ τῆς φυλῆς ἑκάστης
δέκα ἄνδρας ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότας, οἵτινες
καταλέξουσι τοὺς πεντακισχιλίους ὀμόσαντες καθ' ἱερῶν
τελείων.

XXX. οἱ μὲν οὖν αἱρεθέντες ταῦτα συνέγραψαν. κυρωθέντων δὲ τούτων εἵλοντο σφῶν αὐτῶν οἱ πεντακισχίλιοι τοὺς ἀναγράψοντας τὴν πολιτείαν ἑκατὸν ἄνδρας. οἱ δ'

---

8 ΠΡΟΚΛΗϹΕΙϹ corr. Blass et Wyse 10 ΗΕΙϹΑΓΗΙΗΕΙϹ corr. K 14 τὰ add. K 19 ΠΑϹΙΝ 21 ΗΠΕΝΤΑ- (ωΝ) ΚΙϹΧΙΛΙΟΙϹ oblitus est corrector ἢ delere

αἱρεθέντες ἀνέγραψαν καὶ ἐξήνεγκαν τάδε. βουλεύειν μὲν 2
κατ᾽ ἐνιαυτὸν τοὺς ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη γεγονότας ἄνευ μισθοφορᾶς· τούτων δ᾽ εἶναι τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας καὶ τὸν ἱερομνήμονα καὶ τοὺς ταξιάρχους καὶ ἱππάρχους καὶ φυλάρχους καὶ ἄρχοντας εἰς τὰ φρούρια καὶ ταμίας τῶν ἱερῶν χρημάτων τῇ Θε[ῷ] καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς δέκα καὶ ἑλληνοταμίας καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων χρημάτων ἁπάντων εἴκοσιν οἳ διαχειριοῦσιν καὶ ἱεροποιοὺς καὶ ἐπιμελητὰς δέκα ἑκατέρους· αἱρεῖσθαι δὲ πάντας τούτους ἐκ προκρίτων, ἐκ τῶν ἀεὶ βουλευόντων πλείους προκρίνοντας, τὰς δ᾽ ἄλλας ἀρχὰς ἁπάσας κληρωτὰς εἶναι καὶ μὴ ἐκ τῆς βουλῆς· τοὺς δὲ ἑλληνοταμίας οἳ ἂν διαχειρίζωσι τὰ χρήματα μὴ συμβουλεύειν. βουλὰς δὲ ποιῆσαι 3
τέτταρας ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς εἰρημένης εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, καὶ τούτων τὸ λαχὸν μέρος βουλεύειν, νεῖμαι δὲ καὶ τοὺς ἄλλους πρὸς τὴν λῆξιν ἑκάστην. τοὺς δ᾽ ἑκατὸν ἄνδρας διανεῖμαι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τέτταρα μέρη ὡς ἰσαίτατα καὶ διακληρῶσαι, καὶ εἰς ἐνιαυτὸν βουλεύειν ⟨τοὺς λαχόντας. πράττειν⟩ δὲ ᾗ ἂν δοκῇ 4
αὐτοῖς ἄριστα ἕξειν περί τε τῶν χρημάτων, ὅπως ἂν σῷα ᾖ καὶ εἰς τὸ δέον ἀναλίσκηται, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὡς ἂν δύνωνται ἄριστα· ἐὰν ⟨δέ⟩ τι θέλωσιν βουλεύσασθαι μετὰ πλειόνων, ἐπεισκαλεῖν ἕκαστον ἐπείσκλητον ὃν ἂν ἐθέλῃ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ἡλικίας· τὰς δ᾽ ἕδρας ποιεῖν τῆς βουλῆς κατὰ πενθήμερον, ἐὰν μὴ δέωνται πλειόνων. κληροῦν δὲ τὴν βουλὴν τοὺς ἐννέα ἄρχοντας. τὰς δὲ χειροτονίας κρίνειν πέντε τοὺς λαχόντας ἐκ τῆς βουλῆς, καὶ ἐκ τούτων ἕνα κληροῦσθαι καθ᾽ ἑκάστην

7 '*hellenotamiae viginti qui reliquas pecunias publicas per vices administraturi sunt*', verba mutila 19 *βουλεύειν* in versu extremo

. K
23 ΕΠΕΙCΕΚΛΗΤΟΝ 25 an *τὴν βουλὴν*? ΠΕΝΘΗΜΗΜΕΡΟΝ

TESTIM. 12 *Harpocr. *ἑλληνοταμίαι* 24 Hesych. *ἕδραι βουλῆς· αἳ ἐγίνοντο κατὰ πενταήμερον*

5 ἡμέραν τὸν ἐπιψηφιοῦντα. κληροῦν δὲ τοὺς λαχόντας πέντε τοὺς ἐθέλοντας προσελθεῖν ἐναντίον τῆς βουλῆς, πρῶτον μὲν ἱερῶν, δεύτερον δὲ κήρυξιν, τρίτον πρεσβείαις, τέταρτον τῶν ἄλλων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου ὅταν δέῃ
6 ἀκληρωτὶ προσαγαγόντας τοὺς στρατηγοὺς χρηματίζεσθαι. τὸν δὲ μὴ ἰόντα εἰς τὸ βουλευτήριον τῶν βουλευόντων τὴν ὥραν τὴν προρρηθεῖσαν ὀφείλειν δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἑκάστης, ἐὰν μὴ εὑρισκόμενος ἄφεσιν τῆς βουλῆς ἀπῇ.

XXXI. ταύτην μὲν οὖν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον ἀνέγραψαν τὴν πολιτείαν, ἐν δὲ τῷ παρόντι καιρῷ τήνδε· βουλεύειν μὲν τετρακοσίους κατὰ τὰ πάτρια, τετταράκοντα ἐξ ἑκάστης φυλῆς, ἐκ προκρίτων οὓς ἂν ἕλωνται οἱ φυλέται τῶν ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη γεγονότων. τούτους δὲ τάς τε ἀρχὰς καταστῆσαι καὶ περὶ τοῦ ὅρκου ὅντινα χρὴ ὀμόσαι γράψαι ⟨καὶ⟩ περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ἄλλων πράττειν ᾗ ἂν ἡγῶνται συμφέρειν. τοῖς
2 δὲ νόμοις οἳ ἂν τεθῶσιν περὶ τῶν πολιτικῶν χρῆσθαι καὶ μὴ ἐξεῖναι μετακινεῖν μηδ᾽ ἑτέρους θέσθαι. τῶν δὲ στρατηγῶν τὸ νῦν εἶναι τὴν αἵρεσιν ἐξ ἁπάντων ποιεῖσθαι τῶν πεντακισχιλίων, τὴν δὲ βουλὴν ἐπειδὰν καταστῇ ποιήσασαν ἐξέτασιν ⟨ἐν⟩ ὅπλοις ἑλέσθαι δέκα ἄνδρας καὶ γραμματέα τούτοις, τοὺς δὲ αἱρεθέντας ἄρχειν τὸν εἰσιόντα ἐνιαυτὸν αὐτοκράτορας, καὶ ἄν τι δέωνται συμβουλεύεσθαι μετὰ τῆς βουλῆς. ἑλέσθαι δὲ καὶ ἵππαρχον ἕνα καὶ
3 φυλάρχους δέκα· τὸ δὲ λοιπὸν τὴν αἵρεσιν ποιεῖσθαι τούτων τὴν βουλὴν κατὰ τὰ γεγραμμένα. τῶν δ᾽ ἄλλων ἀρχῶν πλὴν τῆς βουλῆς καὶ τῶν στρατηγῶν μὴ ἐξεῖναι μήτε τούτοις μήτε ἄλλῳ μηδενὶ πλεῖον ἢ ἅπαξ ἄρξαι τὴν αὐτὴν ἀρχήν. εἰς δὲ τὸν ἄλλον χρόνον, ἵνα νεμηθῶσιν οἱ τετρακόσιοι εἰς τὰς τέτταρας λήξεις, ὅταν τοῖς ἀστοῖς

pag. 13

3 ΠΡΕϹΒΕΙΑΙ 7 ΠΡΟΡΗ 15 *καὶ* add. K, fort. *ὀμόσαντας ἄρξαι καὶ* 20 ΚΑΤΑϹΤΗϹΗ 21 *ἐν* add. Wyse 25 ΤΑΔΕΤΟΛΟΙΠΟΝ

γίγνηται μετὰ τῶν ἄλλων βουλεύειν, διανειμάντων αὐτοὺς
οἱ ἑκατὸν ἄνδρες.
XXXII. οἱ μὲν οὖν ἑκατὸν οἱ ὑπὸ τῶν πεντακισχιλίων
αἱρεθέντες ταύτην ἀνέγραψαν τὴν πολιτείαν. ἐπικυρωθέν-
των δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐπιψηφίσαντος Ἀριστο- 412/1
μάχου, ἡ μὲν βουλὴ ⟨ἡ⟩ ἐπὶ Καλλίου πρὶν διαβουλεῦσαι
κατελύθη μηνὸς Θαργηλιῶνος τετράδι ἐπὶ δέκα, οἱ δὲ
τετρακόσιοι εἰσῄεσαν ἐνάτῃ φθίνοντος Θαργηλιῶνος· ἔδει
δὲ τὴν εἰληχυῖαν τῷ κυάμῳ βουλὴν εἰσιέναι δ' ἐπὶ δέκα
Σκιροφοριῶνος. ἡ μὲν οὖν ὀλιγαρχία τοῦτον κατέστη 2
τὸν τρόπον ἐπὶ Καλλίου μὲν ἄρχοντος, ἔτεσιν δ' ὕστερον
τῆς τῶν τυράννων ἐκβολῆς μάλιστα ἑκατόν, αἰτίων μάλι-
στα γενομένων Πεισάνδρου καὶ Ἀντιφῶντος καὶ Θηρα-
μένους, ἀνδρῶν καὶ γεγεννημένων εὖ καὶ συνέσει καὶ γνώμῃ
pag. 14 δοκούντων διαφέρειν. ‖ γενομένης δὲ ταύτης τῆς πολιτείας 3
οἱ μὲν πεντακισχίλιοι λόγῳ μόνον ᾑρέθησαν, οἱ δὲ τετρα-
κόσιοι μετὰ τῶν δέκα τῶν αὐτοκρατόρων εἰσελθόντες εἰς
τὸ βουλευτήριον ἦρχόν ⟨τε⟩ τῆς πόλεως καὶ πρὸς Λακεδαι-
μονίους πρεσβευσάμενοι κατελύοντο τὸν πόλεμον ἐφ' οἷς
ἑκάτεροι τυγχάνουσιν ἔχοντες. οὐχ ὑπακουσάντων δ' ἐκεί-
νων, εἰ μὴ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἀφήσουσιν, οὕτως
ἀπέστησαν.
XXXIII. μῆνας μὲν οὖν ἴσως τέτταρας διέμεινεν ἡ
τῶν τετρακοσίων πολιτεία, καὶ ἦρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησίλοχος 411/0
δίμηνον ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ⟨ὃς⟩ ἦρξε τοὺς ἐπιλοί-
πους δέκα μῆνας. ἡττηθέντες δὲ τῇ περὶ Ἐρέτριαν ναυ-
μαχίᾳ καὶ τῆς Εὐβοίας ἀποστάσης ὅλης πλὴν Ὠρεοῦ,
χαλεπῶς ἐνεγκόντες ἐπὶ τῇ συμφορᾷ μάλιστα τῶν προγε-

1 τῶν ἄλλων scil. τῶν ἐν Σάμῳ 2 ΕΚΑΤΟΝΑΔΔΡΕΙΣ (ΕΡΗ) corr. K 8. 9 ΕΤΙΔΕ corr. K 16 ΗΡΕΘΗΣΑΝ ΗΡΕΘΗΣΑΝΟΔΕ (ΛΟ) 18 τε add. Hude 24 ΜΝΑΣΙΜΑΧΟΣ 25 ὃς add. K 27 ΩΡΙΟΥ 28 an ἐπὶ ⟨ταύτῃ⟩ τῇ?

TESTIM. 23 *Harpocr. τετρακόσιοι

γενημένων (πλείω γὰρ ἐκ τῆς Εὐβοίας ἢ τῆς Ἀττικῆς ἐτύγχανον ὠφελούμενοι) κατέλυσαν τοὺς τετρακοσίους καὶ τὰ πράγματα παρέδωκαν τοῖς πεντακισχιλίοις τοῖς ἐκ τῶν ὅπλων, ψηφισάμενοι μηδεμίαν ἀρχὴν εἶναι μισθοφόρον.
2 αἰτιώτατοι δ᾽ ἐγένοντο τῆς καταλύσεως Ἀριστοκράτης καὶ Θηραμένης, οὐ συναρεσκόμενοι τοῖς ὑπὸ τῶν τετρακοσίων γινομένοις· ἅπαντα γὰρ δι᾽ αὑτῶν ἔπραττον, οὐδὲν ἐπαναφέροντες τοῖς πεντακισχιλίοις. δοκοῦσι δὲ καλῶς πολιτευθῆναι κατὰ τούτους τοὺς καιρούς, πολέμου τε καθεστῶτος καὶ ἐκ τῶν ὅπλων τῆς πολιτείας οὔσης.

XXXIV. τούτους μὲν οὖν ἀφείλετο τὴν πολιτείαν ὁ δῆμος διὰ τάχους· ἔτει δ᾽ ἑβδόμῳ μετὰ τὴν τῶν τετρα-
406/5 κοσίων κατάστασιν, ἐπὶ Καλλίου τοῦ Ἀγγελῆθεν ἄρχοντος, γενομένης τῆς ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίας πρῶτον μὲν τοὺς δέκα στρατηγοὺς τοὺς τῇ ναυμαχίᾳ νικῶντας συνέβη κριθῆναι μιᾷ χειροτονίᾳ πάντας, τοὺς μὲν οὐδὲ συνναυμαχήσαντας τοὺς δ᾽ ἐπ᾽ ἀλλοτρίας νεὼς σωθέντας, ἐξαπατηθέντος τοῦ δήμου διὰ τοὺς παροργίσαντας· ἔπειτα βουλομένων Λακεδαιμονίων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἐφ᾽ οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρήνην ἄγειν, ἔνιοι μὲν ἐσπούδαζον, τὸ δὲ
πλῆθος ‖ οὐχ ὑπήκουσεν ἐξαπατηθέντες ὑπὸ Κλεοφῶντος, pag. 15
ὃς ἐκώλυσε γενέσθαι τὴν εἰρήνην ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεθύων καὶ θώρακα ἐνδεδυκώς, οὐ φάσκων ἐπιτρέψειν.
2 ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις. οὐ χρησάμενοι δὲ καλῶς τότε τοῖς πράγμασι μετ᾽ οὐ πολὺν

---

4 ΜΙCΘΟΦΟΡΩΝ 7 ΓΕΝΟΜ 13 ΚΑΤΑΛΥCΙΝ
19. 20 ΑΝΙΕΝΑΙΚΑΙΕΦΟΙCΕΧΟΥC ΝΙΡΗΝΗΝΕΚΑΤΕΡΟΙΑΓΕΙΝ corr. e schol. Arist. 24 ΑΦΙΩCΙ corr. e schol. Ar.

TESTIM. 14 sqq. *schol. Arist. Ran. 1532 παρόσον, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, μετὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν Λακεδαιμονίων βουλομένων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἐφ᾽ οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρήνην ἄγειν ἐπὶ [τοῦ] Καλλίου, Κλεοφῶν ἔπεισε τὸν δῆμον μὴ προσδέξασθαι. ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν — ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι τὰς πόλεις οἱ Λακεδαιμόνιοι

χρόνον ἔγνωσαν τὴν ἁμαρτίαν. τῷ γὰρ ὕστερον ἔτει ἐπ'
Ἀλεξίου ἄρχοντος ἠτύχησαν τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυ- 405/4
μαχίαν, ἐξ ἧς συνέβη κύριον γενόμενον τῆς πόλεως
Λύσανδρον καταστῆσαι τοὺς τριάκοντα τρόπῳ τοιῷδε.
τῆς εἰρήνης γενομένης αὐτοῖς ἐφ' ᾧ τε πολιτεύσονται 3
τὴν πάτριον πολιτείαν, οἱ μὲν δημοτικοὶ διασῴζειν ἐπει-
ρῶντο τὸν δῆμον, τῶν δὲ γνωρίμων οἱ μὲν ἐν ταῖς ἑται-
ρείαις ὄντες καὶ τῶν φυγάδων οἱ μετὰ τὴν εἰρήνην κατ-
ελθόντες ὀλιγαρχίας ἐπεθύμουν, οἱ δ' ἐν ἑταιρείᾳ μὲν
οὐδεμιᾷ συγκαθεστῶτες ἄλλως δὲ δοκοῦντες οὐδενὸς
ἐπιλείπεσθαι τῶν πολιτῶν τὴν πάτριον πολιτείαν ἐζή-
τουν· ὧν ἦν μὲν καὶ Ἀρχῖνος καὶ Ἄνυτος καὶ Κλειτοφῶν
καὶ Φορμίσιος καὶ ἕτεροι πολλοί, προειστήκει δὲ μάλιστα
Θηραμένης. Λυσάνδρου δὲ προσθεμένου τοῖς ὀλιγαρχικοῖς
καταπλαγεὶς ὁ δῆμος ἠναγκάσθη χειροτονεῖν τὴν ὀλιγαρχίαν.
ἔγραψε δὲ τὸ ψήφισμα Δρακοντίδης Ἀφιδναῖος.

XXXV. οἱ μὲν οὖν τριάκοντα τοῦτον τὸν τρόπον
κατέστησαν ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος. γενόμενοι δὲ κύριοι 404/3
τῆς πόλεως τὰ μὲν ἄλλα τὰ δόξαντα περὶ τῆς πολιτείας
παρεώρων, πεντακοσίους δὲ βουλευτὰς καὶ τὰς ἄλλας
ἀρχὰς καταστήσαντες ἐκ προκρίτων ἐκ τῶν χιλίων, καὶ
προσελόμενοι σφίσιν αὐτοῖς τοῦ Πειραιέως ἄρχοντας δέκα
καὶ τοῦ δεσμωτηρίου φύλακας ἕνδεκα καὶ μαστιγοφόρους
τριακοσίους ὑπηρέτας κατεῖχον τὴν πόλιν δι' ἑαυτῶν. τὸ 2
μὲν οὖν πρῶτον μέτριοι τοῖς πολίταις ἦσαν καὶ προσε-
ποιοῦντο διώκειν τὴν πάτριον πολιτείαν, καὶ τούς τ'
Ἐφιάλτου καὶ Ἀρχεστράτου νόμους τοὺς περὶ τῶν Ἀρεο-
παγιτῶν καθεῖλον ἐξ Ἀρείου πάγο[υ] καὶ τῶν Σόλωνος

C
6 ΔΙΑϹΩΖΕΙΝ 10 ΑΛΩϹ 11 ΕΠΙΛΙΠΕϹΘΑΙ, an *λείπεσθαι*?
18 ΚΑΤΕϹΤΗϹΕ corr. K 21 an *ἐκ προκρίτων πεντακισχιλίων*?
26 ΔΙΟΙΚΕΙΝ

TESTIM. 16 *schol. Arist. Vesp. 157 22 Bekk. an 235, 31

θεσμῶν ὅσοι διαμφισβητήσεις εἶχον καὶ τὸ κῦρος ὃ ἦν ἐν τοῖς δικασταῖς κατέλυσαν, ὡς ἐπανορθοῦντες καὶ ποιοῦντες ἀναμφισβήτητον τὴν πολιτείαν· οἷον ⟨τὸν⟩ ‖ περὶ τοῦ (pag. 16) δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ ᾧ ἂν ἐθέλῃ κύριον ἐποίησαν καθάπαξ, τὰς δὲ προσούσας δυσκολίας 'ἐὰν μὴ μανιῶν ἢ γηρῶν ἢ γυναικὶ πιθόμενος' ἀφεῖλον, ὅπως μὴ ᾖ τοῖς συκοφάνταις ἔφοδος· ὁμοίως δὲ τοῦτ' ἔδρων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

3 κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ταῦτ' ἐποίουν καὶ τοὺς συκοφάντας καὶ τοὺς τῷ δήμῳ πρὸς χάριν ὁμιλοῦντας παρὰ τὸ βέλτιστον [καὶ] κακοπράγμονας ὄντας καὶ πονηροὺς ἀνῄρουν, ἐφ' οἷς ἔχαιρεν ἡ πόλις γιγνομένοις, ἡγούμενοι τοῦ βελτίστου χάριν ποιεῖν αὐτούς.

4 ἐπεὶ δὲ τὴν πόλιν ἐγκρατέστερον ἔσχον, οὐδενὸς ἀπείχοντο τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἀπέκτεινον τοὺς καὶ ταῖς οὐσίαις καὶ τῷ γένει καὶ τοῖς ἀξιώμασιν προέχοντας, ὑπεξαιρούμενοί τε τὸν φόβον καὶ βουλόμενοι τὰς οὐσίας διαρπάζειν· καὶ χρόνου διαπεσόντος βραχέος οὐκ ἐλάττους ἀνῃρήκεσαν ἢ χιλίους πεντακοσίους. XXXVI. οὕτως δὲ τῆς πόλεως ὑποφερομένης Θηραμένης ἀγανακτῶν ἐπὶ τοῖς γινομένοις τῆς μὲν ἀσελγείας αὐτοῖς παρῄνει παύσασθαι, μεταδοῦναι δὲ τῶν πραγμάτων τοῖς βελτίστοις. οἳ δὲ πρῶτον ἐναντιωθέντες, ἐπεὶ διεσπάρησαν οἱ λόγοι πρὸς τὸ πλῆθος καὶ πρὸς τὸν Θηραμένην οἰκείως εἶχον οἱ πολλοί, φοβηθέντες μὴ προστάτης γενόμενος τοῦ δήμου καταλύσῃ τὴν δυναστείαν καταλέγουσιν τῶν πολιτῶν τρισχιλίους ὡς μεταδώσοντες

2 τῆς πολιτείας. Θηραμένης δὲ πάλιν ἐπιτιμᾷ καὶ τούτοις, πρῶτον μὲν ὅτι βουλόμενοι μεταδοῦναι τοῖς ἐπιεικέσι τρισχιλίοις μόνοις μεταδιδόασι, ὡς ἐν τούτῳ τῷ πλήθει

---

4 ΚΥΡΙΟΝΠΟΙΗϹΑΝΤΕϹΚΑΘ, emendatio incerta, nec praestat *ποιήσαντες κ. τὰς προσούσας δ.* deleto *δὲ* 6 *πειθόμενος* plerumque oratores 11 ΕΧΑΙΡΟΝ corr. Sidgwick et Rutherford 13. 14 ΑΠΕΚΤΕΙΝΑΝ corr. Blass 21 ΠΡΩΤΟΙ corr. K 25 ΔΙϹΧΙΛΙΟΥϹ corr. K

τῆς ἀρετῆς ὡρισμένης, ἔπειθ᾿ ὅτι δύο τὰ ἐναντιώτατα ποιοῦσιν, βίαιόν τε τὴν ἀρχὴν καὶ τῶν ἀρχομένων ἥττω κατασκευάζοντες. οἳ δὲ τούτων μὲν ὠλιγώρησαν, τὸν δὲ κατάλογον τῶν τρισχιλίων πολὺν μὲν χρόνον ὑπερεβάλλοντο καὶ παρ᾿ αὑτοῖς ἐφύλαττον τοὺς ἐγνωσμένους, ὅτε δὲ καὶ δόξειεν αὐτοῖς ἐκφέρειν τοὺς μὲν ἐξήλειφον τῶν ⟨ἐγ⟩γεγραμμένων, τοὺς δ᾿ ἀντενέγραφον τῶν ἔξωθεν.

XXXVII. ἤδη δὲ τοῦ χειμῶνος ἐνεστῶτος καταλαβόντος Θρασυβούλου μετὰ τῶν φυγάδων Φυλήν, ⟦καὶ⟧ κατὰ τὴν στρατείαν ἣν ἐξήγαγον οἱ τριάκοντα κακῶς ἀποχωρήσαντες ἔγνωσαν τῶν μὲν ἄλλων τὰ ὅπλα παρελέσθαι, Θηραμένην δὲ διαφθεῖραι τόνδε ⟨τὸν⟩ τρόπον. νόμους
pag. 17 εἰσήνεγκαν εἰς τὴν βουλὴν δύο κελεύοντες ‖ ἐπιχειροτονεῖν, ὧν ὁ μὲν εἷς αὐτοκράτορας ἐποίει τοὺς τριάκοντα τῶν πολιτῶν ἀποκτεῖναι τοὺς μὴ τοῦ καταλόγου μετέχοντας τῶν τρισχιλίων, ὁ δ᾿ ἕτερος ἐκώλυε κοινωνεῖν τῆς παρούσης πολιτείας ὅσοι τυγχάνουσιν τὸ ἐν Ἠετιωνείᾳ τεῖχος κατασκάψαντες ἢ τοῖς τετρακοσίοις ἐναντίον τι πράξαντες ⟦ἢ⟧ τοῖς κατασκευάσασι τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν· ὧν ἐτύγχανεν ἀμφοτέρων κεκοινωνηκὼς ὁ Θηραμένης, ὥστε συνέβαινεν ἐπικυρωθέντων τῶν νόμων ἔξω τε γίγνεσθαι τῆς πολιτείας αὐτὸν καὶ τοὺς τριάκοντα κυρίους εἶναι θανατοῦντας. ἀναιρεθέντος δὲ Θηραμένους τά τε ὅπλα 2
παρείλοντο πάντων πλὴν τῶν τρισχιλίων καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πολὺ πρὸς ὠμότητα καὶ πονηρίαν ἐπέδοσαν. —— πρέσβεις πέμψαντες εἰς Λακεδαίμονα τοῦ τε Θηραμένους κατηγόρουν καὶ βοηθεῖν αὑτοῖς ἠξίουν· ὧν ἀκούσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι Καλλίβιον ἀπέστειλαν ἁρμοστὴν καὶ στρατιώτας ὡς ἑπτακοσίους, οἳ τὴν ἀκρόπολιν ἐλθόντες ἐφρούρουν.

---

4 ΥΠΕΡΒΑΛΛ 7 add. Herwerden 11 ΠΑΡ[Ε]ΙΕϹΘΑΙ corr. K
25 hiat sententia; videntur v. 25—29 in caput 36, 2 esse traiciendi

XXXVIII. μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβόντων τῶν ἀπὸ Φυλῆς τὴν Μουνιχίαν καὶ νικησάντων μάχῃ τοὺς μετὰ τῶν τριάκοντα βοηθήσαντας, ἐπαναχωρήσαντες μετὰ τὸν κίνδυνον οἱ ἐκ τοῦ ἄστεως καὶ συναθροισθέντες εἰς τὴν ἀγορὰν τῇ ὑστεραίᾳ τοὺς μὲν τριάκοντα κατέλυσαν, αἱροῦνται δὲ δέκα τῶν πολιτῶν αὐτοκράτορας ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου κατάλυσιν. οἱ δὲ παραλαβόντες τὴν ἀρχὴν ἐφ' οἷς μὲν ᾑρέθησαν οὐκ ἔπραττον, ἐπρέσ[βευ]σ[αν] δ' εἰς Λακεδαίμονα βοήθειαν μεταπεμπόμενοι καὶ χρήματα δανειζόμενοι.
2 χαλεπῶς δὲ φερόντων ἐπὶ τούτοις τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ, φοβούμενοι μὴ καταλυθῶσιν τῆς ἀρχῆς καὶ βουλόμενοι καταπλῆξαι τοὺς ἄλλους (ὅπερ ἐγένετο) συλλαβόντες Δημάρετον οὐδενὸς ὄντα δεύτερον τῶν πολιτῶν ἀπέκτειναν καὶ τὰ πράγματα βεβαίως εἶχον, συναγωνιζομένου Καλλιβίου τε καὶ τῶν Πελοποννησίων τῶν παρόντων καὶ πρὸς τούτοις ἐνίων τῶν ἐν τοῖς ἱππεῦσι· τούτων γάρ τινες μάλιστα τῶν πολιτῶν ἐσπούδαζον μὴ κατελθεῖν τοὺς ἀπὸ
3 Φυλῆς. ὡς δ' οἱ τὸν Πειραιέα καὶ τὴν Μουνιχίαν ἔχοντες, ἀποστάντος παντὸς τοῦ δήμου πρὸς αὐτούς, ἐπεκράτουν τῷ πολέμῳ, τότε καταλύσαντες τοὺς δέκα τοὺς πρώτους αἱρεθέντας ἄλλους εἵλοντο δέκα τοὺς βελτίστους εἶναι δοκοῦντας, ἐφ' ὧν συνέβη καὶ τὰς διαλύσεις ‖ γενέσθαι pag. 18
καὶ κατελθεῖν τὸν δῆμον, συναγωνιζομένων καὶ προθυμουμένων τούτων. προειστήκεσαν δ' αὐτῶν μάλιστα Ῥίνων τε ὁ Παιανιεὺς καὶ Φάυλλος ὁ Ἀχερδούσιος· οὗτοι γὰρ πρὶν ἢ Παυσανίαν [[τ']] ἀφικέσθαι διεπέμποντό ⟨τε⟩ πρὸς τοὺς ἐν Πειραεῖ καὶ ἀφικομένου συνεσπούδασαν τὴν κάθοδον.
4 ἐπὶ πέρας γὰρ ἤγαγε τὴν εἰρήνην καὶ τὰς διαλύσεις

---

4 CYNACΘΡΟΙCΘ 7 ЄΝΟΙC corr. K 11 μὴ καταλυθῶσιν τῆς ἀρχῆς καὶ βουλόμενοι post ΒΟΥΛΟΜЄΝΟΙ repetita et pleraque deleta 19 ΠΡΟCΑΥΤΗΝЄΠ 25 ΑΧЄΡΔΟΥCΥΙΟC 27 ΚΝΟΜЄΝΟΥC corr. K

Παυσανίας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς μετὰ τῶν δέκα διαλλακτῶν τῶν ὕστερον ἀφικομένων ἐκ Λακεδαίμονος, οὓς αὐτὸς ἐσπούδασεν ἐλθεῖν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ῥίνωνα διά τε τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς τὸν δῆμον ἐπῃνέθησαν καὶ λαβόντες τὴν ἐπιμέλειαν ἐν ὀλιγαρχίᾳ τὰς εὐθύνας ἔδοσαν [ἐ]ν δημοκρατίᾳ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν ἐνεκάλεσεν αὐτοῖς οὔτε τῶν ἐν ἄστει μεινάντων οὔτε τῶν ἐκ Πειραιέως κατελθόντων, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ στρατηγὸς εὐθὺς ᾑρέθη Ῥίνων.

XXXIX. ἐγένοντο δ' αἱ διαλύσεις ἐπ' Εὐκλείδου 403/2
ἄρχοντος κατὰ τὰς συνθήκας τάσδε. τοὺς βουλομένους
[[Ἀθηναίων]] τῶν ἐν ἄστει μεινάντων ἐξοικεῖν ἔχειν Ἐλευσῖνα
ἐπιτίμους ὄντας καὶ κυρίους καὶ αὐτοκράτορας ἑ[αυ]τῶν
καὶ τὰ αὑτῶν καρπουμένους. τὸ δ' ἱερὸν εἶναι κοινὸν 2
ἀμφοτέρων, ἐπιμελεῖσθαι δὲ Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας
κατὰ τὰ πάτρια. μὴ ἐξεῖναι δὲ μήτε τοῖς Ἐλευσίνοθεν
εἰς τὸ ἄστυ μήτε τοῖς ἐκ τοῦ ἄστεως Ἐλευσινάδε ἰέναι
πλὴν μυστηρίοις ἑκατέρους. συντελεῖν δὲ ἀπὸ τῶν προσ-
ιόντων εἰς τὸ συμμαχικὸν καθάπερ τοὺς ἄλλους Ἀθη-
ναίους. ἐὰν δέ τινες τῶν ἀπιόντων οἰκίαν λαμβάνωσιν 3
Ἐλευσῖνι, συμπείθειν τὸν κεκτημένον· ἐὰν δὲ μὴ συμβαί-
νωσιν ἀλλήλοις, τιμητὰς ἑλέσθαι τρεῖς ἑκάτερον, καὶ ἥντιν'
ἂν οὗτοι τάξωσιν τιμὴν λαμβάνειν. Ἐλευσινίων δὲ συνοι-
κεῖν οὓς ἂν οὗτοι βούλωνται. τὴν δ' ἀπογραφὴν εἶναι 4
τοῖς βουλομένοις ἐξοικεῖν τοῖς μὲν ἐπιδημοῦσιν ἀφ' ἧς
ἂν ὀμόσωσιν τοὺς ὅρκους δ[έκ]α ἡμερῶν, τὴν δ' ἐξοί-
κησιν εἴκοσι, τοῖς δ' ἀποδημοῦσι ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν
κατὰ ταὐτά. μὴ ἐξεῖναι δὲ ἄρχειν μηδεμίαν ἀρχὴν τῶν 5
ἐν τῷ ἄστει τὸν Ἐλευσῖνι κατοικοῦντα, πρὶν ἂν ἀπογράψη-
pag. 19 ται πάλιν ἐν τῷ ἄστει κατοικεῖν. τὰς δὲ | δίκας τοῦ

---

12 glossam ΑΘΗΝΑΙΩΝ supra ΤΩΝ add. corr. 22 ΕΚΑΤΕΡΩΝ corr. Bury Richards Hude

φόνον εἶναι κατὰ τὰ πάτρια, εἴ τίς τινα αὐτοχειρίᾳ
6 ἔκτεινεν ἢ ἔτρωσεν. τῶν δὲ παρεληλυθότων μηδενὶ πρὸς
μηδένα μνησικακεῖν ἐξεῖναι πλὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα καὶ
τοὺς δέκα καὶ τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς τοῦ Πειραιέως ἄρξαντας,
μηδὲ πρὸς τούτους, ἐὰν διδῶσιν εὐθύνας. εὐθύνας δὲ δοῦναι
τοὺς μὲν ἐν Πειραιεῖ ἄρξαντας ἐν τοῖς ἐν Πειραιεῖ, τοὺς
δ' ἐν τῷ ἄστει ἐν τοῖς τὰ τιμήματα παρεχομένοις. εἶθ'
οὕτως ἐξοικεῖν τοὺς ἐθέλοντας. τὰ δὲ χρήματα ἃ ἐδανεί-
σαντο εἰς τὸν πόλεμον ἑκατέρους ἀποδοῦναι χωρίς.

XL. γενομένων δὲ τοιούτων τῶν διαλύσεων καὶ
φοβουμένων ὅσοι μετὰ τῶν τριάκοντα συνεπολέμησαν καὶ
πολλῶν μὲν ἐπινοούντων ἐξοικεῖν ἀναβαλλομένων δὲ τὴν
ἀπογραφὴν εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας, ὅπερ εἰώθασιν ποιεῖν
ἅπαντες, Ἀρχῖνος συνιδὼν τὸ πλῆθος καὶ βουλόμενος
κατασχεῖν αὐτοὺς ὑφεῖλε τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τῆς ἀπο-
γραφῆς, ὥστε συναναγκασθῆναι μένειν πολλοὺς ἄκοντας
2 ἕως ἐθάρρησαν. καὶ δοκεῖ τοῦτό τε πολιτεύσασθαι καλῶς
Ἀρχῖνος καὶ μετὰ ταῦτα γραψάμενος τὸ ψήφισμα τὸ
Θρασυβούλου παρανόμων, ἐν ᾧ μετεδίδου τῆς πολιτείας
πᾶσι τοῖς ἐκ Πειραιέως συγκατελθοῦσι, ὧν ἔνιοι φανερῶς
ἦσαν δοῦλοι, καὶ τρίτον, ἐπεί τις ἤρξατο τῶν κατεληλυ-
θότων μνησικακεῖν, ἀπαγαγὼν τοῦτον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ
πείσας ἄκριτον ἀποκτεῖναι, λέγων ὅτι νῦν δείξουσιν εἰ
βούλονται τὴν δημοκρατίαν σῴζειν καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμέ-
νειν· ἀφέντας μὲν γὰρ τοῦτον προτρέψειν καὶ τοὺς ἄλλους,
ἐὰν δ' ἀνέλωσιν, παράδειγμα ποιήσειν ἅπασιν. ὅπερ καὶ
συνέπεσεν· ἀποθανόντος γὰρ οὐδεὶς πώποτε ὕστερον
3 ἐμνησικάκησεν. ἀλλὰ δοκοῦσιν κάλλιστα δὴ καὶ πολιτικώ-
τατα ἁπάντων καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ χρήσασθαι ταῖς προ-
γεγενημέναις συμφοραῖς· οὐ γὰρ μόνον τὰς περὶ τῶν

ε ε ε
1, 2 ΑΥΤΟΧΙΡΑΕΚΤΙϹΙϹΟΙϹΡΩϹΑϹΤΩΝ deletis litteris ΟΙϹ

Δ
8 ΤΟΥϹΕΘΕΛ 12 ἐξοικεῖν μὲν ἐπινοούντων? 13 ΑΝΑΓΡΑΦ

προτέρων αἰτίας ἐξήλειψαν, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα Λακε-
δαιμονίοις ἃ οἱ τριάκοντα πρὸς τὸν πόλεμον ἔλαβον ἀπέ-
δοσαν κοινῇ, κελευουσῶν τῶν συνθηκῶν ἑκατέρους ἀπο-
διδόναι χωρὶς τούς τ᾽ ἐκ τοῦ ἄστεως καὶ τοὺς ἐκ τοῦ
Πειραιέως, ἡγούμενοι τοῦτο πρῶτον ἄρχειν δεῖν τῆς ὁμο-
νοίας· ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οὐχ οἷον ἐ[π]ιπροστι-
θέασιν τῶν οἰκείων οἱ δῆμοι κρατήσαντες, ἀλλὰ καὶ τὴν ||
pag. 20 χώραν ἀνάδα[στ]ο[ν] ποιοῦσιν. διελύθησαν δὲ καὶ πρὸς τοὺς 4
ἐν Ἐλευσῖνι [ἐξοι]κήσαντας ἔτει τρίτῳ μετὰ τὴν ἐξοίκησιν,
ἐπὶ Ξ[εναι]νέτου ἄρχοντος. 401/0

XLI. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖς ὕστερον συνέβη γενέσθαι
καιροῖς, τότε δὲ κύριος ὁ δῆμος γενόμενος τῶν πραγμάτων
ἐνεστήσατο τὴν [νῦν] οὖσαν πολιτείαν, ἐπὶ Πυθοδώρου μὲν 404/3
ἄρχοντος — — δοκοῦντος δὲ δικαίως τοῦ δήμου λαβεῖν τὴν
[ἐξο]υ[σί]αν διὰ τὸ ποιήσασθαι τὴν κάθοδον δι᾽ αὑτοῦ
[[τὸν δῆμον]]. ἦν δὲ τῶν μεταβολῶν ἑνδεκάτη τὸν ἀριθμὸν 2
αὕτη. πρώτη μὲν γὰρ ἐγένετο ἡ κατάστασις τῶν ἐξ ἀρχῆς,
Ἴωνος καὶ τῶν μετ᾽ αὐτοῦ συνοικησάντων· τότε γὰρ πρῶ-
τον εἰς τὰς τέτταρας συνενεμήθησαν φυλὰς καὶ τοὺς
φυλοβασιλέας κατέστησαν. δευτέρα δὲ καὶ πρώτη μετὰ
ταῦτα . . ἔχουσα πολιτείας τάξιν ἡ ἐπὶ Θησέως γενο-
μένη, μικρὸν παρεγκλίνουσα τῆς βασιλικῆς. μετὰ δὲ ταύ-
την ἡ ἐπὶ Δράκοντος, ἐν ᾗ καὶ νόμους ἀνέγραψαν πρῶτον.
τρίτη δ᾽ ἡ μετὰ τὴν στάσιν, ἡ ἐπὶ Σόλωνος, ἀφ᾽ ἧς ἀρχὴ
δημοκρατίας ἐγένετο. τετάρτη δ᾽ ἡ ἐπὶ Πεισιστράτου
τυραννίς. πέμπτη δ᾽ ἡ μετὰ ⟨τὴν⟩ τῶν τυράννων κατά-
λυσιν, ἡ Κλεισθένους, δημοτικωτέρα τῆς Σόλωνος. ἕκτη

6 ΕΠΙΠΡ an ΕΤΙΠΡ incertum 7 ΔΗΜΟΚΡΑΤ 8—15 suppl. K 13 hiat sententia. damnatae Pythodori memoriae facta erat mentio 19 ΤΕϹϹΑΡΑϹ 21 *μετὰ ταῦτα* . . corrupta. negat K quidquam praeter haec quae ipse dedit legi posse; decipere enim imaginem, in qua ΤΟΥΤΟ deletis ultimis duabus, suprascriptis aliis dispici opinabamur. ΕΧΟΥϹΑΙΠϹΛΙΤΕΙΑΝΤΑΞΙΝ deleta Ι post ϹΑ 26 add. K

δ' ἡ μετὰ τὰ Μηδικά, τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἐπιστατούσης. ἑβδόμη δὲ ἡ μετὰ ταύτην, ἣν Ἀριστείδης μὲν ὑπέδειξεν Ἐφιάλτης δ' ἐπετέλεσεν καταλύσας τὴν Ἀρεοπαγῖτιν βουλήν· ἐν ᾗ πλεῖστα συνέβη τὴν πόλιν διὰ τοὺς δημαγωγοὺς ἁμαρτάνειν — — διὰ τὴν τῆς θαλάττης ἀρχήν. ὀγδόη δ' ἡ τῶν τετρακοσίων κατάστασις, καὶ μετὰ ταύτην ἐνάτη [[δὲ]] δημοκρατία πάλιν. δεκάτη δ' ἡ τῶν τριάκοντα καὶ [[ἡ]] τῶν δέκα τυραννίς. ἑνδεκάτη δ' ἡ μετὰ τὴν ἀπὸ Φυλῆς καὶ ἐκ Πειραιέως κάθοδον, ἀφ' ἧς διαγεγένηται μέχρι τῆς νῦν ἀεὶ προσεπιλαμβάνουσα τῷ πλήθει τὴν ἐξουσίαν. ἁπάντων γὰρ αὐτὸς αὑτὸν πεποίηκεν ὁ δῆμος κύριον, καὶ πάντα διοικεῖται ψηφίσμασιν καὶ δικαστηρίοις, ἐν οἷς ὁ δῆμός ἐστιν ὁ κρατῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς βουλῆς κρίσεις εἰς τὸν δῆμον ἐληλύθασιν. καὶ τοῦτο δοκοῦσι ποιεῖν ὀρθῶς· εὐδιαφθορώτεροι γὰρ ⟨οἱ⟩ ὀλίγοι τῶν πολλῶν εἰσὶν καὶ κέρδει καὶ χάρισιν. μισθοφόρον δὲ ⟨τὴν⟩
3 ἐκκλησίαν τὸ μὲν πρῶτον ἀπέγνωσαν ποιεῖν· οὐ συλλεγομένων δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πολλὰ σοφιζομένων τῶν πρυτάνεων, ὅπως προσιστῆται τὸ πλῆθος πρὸς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς χειροτονίας, πρῶτον μὲν Ἀγύρριος ὀβολὸν pag. 21
ἐπόρισεν, μετὰ δὲ τοῦτον Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος ὁ βασιλεὺς ἐπικαλούμενος διώβολον, πάλιν δ' Ἀγύρριος τριώβολον.

XLII ἔχει δ' ἡ νῦν κατάστασις τῆς πολιτείας τόνδε τὸν τρόπον. μετέχουσιν μὲν τῆς πολιτείας οἱ ἐξ ἀμφοτέρων γεγονότες ἀστῶν, ἐγγράφονται δ' εἰς τοὺς δημότας ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονότες. ὅταν δ' ἐγγράφωνται, διαψηφί-

---

2 ΔΕΚΑΙΜΕΤΑ 5 ΘΑΛΑΛΑΤΤΗC deest fere θαρρήσασαν cf. Pol. 1274a 12 6 ΟΓΔΟΗΝΔΗΚΑΤΑΤΑCΤΑCΙΝ, sed deleto altero τα, corr. K 11 corrupta, an ἡ ἐξουσία? 15 add. Contus et Gennadius ΟΛΙΓΟΝ corr. K 27 ΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚΑΕΤΕΙC ante corr. ΔΕΓΡΑΦ corr. e schol. Ar.

ζονται περὶ αὐτῶν ὀμόσαντες οἱ δημόται, πρῶτον μὲν εἰ δοκοῦσι γεγονέναι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐκ τοῦ νόμου, κἂν μὴ δόξωσι, ἀπέρχονται πάλιν εἰς παῖδας, δεύτερον δ' εἰ ἐλεύθερός ἐστι καὶ γέγονε κατὰ τοὺς νόμους. ἔπειτ' ἂν μὲν ἀποψηφίσωνται μὴ εἶναι ἐλεύθερον, ὁ μὲν ἐφίησιν εἰς τὸ δικαστήριον, οἱ δὲ δημόται κατηγόρους αἱροῦνται πέντε [ἄν]δρας ἐξ αὑτῶν, κἂν μὲν μὴ δόξῃ δικαίως ἐγγράφεσθαι, πωλεῖ τοῦτον ἡ πόλις· ἐὰν δὲ νικήσῃ, τοῖς [δ]ημόταις ἐπάναγκες ἐγγράφεται. μετὰ δὲ ταῦτα δ[οκι]μάζει 2 τοὺς ἐγγραφέντας ἡ βουλή, κἄν τις δόξῃ νεώτερος ὀκτωκαίδεκ' ἐτῶν εἶναι, ζημιοῖ [το]ὺς δημότας τοὺς ἐγγράψαντας. ἐπὰν δὲ δοκιμασθῶσιν οἱ ἔφηβοι, συλλεγέντες οἱ πατέρες αὐτῶν [κ]ατὰ φυλὰς ὀμόσαντες αἱροῦνται τρεῖς ἐκ τῶν φυλετῶν τῶν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότων οὓς ἂν ἡγῶνται βελτίστους εἶναι καὶ ἐπιτηδειοτάτους ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐφήβων, ἐκ δὲ τούτων ὁ δῆμος ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης χειροτονεῖ σωφρονιστὴν καὶ κ[οσ]μητὴν ἐκ τῶν 3 ἄλλων Ἀθηναίων ἐπὶ πάντας. συλλαβόντες δ' οὗτοι τοὺς ἐφήβους, πρῶτον μὲν τὰ ἱερὰ περιῆλθον, εἶτ' εἰς Πειραιέα πορεύονται καὶ φρουροῦσιν οἱ μὲν τὴν Μουνιχίαν οἱ δὲ τὴν Ἀκτήν. χειροτ[ονεῖ] δὲ καὶ παιδοτρίβας αὐτοῖς δύο καὶ διδασκάλους τ[έτ]τ[α]ρας, ⟨οἳ⟩ ὁπλομαχεῖν καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ καταπάλτην ἀφιέναι διδάσκουσιν. δίδωσι δὲ καὶ εἰς τρο[φὴ]ν τοῖς μὲν σωφρονισταῖς δραχμὴν α´ ἑκάστῳ, τοῖς δ' ἐφήβοις τέτταρας ὀβολοὺς ἑκάστῳ· τὰ δὲ τῶν φυλετῶν τῶν αὑτοῦ λαμβάνων ὁ σωφρονιστὴς ἕκαστος ἀγοράζει τὰ ἐπιτήδεια πᾶσιν εἰς τὸ κοινόν (συσσιτοῦσι γὰρ κατὰ

---

5 ΕΠΙΨΗΦ corr. ex Phot. 7–11 suppl. K 9 ΔΟΚΙΜ legit K 14 ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΤΑ 18 ΠΑΝΤΑCΥΛ an ΠΑΝΤΑCCΥΛ incertum 21 suppl. K 23 ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΝ factum ex ΚΑΤΗΝ 24 suppl. K

TESTIM. 10 *schol. Aristoph. Vesp. 578. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ὅτι ψήφῳ οἱ ἐγγραφόμενοι δοκιμάζονται μὴ νεώτεροι (οἱ νεώτ. μὴ codd.) ιη´ ἐτῶν εἶεν. Phot. ἔφεσις 17 Phot. σωφρονιστής Bekk. An. 301

4 φυλάς) καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται πάντων. καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν οὕτως διάγουσι· τὸν δὲ δεύτερον ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης ἀποδειξάμενοι τῷ δήμῳ || τὰ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ pag. 22 τῆς πόλεως περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν 5 τοῖς φυλακτηρίοις. φρουροῦσι δὲ τὰ δύο ἔτη, χλαμύδας ἔχοντες, καὶ ἀτελεῖς εἰσι πάντων· καὶ δίκην οὔτε διδόασιν οὔτε λαμβάνουσιν, ἵνα μὴ πράγ[μ]ασι συγγίνωνται, πλὴν περὶ κλήρου καὶ ἐπικλήρου, κἄν τινι κατὰ γένος ἱερωσύνη γένηται. διεξελθόντων δὲ τῶν δυεῖν ἐτῶν ἤδη μετὰ τῶν ἄλλων εἰσίν.

XLIII. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐγγραφὴν καὶ τοὺς ἐφήβους τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. τὰς δ᾽ ἀρχὰς τὰς περὶ τὴν ἐγκύκλι[ον] διοίκησιν ἁπάσας ποιοῦσι κληρωτὰς πλὴν ταμίου στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν καὶ τοῦ τῶν κρηνῶν ἐπιμελητοῦ. ταύτας δὲ χειροτονοῦσιν, καὶ οἱ χειροτονηθέντες ἄρχουσιν ἐκ Παναθηναίων εἰς Παναθήναια. χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς πρὸς τὸν πόλεμον ἁπάσας.

2 βουλὴ δὲ κληροῦται φʹ, νʹ ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης. πρυτανεύει δ᾽ ἐν μέρει τῶν φυλῶν ἑκάστη καθ᾽ ὅ τι ἂν λάχωσιν, αἱ μὲν πρῶται τέτταρες ἓξ καὶ λʹ ἡμέρας ἑκάστη, αἱ δὲ ςʹ αἱ ὕστεραι ἕ καὶ λʹ ἡμέρας 3 ἑκάστη· κατὰ σελήνην γὰρ ἄγουσιν τὸν ἐνιαυτόν. οἱ δὲ πρυτανεύοντες αὐτῶν πρῶτον μὲν συσσιτοῦσιν ἐν τῇ θόλῳ, λαμβάνοντες ἀργύριον παρὰ τῆς πόλεως, ἔπειτα συνάγου-

2 ΔΥϹΤΕΡΟΝ corr. ex Harp. schol. Aesch. 3 ΓΙΝΟΜ ante corr. 8 litteris neglenter pictis ϹΥΜΥΛΕΙΩΝΤΙ vel ϹΥΝΓΕΝΕΙΕΝΤΙ 9 ΚΑΤΑΓΟΓΕΝΟϹ (vel ΤΟΓΕΝΟϹ ut K) 10 ΕΛΘΟΙΝΤΩΝ 14 ΠΛΗΡΩΤΑϹ (corrector vitium quod v. 20 sustulit neglexerat)

TESTIM. 10 *Harp. περίπολος (τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης (γιν. CD) ἀποδεξάμενοι τῷ δήμῳ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις). schol. Aeschin. 2, 167 22 *Harp. πρυτανείας cf. schol. Plat. Leg. XII.

σιν καὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν [[οὖν]] βουλὴν
ὅσαι ἡμέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ, τὸν δὲ δῆμον
τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. καὶ ὅσα δεῖ χρηματί-
ζειν τὴν βουλὴν καὶ ὅ τι ἐν ἑκάστῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅπου
καθίζειν οὗτοι προγράφουσι. προγράφουσι δὲ καὶ τὰς 4
ἐκκλησίας οὗτοι· μίαν μὲν κυρίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς
ἐπιχειροτονεῖν εἰ δοκοῦσι καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ σίτου
καὶ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας χρηματίζειν, καὶ τὰς εἰσαγγελίας
ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι, καὶ τὰς
ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν καὶ τὰς λήξεις
τῶν κλήρων καὶ τῶν ἐπικλήρων [[ἀναγινώσκειν]], ὅπως
μηδένα λάθῃ μηδὲν ἔρημον γενόμενον. ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης 5
πρυτανείας πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὀστρακο-
φορίας προχειροτονίαν διδόασιν εἰ δοκεῖ ποιεῖν ἢ μή,
καὶ συκοφαντῶν προβολὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν με-
τοίκων μέχρι τριῶν ἑκατέρων, κ[αὶ ἐάν τι]ς ὑποσχόμενός
τι μὴ ποιήσῃ τῷ δήμῳ. ἑτέραν δὲ ταῖς ἱκετηρίαις, ἐν ᾗ 6
pag. 23 *θεὶς ὁ βουλόμενος ἱκετηρίαν [περὶ] ὧν ἂν βούληται | καὶ*
ἰδίων καὶ δημοσίων διαλέξεται πρὸς τὸν δῆμον. αἱ δὲ
δύο περὶ τῶν ἄλλων εἰσίν, ἐν αἷς κελεύουσιν οἱ νόμοι
τρία μὲν ἱερῶν χρηματίζειν, τρία δὲ κήρυξιν καὶ πρε-
σβείαις, τρία δὲ ὁσίων· χρηματίζουσιν δ' ἐνίοτε καὶ ἄνευ
προχειροτονίας. προσέρχονται δὲ καὶ οἱ κήρυκες καὶ οἱ
πρέσβεις τοῖς πρυτάνεσιν πρῶτον, καὶ οἱ τὰς ἐπιστολὰς
φέροντες τούτοις ἀποδιδόασι.

---

1 ΟΥΝ om. Harp. 2 ΠΛΗΝΕΝΑΝ corr. K 6 ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙ corr. K 7 ΟΤΙϽΥΚΑΘΕΙΖΕΙ 13 ΗΡΗΜΕΝΟΙϹ 14 ΕΠΙΧΕΙΡ corr. e lex. Cant. 16 *ἐάν τις* K 18 ΟΥΒΟΥΛ corr. K supplemento spatium aptum 19 ΔΙΑΔΕΞ corr. K 22 supra *τρία δ' ὁσίων* add. corrector ϹΥΡΑΚΟϹΙΩΝ corruptumne ex ϹΑΡΑΔΟϹΙΩΝ, ut Ar. *τέτταρα δ' ὁσίων* scripserit?

TESTIM. § 3—6 Poll. 8, 95. 96. § 3. 4 *Harp. *κυρία ἐκκλησ.* § 4. 5 *lex. Cantabr. *κυρία ἐκκλησία* (usque ad 14 *ποιεῖν ἢ μή*) Hesych. *κυρία ἐκκλ.*

XLIV. ἔστι δ' ἐπιστάτης τῶν πρυτάνεων εἷς ὁ λαχών· οὗτος δ' ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ οὐκ ἔστιν οὔτε πλείω χρόνον οὔτε δὶς τὸν αὐτὸν γενέσθαι. τηρεῖ δ' οὗτος τάς τε κλεῖς τὰς τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς τὰ χρήματ' ἐστὶν καὶ ⟨τὰ⟩ γράμματα τῇ πόλει, καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα, καὶ μένειν ἀναγκαῖον ἐν τῇ θόλῳ τοῦτόν ⟨τ'⟩ ἐστὶν καὶ τριττὺν τῶν πρυτάνεων ἣν ἂν οὗτος κελεύῃ.
2 καὶ ἐπειδὰν συναγάγωσιν οἱ πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἢ τὸν
δῆμον, οὗτος κληροῖ προέδρους ἐννέα, ἕνα ἐκ τῆς φυλῆς
ἑκάστης πλὴν τῆς πρυτανευούσης, καὶ πάλιν ἐκ τούτων ἐπι-
3 στάτην ἕνα, καὶ παραδίδωσι τὸ πρόγραμμα αὐτοῖς· οἳ δὲ
παραλαβόντες τῆς τ' εὐκοσμίας ἐπιμελοῦνται καὶ ὑπὲρ
ὧν χρηματίζειν δεῖ προτιθέασιν καὶ τὰς χειροτονίας
κρίνουσιν καὶ τά ⟨τ'⟩ ἄλλα πάντα διοικοῦσιν καὶ τοῦ [τ']
ἀφεῖναι κύριοί εἰσιν. καὶ ἐπιστατῆσαι μὲν οὐκ ἔξεστιν
πλεῖον ἢ ἅπαξ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, προεδρεύειν δ' ἔξεστιν
ἅπαξ ἐπὶ τῆς πρυτανείας ἑκάστης.

4 ποιοῦσι δὲ καὶ ἀρχαιρεσίας στρατηγῶν καὶ ἱππάρχων καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀρχῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καθ' ὅ τι ἂν τῷ δήμῳ δοκῇ· ποιοῦσι δ' οἱ μετὰ τὴν ϛ' πρυτανεύοντες ἐφ' ὧν ἂν εὐσημία γένηται. δεῖ δὲ προβούλευμα γίνεσθαι καὶ περὶ τούτων.

XLV. ἡ δὲ βουλὴ πρότερον μὲν ἦν κυρία καὶ χρήμασιν ζημιῶσαι καὶ δῆσαι καὶ ἀποκτεῖναι. — — καὶ Λυσίμαχον αὐτῆς ἀγαγούσης ὡς τὸν δήμιον καθήμενον ἤδη

5 add. e grammat. 13 δεῖ ante χρημ. man. 1; corrector post χρηματίζειν ΔΕΙΚΑΙ supplevit 17 ΔΕΚΑΙΔΕΚΑΡΧ 20 ΜΕΤΑΤΑ ΤΗΝ corr. K 22 ΓΕΝΕϹΘΑΙ

TESTIM. § 1. 2 Pollux. 8, 96. Suid. et Et. M. ἐπιστάτης (e lexico Photiano). Telephus apud Eustath. ad ρ 455. schol. Patmiac. ad Demosth. p. 13 Sakkel. *Harp. ἐπιστάτης § 2. 3 *Harp. πρόεδροι (Phot. πρόεδροι Bekk. An. 290) schol. Patm. Demosth. p. 12 Sakk.

μέλλοντα ἀποθνήσκειν Εὐμηλίδης ὁ Ἀλωπεκῆθεν ἀφείλετο, οὐ φάσκων δεῖν ἄνευ δικαστηρίου γνώσεως οὐδένα τῶν πολιτῶν ἀποθνήσκειν· καὶ κρίσεως ἐν ⟨τῷ⟩ δικαστηρίῳ γενομένης ὁ μὲν Λυσίμαχος ἀπέφυγεν καὶ ἐπωνυμίαν ἔσχεν ὁ ἀπὸ τοῦ τυπάνου, ὁ δὲ δῆμος ἀφείλετο τῆς βουλῆς τὸ θανατοῦν καὶ δεῖν καὶ χρήμασι ζημιοῦν καὶ νόμον ἔθετο, ἄν τινος ἀδικεῖν ἡ βουλὴ καταγνῷ ἢ ζημιώσῃ, τὰς καταγνώσεις καὶ τὰς ἐπιζημιώσεις εἰσάγειν τοὺς θεσμοθέτας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὅ τι ἂν οἱ δικασταὶ ψηφίσωνται, τοῦτο κύριον εἶναι.

pag. 24 κρίνει δὲ ‖ τὰς ἀρχὰς ἡ βουλὴ τὰς πλείστας, μάλισθ' 2
ὅσαι χρήματα διαχειρίζουσιν· οὐ κυρία δ' ἡ κρίσις, ἀλλ' ἐφέσιμος εἰς τὸ δικαστήριον. ἔξεστι δὲ καὶ τοῖς ἰδιώταις εἰσαγγέλλειν ἣν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχῶν, μὴ χρῆσθαι τοῖς νόμοις· ἔφεσις δὲ καὶ τούτοις ἐστὶν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐὰν αὐτῶν ἡ βουλὴ καταγνῷ.

δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς βουλευτὰς τοὺς τὸν ὕστερον 3
ἐνιαυτὸν βουλεύσοντας καὶ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας. καὶ πρότερον μὲν ἦν ἀποδοκιμάσαι κυρία, νῦν δὲ ⟨καὶ⟩ τούτοις ἔφεσίς ἐστιν εἰς τὸ δικαστήριον.

τούτων μὲν οὖν ἄκυρός ἐστιν ἡ βουλή· προβουλεύει 4
δ' εἰς τὸν δῆμον, καὶ οὐκ ἔξεστιν οὐδὲν ἀπροβούλευτον οὐδ' ὅ τι ἂν μὴ προγράψωσιν οἱ πρυτάνεις ψηφίσασθαι τῷ δήμῳ· κατ' αὐτὰ γὰρ ταῦτα ἔνοχός ἐστιν ὁ νικήσας γραφῇ παρανόμων.

XLVI. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν πεποιημένων τριήρων καὶ τῶν σκευῶν καὶ τῶν νεωσοίκων, καὶ ποιεῖται καινὰς ⟦δὲ⟧ τριήρεις ἢ τετρήρεις, ὁποτέρας ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ, καὶ σκεύη ταύταις καὶ νεωσοίκους· χειροτονεῖ δ' ἀρχιτέκτονας ὁ δῆμος ἐπὶ τὰς ναῦς. ἂν δὲ μὴ παραδῶσιν ἐξειργασμένα ταῦτα τῇ νέᾳ βουλῇ, τὴν δωρεὰν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς λαβεῖν· ἐπὶ γὰρ τῆς ὕστερον βουλῆς λαμβάνουσιν.

1 ΕΥΜΗΛΕΙΔΗΣΟΑΛΩΠΕΘΗΚΕΝ hoc corr. K 27 del. K

ποιεῖται δὲ τὰς τριήρεις. δέκα ἄνδρας ἐξ α[ὐτῶν] ἑλομένη pag. 25
2 τριηροποιούς. ἐξετάζει δὲ καὶ τὰ οἰκοδομήματα τὰ δημόσια πάντα, κἄν τις ἀδικεῖν αὐτῇ δόξῃ, τῷ τε δήμῳ τοῦτον [ἀπ]οφαίνει καὶ καταγνόντος παραδίδωσι δικαστηρίῳ.

XLVII. συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ πλεῖστα. πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ταμίαι τῆς Ἀθηνᾶς εἰσὶ μὲν δέκα, κλη[ροῦται] δ' εἷς ἐκ τῆς φυλῆς, ἐκ πεντακοσιομεδίμνων κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον (ἔτι γὰρ ὁ νόμος κύριός ἐστιν), ἄρχει δ' ὁ λαχὼν κἂν πάνυ πένης ᾖ. παραλαμβάνου[σι] δὲ τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρ[ήμ]ατα ἐναντίον τῆς βουλῆς.

2 ἔπειθ' οἱ πωληταὶ ι' μέν εἰσι, κληροῦται δ' εἷς ἐκ τῆς φ[υλῆς. μ]ισθοῦσι δὲ τὰ μισθώματα πάντα καὶ τὰ μέταλλα πωλοῦσι, καὶ τὰ τέλη μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ᾑρημένων ἐναντ[ίον] τῆς βουλῆς κατακυροῦσιν ὅτῳ ἂν ἡ βουλὴ χειροτονήσῃ, καὶ τὰ πραθέντα μέταλλα τά τ' ἐργάσιμα, τὰ εἰς τρία ἔτη πεπραμένα, καὶ τὰ συγκεχωρημένα, τὰ ε[ἰ]ς . ἔ[τη] πεπραμένα. καὶ τὰς οὐσίας τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου φευγόντων καὶ τῶν [ἐξ ἐφε]τῶν [ἐ]να[ντίον τῆς β]ουλῆς πωλοῦσιν, κατακυροῦσι δ' οἱ θ' ἄρχοντες. καὶ τὰ τέλη τὰ εἰς ἐνιαυ[τὸν] πεπραμένα ἀναγράψαντες εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα τόν τε πριάμενον καὶ ὅ[σο]υ ἂν πρίηται τῇ βουλῇ παραδιδόασιν.

3 ἀναγράφουσιν δὲ χωρὶς μὲν οὓς δεῖ κατὰ πρυτανείαν ἑκάστην καταβάλλειν εἰς δέκα γραμματεῖα, χωρὶς δὲ οὓς τ[ρὶς] τοῦ [ἐ]νιαυτοῦ, γραμματεῖον κατὰ τὴν καταβολὴν

---

1 in summa pagina Γ ΤΟΜΟϹ. in plerisque versibus huius paginae complures litterae aut prorsus deletae sunt aut ad fallaces umbras redactae 4 ΚΑΤΑΓΝΟΥϹΑ 11 χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια Phot. Bekk. An. 17 ΛΑΤΑΤΑΡΕΡΓ deletis ΑΡ 18 εἰς γ' ἔτη dubitanter nunc legit K 20 ἐφετῶν incertum, [ὀφ]ει[λε]τῶν] K, qui proxima suppl. 26 τρὶς incertum; ΤΕ legit K

TESTIM. § 1 *Harp. ταμίαι. Bekk. An. 306. Phot. ταμίαι Pollux 8, 97 § 2. 3 Harp. πωληταί Bekk. An 291 § 2 Poll. 8, 99

*ἑκάστην ποιήσαντες, χωρὶς δ' οὓς [ἐπὶ] τῆς ἐνάτης πρυτα-
νείας. ἀναγράφουσι δὲ καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς οἰκίας τ[ὰ
ἀπογραφ]έντα καὶ πραθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ γὰρ
ταῦθ' οὗτοι πωλοῦσιν. ἔστι δὲ τῶν μὲν οἰκιῶν ἐν ε' ἔτεσιν
ἀνάγκη τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι, τῶν δὲ χωρίων ἐν δέκα·
καταβάλλουσιν δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας.
εἰσφ[έ]ρει δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν* 4
*ἀναγράψας ἐν γραμματεί[οις λε]λευκωμένοις. ἔστι δὲ καὶ
τούτων ἡ μὲν μίσθωσις εἰς ἔτη δέκα, καταβάλλεται δ'
ἐπὶ τῆς [θ'] πρυτανείας· διὸ καὶ πλεῖστα χρήματα ἐπὶ
ταύτης συλλέγεται τῆς πρυτανείας. εἰσφέρεται μὲν οὖν* 5
*εἰς τὴν βουλὴν τὰ γραμματε[ῖα τὰ] τὰς καταβολὰς ἀνα-
γεγραμμένα, τηρεῖ δ' ὁ δημόσιος· ὅταν δ' ᾖ χρημάτων
[κατα]βολή, παραδίδωσι τοῖς ἀποδέκταις αὐτὰ ταῦτα καθε-
λ[ὼν] ἐκ [τῶν] ἐπιστυλίων ὧν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ δεῖ τὰ
χρήματα καταβληθ[ῆν]αι καὶ ἀπαλειφθῆναι· τὰ δ' ἄλλα
ἀπόκειται χωρὶς ἵνα μὴ προεξαλειφθῇ.*

XLVIII. *εἰσὶ δ' ἀποδέκται δέκα, κεκληρωμένοι κατὰ
φυλάς· οὗτοι δὲ παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα ἀπαλεί-
φουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα ἐναντίον τ[ῆς βουλῆς]
ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδόασιν τὰ γραμματεῖα
τῷ δημοσίῳ· κἄν τις ἐλλίπῃ καταβολήν, ἐνταῦθ' ἐγγέ-
γραπται, καὶ διπλο[ῦν ἀ]νάγκη τὸ [ἐλλ]ειφθὲν καταβάλλειν
ἢ δεδέσθαι, καὶ ταῦτα εἰσπράτ[τειν ἡ βο]υλὴ καὶ δῆσαι
[κυρ]ία κατὰ τοὺς νόμους ἐστίν. τῇ μὲν οὖν προτεραίᾳ* 2
*δέχονται τὰ χρ[ή]ματα καὶ μερίζουσι ταῖς ἀρχαῖς, τῇ δ'
ὑστεραίᾳ τόν τε μερισμὸν εἰσφέ[ρου]σι γράψαντες ἐν σανίδι
καὶ καταλέγουσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ προ[τιθ]έασιν ἐν*

---

8 CΕΙCΤ(ΩΝ)Μ(ΕΝ)ΩΝΑΝ 10. 14 suppl. K 15 *δεῖ* nunc legit K, ubi nobis tantum vestigia correcturae apparent 16 ΑΛΕΙΦΗΝΑΙ corr. K 20 suppl. K 22 ΕΝΤΕΥΘΕΝΓΕ 23 ΝΑΝΚΗΙΤΟ *ἐλλ* suppl. K 24—26 suppl. K

TESTIM. 48 § 1. 2 Bekk. An. 198 *Harp. *ἀποδέκται*

τῇ βουλῇ, εἴ τίς τινα οἶδεν ἀδικοῦντα περὶ τὸν μερισμ[ὸν ἢ ἄρ]χοντα ἢ ἰδιώτην, καὶ γνώμας ἐπιψηφίζουσιν, ἐάν τίς τι δοκῇ ἀδικ[εῖν.

3 *κ]ληροῦσι δὲ καὶ* λογιστὰς *ἐξ αὑτῶν οἱ βουλευταὶ δέκα τοὺς λογιουμένους ταῖς ἀρχαῖς κατὰ τὴν πρυτανείαν ἑκάστην.* 4 *κληροῦσι δὲ καὶ* εὐθύνους *ἕνα τῆς φυ[λῆς] ἑκάστης, καὶ παρέδρους β' ἑκάστῳ τῶν εὐθύνων, οἷς ἀναγκαῖόν ἐστι ταῖς ἀ[γορ]αῖς παρὰ τὸν ἐπώνυμον τὸν τῆς φυλῆς ἑκάστης καθῆσθαι, κἄν τις βούλ[ηται] τινι τῶν τὰς εὐθύνας ἐν τῷ δικαστηρίῳ δεδωκότων ἐντὸς γ' ἡ[μερῶν ἀφ'] ἧς ἔδωκε τὰς εὐθύνας εὔθυναν ἄν τ' ἰδίαν ἄν τε δ[ημοσίαν] ἐμβαλέσθαι, γράψας εἰς πινάκιον λελευκωμένον τοὔνομα τό ⟨τε⟩ [αὑ]τ[ο]ῦ καὶ τὸ τοῦ φεύγοντος καὶ τὸ ἀδίκημ' ὅ τι ἂν ἐγκαλῇ, καὶ τίμημα ὑ[πογραφ]όμενος*
5 *ὅ τι ἂν αὐτῷ δοκῇ, δίδωσιν τῷ εὐθύνῳ· ὁ δὲ λαβὼν τοῦτο καὶ ἀ[ναγνούς], ἐὰν [μὲν] καταγνῷ παραδίδωσιν τὰ μὲν ἴδια τοῖς δικασταῖς τοῖς κατὰ δήμ[ους οἳ] τὴν φυλὴν ταύτην δικάζουσιν, τὰ δὲ δημόσια τοῖς θεσμοθέτα[ις, τίμημα δ'] ὑπογράφει. οἱ δὲ θεσμοθέται, ἐὰν παραλάβωσιν, πάλιν εἰσάγουσιν [τὴν] εὔθυναν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὅ τι ἂν γνῶσιν οἱ δικαστ[αί, τοῦτο κύριόν] ἐστιν.*

XLIX. *δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἵππους ἡ βουλή, κἂν μέν τις καλ[ὸν ἵππον ἔχ]ων κακῶς δοκῇ τρέφειν, ζημιοῖ τῷ σίτῳ, τοῖς δὲ μὴ δυναμ[ένοις τ]ρέχειν ἢ μὴ θέλουσιν*

1—4 suppl. K 6 *φυλῆς* legit K K(ΑΤΑ)ΤΟΝΕΠ 8—11 suppl. K 11 ΜΑΥ.... CΜ(ΕΝ) 18 ΤΑΥΤΗΝΕΙCΑΓΟΥCΙΝΤΑ 18. 19 supplementum incertum et Υ(ΠΟ) aegre legitur 24 *δυναμένοις τρέφειν* K

TESTIM. § 3 Poll. 8, 99 *Harp. *λογισταί* § 4 *Harp. *εὔθυναι* Phot. *εὔθυνος* 24 Hesych. *τρυσίππιον· τὸν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τετρυμμένοις ⟨τῶν ἵππων ἐπιβαλλόμενον* add Petitus⟩, *ἵνα μηκέτι στρατεύωνται, τὸ παλαιὸν ἐκάλουν τρισίππιον. τροχὸς δ' ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτὴρ τῇ γνάθῳ τῶν ἵππων* cf. Hes. Phot. *ἵππου τροχός*, Ael. Dionys. apud Eustath. ad *δ* 562. omnia ex scholio ad Taxiarchos Eupolidis Aristotele uso. cf. etiam Zenob. 4, 41

σημεῖον ἐπιβάλλουσι τροχὸν ἐπὶ τὴν γνάθ[ο]ν, [καὶ ὁ ἵππος ὁ τ]οῦτο παθὼν ἀδόκιμός ἐστι. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς pag. 26 προ[δρόμο]υς [κρίνουσα, οἳ ἂ]ν ⟨αὐ⟩τῇ δοκῶ ‖ σιν ἐπιτήδειοι προδρομεύειν εἶναι, κἄν τιν᾽ ἀποχειροτονήσῃ, καταβέβηκεν οὗτος. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἁμίππους, κἄν τιν᾽ ἀποχειροτονήσῃ, πέπαυται μισθοφορῶν οὗτος. τοὺς δ᾽ ἱππέας 2 καταλέγουσιν οἱ καταλογεῖς, οὓς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ δέκα ἄνδρας· οὓς δ᾽ ἂν καταλέξωσι παραδιδόασι τοῖς ἱππάρχοις καὶ φυλάρχοις, οὗτοι δὲ παραλαβόντες εἰσφέρουσι τ[ὸν] κατάλογον εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν πίνακ᾽ ἀνοίξαντες, ἐν ᾧ κατασεσημασμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἱππέων ἐστί, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους τῶν πρότερον ἐγγεγραμμένων μὴ δυνατοὺς εἶναι τοῖς σώμασιν ἱππεύειν ἐξαλείφουσι, τοὺς δὲ κατειλεγμένους καλοῦσι, κἂν μέν τις ἐξομνύηται μὴ δύνασθαι τῷ σώματι ἱππεύειν ἢ τῇ οὐσίᾳ, τοῦτον ἀφιᾶσιν, τὸν δὲ μὴ ἐξομνύμενον διαχειροτονοῦσιν οἱ βουλευταὶ πότερον ἐπιτήδειός ἐστιν ἱππεύειν ἢ οὔ· κἂν μὲν χειροτονήσωσιν, ἐγγράφουσιν εἰς τὸν πίνακα, εἰ δὲ μή, καὶ τοῦτον ἀφιᾶσιν.

ἔκρινεν δέ ποτε καὶ τὰ παραδείγματα καὶ τὸν πέπλον 3 ἡ βουλή, νῦν δὲ τὸ δικαστήριον τὸ λαχόν· ἐδόκουν γὰρ οὗτοι καταχαρίζεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ τῆς ποιήσεως τῶν νικῶν καὶ τῶν ἄθλων τῶν εἰς τὰ Παναθήναια συνεπιμελεῖται μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρατιωτικῶν.

δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἀδυνάτους ἡ βουλή· νόμος 4 γάρ ἐστιν ὃς κελεύει τοὺς ἐντὸς τριῶν μνῶν κεκτημένους καὶ τὸ σῶμα πεπηρωμένους ὥστε μὴ δύνασθαι μηδὲν ἔργον ἐργάζεσθαι δοκιμάζειν μὲν τὴν βουλήν, διδόναι δὲ δημοσίᾳ τροφὴν δύ᾽ ὀβολοὺς ἑκάστῳ τῆς ἡμέρας.

H ΛΛ
1 ΛΟΥCΙ|ΜΕΝΕΙΝΑΝΑΓΟΥCΙ corr. ex Hesych. 4 ΤΙΝΑΠροΧΕΙ 5 ΑΝΙΠΠΟΥC cf. Bekk. An. 205, Harp. ἅμιππος (non ex Ar.) ΤΙΝΑ ΠΡΟΧ 14 ΟΜΗCΗΤΑΙ

TESTIM. § 4 *Harp. ἀδύνατοι *Bekk. An. 345 Hesych. ἀδύνατοι Bekk. An. 200

5 καὶ ταμίας ἐστὶν αὐτοῖς κληρωτός.

συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ πλεῖσθ᾽, ὡς ἔπος εἰπεῖν.

L. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τῆς βουλῆς διοικούμενα ταῦτ᾽ ἐστίν. κληροῦνται δὲ καὶ ἱερῶν ἐπισκευασταί, δέκα ἄνδρες, οἳ λαμβάνοντες τριάκοντα μνᾶς παρὰ τῶν ἀποδεκτῶν ἐπισκευάζουσιν τὰ μάλιστα δεόμενα τῶν ἱερῶν· καὶ

2 ἀστυνόμοι δέκα· τούτων δὲ ε´ μὲν ἄρχουσιν ἐν Πειραεῖ, πέντε δ᾽ ἐν ἄστει, καὶ τάς τε αὐλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίας καὶ τὰς κιθαριστρίας οὗτοι σκοποῦσιν ὅπως μὴ πλείονος ἢ δυεῖν δραχμαῖν μισθωθήσονται, κἂν πλείους τὴν αὐτὴν σπουδάσωσι λαβεῖν, οὗτοι διακληροῦσι καὶ τῷ λαχόντι μισθοῦσιν. καὶ ὅπως τῶν κοπρολόγων μηδεὶς ἐντὸς ι´ σταδίων τοῦ τείχους καταβαλεῖ κόπρον ἐπιμελοῦνται· καὶ τὰς ὁδοὺς κωλύουσι κατοικοδομεῖν καὶ δρυφάκτους ὑπὲρ τῶν ὁδῶν ὑπερτείνειν καὶ ὀχετοὺς μετεώρους εἰς τὴν ὁδὸν ἔκρουν ἔχοντας ποιεῖν καὶ τὰς θυρίδας εἰς τὴν ὁδὸν ἀνοίγειν· καὶ τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀπογιγνομένους ἀναιροῦσιν, ἔχοντες δημοσίους ὑπηρέτας.

LI. κληροῦνται δὲ καὶ ἀγορανόμοι, πέντε μὲν εἰς Πειραιέα, ε´ δ᾽ εἰς ἄστυ. τούτοις δὲ ὑπὸ τῶν νόμων προστέτακται τῶν ὠνίων ἐπιμελεῖσθαι πάντων, ὅπως καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα πωλῆται.

2 κληροῦνται δὲ καὶ μετρονόμοι, πέντε μὲν εἰς ἄστυ, ε´ δὲ εἰς Πειραιέα· καὶ οὗτοι τῶν μέτρων καὶ τῶν σταθμῶν ἐπιμελοῦνται πάντων, ὅπως οἱ πωλοῦντες χρήσονται δικαίοις.

---

11 ΔΡΑΧΜΑΙϹ 14 ΜΕΛΟΝΤΑΙ 26 ΧΡΗϹΩΝΤΑΙ

TESTIM. 50 § 2 *Harp. ἀστυνόμοι 51 § 1 *Harp. ἀγορανόμοι § 2 *Harp. μετρονόμοι Phot. μετρον. Bekk. An. 278 § 3 *Harp. σιτοφύλακες (ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ι´. ε´ μὲν ἐν ἄστει, ε´ δ᾽ ἐν Π.) Phot. σιτοφ. (ἦσ. δ. τ. ἀ. πάλαι μὲν πέντε καὶ δέκα ἐν ἄστει πέντε δ᾽ ἐν Π. ὕστερον δὲ τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει πέντε δ᾽ ἐν Π.) Bekk. An. 300

ἦσαν δὲ καὶ σιτοφύλακες κληρωτοὶ ⟨ι΄⟩, πέντε μὲν 3
εἰς Πειραιέα, πέντε δ' εἰς ἄστυ, νῦν δ' εἰσὶ ιέ μὲν εἰς ἄστυ, πεντεκαίδεκα δ' εἰς Πειραιέα. οὗτοι δ' ἐπιμελοῦνται πρῶτον μὲν ὅπως ὁ ἐν ἀγορᾷ σῖτος ἀργὸς ὤνιος ἔσται δικαίως, ἔπειθ' ὅπως οἵ τε μυλωθροὶ πρὸς τὰς τιμὰς τῶν κριθῶν τὰ ἄλφιτα πωλήσουσιν καὶ οἱ ἀρτοπῶλαι πρὸς τὰς τιμὰς τῶν πυρῶν τοὺς ἄρτους καὶ τὸν σταθμὸν ἄγοντας ὅσον ἂν οὗτοι τάξωσιν· ὁ γὰρ νόμος τούτους κελεύει τάττειν.

ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς δέκα κληροῦσιν· τούτοις 4
δὲ προστέτακται τῶν τ' ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ σιτικὸν ἐμπόριον τὰ δύο μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

LII. καθιστᾶσι δὲ καὶ τοὺς ἕνδεκα κληρωτούς, ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ τοὺς ἀπαγομένους κλέπτας καὶ τοὺς ἀνδραποδιστὰς καὶ τοὺς λωποδύτας, ἂν μὲν [ὁμολογ]ῶσι, θανάτῳ ζημιώσοντας, ἂν δ' ἀμφισβητῶσιν, εἰσάξοντας εἰς τὸ δικαστήριον, κἂν μὲν ἀποφύγωσιν, ἀφήσοντας, εἰ δὲ μή, τότε θανατώσοντας, καὶ τὰ [ἀ]πογραφόμενα χωρία καὶ οἰκίας εἰσάξοντας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τὰ δόξαντα δ[ημ]όσια εἶναι παραδώσοντας τοῖς πωληταῖς, καὶ τὰς ἐνδείξεις εἰσάξοντας· καὶ γὰρ ταύτας εἰσάγουσιν οἱ ἕνδεκα. εἰσάγουσι δὲ τῶν ἐνδείξεών τινας καὶ οἱ θεσμοθέται.

κληροῦσι δὲ καὶ εἰσαγωγέας ε΄ ἄνδρας, οἳ τὰς ἐμμή- 2
νους εἰσάγουσι δίκας, δυοῖν φυλαῖν ἕκαστος. εἰσὶ δ' ἔμμηνοι προικός, ἐάν τις ὀφείλων μὴ ἀποδιδῷ, κἄν τις ἐπὶ

---

1 add. ex Harp. 2 ΠΕΡΑΙ ΔΕΙΚΟCΜ(ΕΝ) cf. Phot. 16 suppl. ex grammat. ΙΩΘΗCΟΝΤΑCΕΝΔ corr. K 25 ΦΥΛΑΝ 26 ΑΠΟΔΩΙ corr. Blass et Contus

TESTIM. § 4 *Harp. ἐπιμελητὴς ἐμπορίου Bekk. An. 255 52 § 1 Poll. 8, 102. Bekk. An. 310. Phot. ἡγεμ. δικαστ. Et. M. ἕνδεκα (Bekk. An. 250 schol. Patm. Demosth. p. 11 Sakk. schol. Lucian. IV 170 Iac.) 21 schol. Patm. Demosth. p. 16 Sakk. § 2 Poll. 8, 101. Hesych. εἰσαγωγή (leg. -γεῖς) ἀρχὴ Ἀθήνησιν τῶν τὰ ἐγκλήματα (leg. ἔμμηνα) εἰσαγόντων

δραχμῇ δανεισάμενος ἀποστερῇ, κἄν τις ἐν ἀγορᾷ βουλόμενος ἐργάζεσθαι δανείσηται παρά τινος ἀφορμήν, ἔτι δ' αἰκίας καὶ ἐρανικαὶ καὶ κοινωνικαὶ καὶ ἀνδραπόδων καὶ
3 ὑποζυγίων καὶ τριηραρχικαὶ καὶ τραπεζιτικαί. οὗτοι μὲν οὖν ταύτας δικάζουσιν ἐμμήνους εἰσάγ[ον]τες, οἱ δ' ἀποδέκται τοῖς τελώναις καὶ κατὰ τῶν τελωνῶν, τὰ μὲν μέχρι δέκα δραχμῶν ὄντες κύρι[οι], τὰ δ' ἄλλ' εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγοντες ἔμμηνα.

LIII. κληροῦσι δὲ καὶ ⟨τοὺς⟩ τετταράκοντα, τέτταρας ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης, πρὸς οὓς τὰς ἄλλας δίκας λαγχάνουσιν· οἳ πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον, μετὰ δὲ τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ὀλιγαρχίαν
2 τετταράκοντα γεγόνασιν. καὶ τὰ μὲν | μέχρι δέκα δραχμῶν pag. 27
αὐτοτελεῖς εἰσι κ[ρίνει]ν, τὰ δ' ὑπὲρ τοῦτο τὸ τίμημα τοῖς διαιτηταῖς παραδιδόασιν. οἱ δὲ παραλαβόντες, ἐὰν μὴ δύνωνται διαλῦσαι, γιγνώσκουσι, κἂν μὲν ἀμφοτέροις ἀρέσκῃ τὰ γνωσθέντα καὶ ἐμμένωσιν, ἔχει τέλος ἡ δίκη. ἂν δ' ὁ ἕτερος ἐφῇ τῶν ἀντιδίκων εἰς τὸ δικαστήριον, ἐμβαλόντες τὰς μαρτυρίας καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τοὺς νόμους εἰς ἐχίνους, χωρὶς μὲν τὰς τοῦ διώκοντος χωρὶς δὲ τὰς τοῦ φεύγοντος, καὶ τούτους κατασημηνάμενοι καὶ τὴν κ[ρίσι]ν τὴν τοῦ διαιτητοῦ γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ προσαρτήσαντες παραδιδόασι [πάλιν] τοῖς τὴν φυλὴν τοῦ

---

1 ΕΑΝΑΓΟΡΑΙ corr. K 3 ΝΙΚΑC — ΝΙΚΑC 4 ΧΙΑC ΤΙΚΑC 11 sic primitus scriptum erat. postquam obscuratum est φυλῆς, post ἑκάστης repetitum est in margine 11 ΠΕΡΙΟΝΤΕC corr. K 15 suppl. K 23 suppl. K 24 incertum supplementum; τοῖς ἐπὶ τοῖς dubitanter K Τ(ΗC)ΦΥΛ(ΗC)

TESTIM. § 3 Pollux 8, 97 53 § 1 Poll. 8, 100 Bekk. An. 310 Phot. τετταράκοντα Bekk. An. 306 *Harp. κατὰ δήμους δικαστάς § 2. 4. 5 cf. Pollux 8, 126, 127 (non ex Ar.) § 2 (et pauca ex 4) *Harp. διαιτηταί Bekk. An. 235 Hesych. διαιτ. schol. Plat. Leg. XI, schol. Patm. Dem. 13 Sakk.
21 *Harp. ἐχῖνος

φεύγοντος δικάζουσιν. οἱ δὲ παραλαβόντες εἰσάγουσιν εἰς 3
τὸ δικαστήριον, τὰ μὲν ἐντὸς χιλίων εἰς ἕνα καὶ διακοσίους,
τὰ δ' ὑπὲρ χιλίας εἰς ἕνα καὶ τετρακοσίους. οὐκ
ἔξεστι δ' οὔτε νόμοις οὔτε προκλήσεσι οὔτε μαρτυρίαις
ἀλλ' ἢ ταῖς παρὰ τοῦ διαιτητοῦ χρῆσθαι ταῖς εἰς τοὺς
ἐχίνους ἐμβεβλημέναις. διαιτηταὶ δ' εἰσὶν οἷς ἂν ἑξη- 4
κοστὸν ἔτος ᾖ. τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν
ἐπωνύμων. εἰσὶ γὰρ ἐπώνυμοι δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν,
δύο δὲ καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν· οἱ δ' ἔφηβοι
ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα
ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τ' ἄρχων ἐφ' οὗ
ἐνεγράφησαν καὶ ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ πρότερον ἔ[τ]ει δεδιαι-
τηκώς, νῦν δ' εἰς στήλην χαλκῆν ἀναγράφονται, καὶ ἵστα-
ται ἡ στήλη πρὸ τοῦ βουλευτηρίου παρὰ τοὺς ἐπωνύμους.
τὸν δὲ τελευταῖον τῶν ἐπωνύμων λαβόντες οἱ τετταρά- 5
κοντα διανέμουσιν αὐτοῖς τὰς διαίτας καὶ ἐπικληροῦσιν
ἃς ἕκαστος διαιτήσει· καὶ ἀναγκαῖον ἃς ἂν ἕκαστος λάχῃ
[[διαίτας]] ἐκδιαιτᾶν. ὁ γὰρ νόμος, ἄν τις μὴ γένηται
διαιτητὴς τῆς ἡλικίας αὐτῷ καθηκούσης, ἄτιμον εἶναι
κελεύει, πλὴν ἐὰν τύχῃ ἀρχὴν ἄρχων τ[ιν]ὰ ἐν ἐκείνῳ
τῷ ἐνιαυτῷ ἢ ἀποδημῶν. οὗτοι δ' ἀτελεῖς εἰσὶ μόνοι.
ἔστιν δὲ καὶ εἰσαγγέλλειν εἰς τοὺς διαιτητάς, ἐάν τις ἀδι- 6
κηθῇ ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, κἄν τινος καταγνῶσιν, ἀτι-
μοῦσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι· ἔφεσις δ' ἐστὶ καὶ τούτοις. 7
χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ

---

12 ΠΡΟΤΕΡΩΙ 14 Π(ΑΡΑ) compendio male picto

TESTIM. § 4 et 7 *Harp. στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Harp. ἐπώνυμοι 22 Harp. εἰσαγγελία (ἄλλη εἰσαγγελία κατὰ τῶν διαιτητῶν· εἰ γάρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθείη, ἐξῆν τοῦτον εἰσαγγέλλειν πρὸς (leg. εἰς) τοὺς δικαστὰς (διαιτητὰς Bergk) καὶ ἁλοὺς ἠτιμοῦτο) Bekk. An. 235. schol. Phot. Leg. XI. schol. Patm. Dem. p. 13

ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι προγράφουσιν, ἀπὸ τίνος ἄρ-
χοντος καὶ ἐπωνύμ[ου] μέχρι τίνων δεῖ στρατεύεσθαι.
LIV. κληροῦσι δὲ καὶ τάσδε τὰς ἀρχάς· ὁδοποιοὺς
πέντε, οἷς προστέτακται δημοσίους ἐργάτας ἔχουσι τὰς
2 ὁδοὺς ἐπισκευάζειν· καὶ λογιστὰς δέκα καὶ συνηγόρους
τούτοις δέκα, πρὸς οὓς ἅπαντας ἀνάγκη τοὺς τὰς ἀρχὰς
ἄ[ρξαντ]ας λόγον ἀπενεγκεῖν. οὗτοι γάρ εἰσι μόνοι ⟨οἱ⟩
τοῖς ὑπευθύνοις λογιζόμενοι καὶ τὰς εὐθύνας εἰς τὸ δικα-
στήριον εἰσάγοντες. κἂν μέν τινα κλέπτοντ᾿ ἐξελέγξωσι,
κλοπὴν οἱ δικασταὶ καταγιγνώσκουσι καὶ τὸ ⟨κατα⟩γνωσθὲν
ἀποτίνεται δεκάπλουν· ἐὰν δέ τινα δῶρα λαβόντα ἀπο-
δείξωσιν καὶ καταγνῶσιν οἱ δικασταί, δώρων τιμῶσιν,
ἀποτίνεται δὲ καὶ τοῦτο δεκάπλουν· ἂν δ᾿ ἀδικεῖν κατα-
γνῶσιν, ἀδικίου τιμῶσιν, ἀποτίνεται δὲ τοῦθ᾿ ἁπλοῦν, ἐὰν
πρὸ τῆς θ' πρυτανείας ἐκτείσῃ τις, εἰ δὲ μή, διπλοῦται.
τὸ ⟨δὲ⟩ δεκάπλουν οὐ διπλοῦται.
3 κληροῦσι δὲ καὶ γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν
καλούμενον, ὃς τῶν γραμμάτων ἐστὶ κύριος καὶ τὰ ψηφί-
σματα τὰ γινόμενα φυλάττει, καὶ τἄλλα πάντα ἀντιγρά-
φεται καὶ παρακάθηται τῇ βουλῇ. πρότερον μὲν οὖν οὗτος
ἦν χειροτονητός, καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πιστοτάτους
ἐχειροτόνουν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς στήλαις πρὸς ταῖς συμμα-
χίαις καὶ προξενίαις καὶ πολιτείαις οὗτος ἀναγράφεται·
4 νῦν δὲ γέγονε κληρωτός. κληροῦσι δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους
ἕτερον ὃς παρακάθηται τῇ βουλῇ, καὶ ἀντιγράφεται καὶ

---

1 *ἀπο* compendio insolito 7 suppl. K 16 add. K
18 ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ corr. ex Harp. 21 Κ(ΑΙ)ΑΠΙΣΤ corr. K
24 ΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΝΟΜΟΝΕΤΕΡΟΝ corr. e Poll.

testim. § 2 *Schol. Aristoph. Vesp. 691 Bekk. An. 310, 6 Phot. *ἡγεμ. δικ.* Bekk. An. 276 Phot. *εὔθυνα* (Bekk. An. 245. schol. Patm. Dem. p. 142) cf. fragm. spur. 6 14 Harp. *ἀδικίου* § 3. 4. 5 Poll. 8, 98 § 3. 4 *Harp. *γραμματεύς* § 4 *Harp. *ἀντιγραφεύς*

οὗτος πάντας. χειροτονεῖ δὲ καὶ ὁ δῆμος γραμματέα τὸν 5 ἀναγνωσόμενον αὐτῷ καὶ τῇ βουλῇ, καὶ οὗτος οὐδενός ἐστι κύριος ἀλλ' ἢ τοῦ ἀναγνῶναι.

κληροῖ δὲ καὶ ἱεροποιούς δέκα, τοὺς ἐπὶ τὰ ἐκθύ- 6 ματα καλουμένους, [οἳ] τά τε μ[αν]τευτὰ ἱερὰ θύουσιν, κἄν τι καλλιερῆσαι δέῃ καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων. κληροῖ δὲ καὶ ἑτέρους δέκα, τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν καλουμέ- 7 νους, οἳ θυσίας τέ τινας θύουσι [καὶ τ]ὰς πεντετηρίδας ἁπάσας διοικοῦσιν πλὴν Παναθηναίων. ε[ἰσὶ δὲ] πεντετηρίδες ⟨δ'⟩, μία μ[ὲν ἡ εἰ]ς Δ[ῆ]λον (ἔστι δὲ] καὶ ἑπτετηρὶς ἐνταῦθα), δευτέρα δὲ Βραυρώνια, τρίτη [δὲ Ἡράκλει]α, τετάρτη δὲ Ἐλευ[σίνια. τ]ὰ δὲ Πα[ν]αθήναια [[καὶ]] τούτων οὐδεμιᾷ ἐν τῷ αὐτῷ ἐν[ιαυτῷ] γίν[εται.] . . . . . δὲ πρόκειται [ἐν γρα]φαῖς [ταῖς] ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἄρχοντος.

κληροῦσι δὲ καὶ εἰς Σαλαμῖνα ἄρχοντα, καὶ εἰς 8 Πει[ραι]έα δήμ[αρχ]ον, οἳ τά τε Διονύσια ποιοῦσι ἑκατέρωθι καὶ χορηγοὺς καθιστᾶσιν· ἐν Σαλαμ[ῖνι] δὲ καὶ τὸ [ὄν]ομα τοῦ ἄρχοντος ἀναγράφεται.

LV. αὗται μὲν οὖν αἱ ἀρχαὶ κληρωταί τε καὶ κύριαι τῶν εἰ[ρη]μένων π[ραγμάτ]ων εἰσίν. οἱ δὲ καλούμενοι ἐννέα ἄρχοντες, τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ὃν τρόπον καθίσταντο [εἴρ]ηται [ἤδη· νῦν] δὲ κληροῦσιν θεσμοθέτας μὲν ἓξ καὶ γραμματέα τούτοις, ἔτι δ' ἄρχοντα καὶ βασιλέα καὶ πολέμαρχον

---

3 ΑΛΛΑΤΟΥ corr. e Suid. 5. 8 suppl. e grammat. 9 suppl K 10 μία [μὲν ἡ εἰ]ς Δῆλον, ἔστι δὲ καὶ sic edidit K 11 suppl. e Polluce 13. 14 haec scripta fuisse e vestigiis scripturae quamvis turbatae probabile. nec tamen intelleguntur 15—22 suppl. K 19 an κληροῦνται καὶ κύριαι?

TESTIM. § 5 Suid. (e lexico Photiano) γραμματεύς. Bekk. An. 226 § 6. 7 *Et. M. ἱεροποιοί Phot. ἱεροπ. Bekk. An. 265 schol. Patm. Dem. 11 (οἳ τά τε μαντεύματα ἱεροθυτοῦσι Et. M. Phot. B. A. οἱ τὰ μεμαντευμένα ἱερὰ θύουσι sch. Patm.) Poll. 8, 107 ἱεροποιοὶ δέκα ὄντες οὗτοι ἔθυον θυσίας τὰς πεντετηρίδας, τὴν εἰς Δῆλον, τὴν ἐν Βραυρῶνι, τὴν Ἡρακλείων (Ἡρακλειδῶν codd. corr. Iungermann) τὴν Ἐλευσῖνι cap. 55 Poll. 8, 85. 86

2 κατὰ μέρος ἐξ ἑκάστης φυλῆς. δοκιμάζονται δ' οὗτοι πρῶτον μὲν ἐν τῇ [βο]υλῇ τοῖς φʹ πλὴν τοῦ γραμματέως, οὗτος δ' ἐν δικαστηρίῳ μόνον ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες (πάντες γὰρ καὶ οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ χειροτονητοὶ δοκιμασθέντες ἄρχουσιν), οἱ δ' ἐννέ' ἄρχοντες ἔν τε τῇ βουλῇ καὶ πάλιν ἐν δικαστηρίῳ. καὶ πρότερον μὲν οὐκ ἦρχεν ὅντι[ν' ἀ]ποδοκιμάσειεν ἡ βουλή, νῦν δ' ἔφεσίς ἐστιν εἰς τὸ δικαστή-
3 ριον. καὶ τοῦτο κύριόν ἐστι τῆς δοκιμασίας. ἐπερωτῶσιν δ', ὅταν δοκιμάζωσιν, πρῶτον μέν 'τίς ‖ σοι πατὴρ καὶ pag. 28
πόθεν τῶν δήμων, καὶ τίς πατρὸς πατήρ, καὶ τίς μήτηρ, καὶ τίς μητρὸς πατὴρ καὶ πόθεν τῶν δήμων'· μετὰ δὲ ταῦτα, εἰ ἔστιν αὐτῷ Ἀπόλλων πατρῷος καὶ Ζεὺς ἑρκεῖος καὶ ποῦ ταῦτα τὰ ἱερά ἐστιν, εἶτα ἠρία εἰ ἔστιν καὶ ποῦ ταῦτα, ἔπειτα γονέας εἰ εὖ ποιεῖ, [καὶ] τὰ τέλη ⟨εἰ⟩ τελεῖ, καὶ τὰς στρατείας εἰ ἐστράτευται. ταῦτα δ' ἀνερωτήσας 'κάλει, φησίν, τούτων τοὺς μάρτυρας'. ἐπειδὰν δὲ παράσχη-
4 ται τοὺς μάρτυρας, ἐπερωτᾷ 'τούτου βούλεταί τις κατηγορεῖν'; κἂν μὲν ᾖ τις κατήγορος, δοὺς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν, οὕτω δίδωσιν ἐν μὲν τῇ βουλῇ τὴν ἐπιχειροτονίαν, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ τὴν ψῆφον· ἐὰν δὲ μηδεὶς βούληται κατηγορεῖν, εὐθὺς δίδωσι τὴν ψῆφον· καὶ πρότερον μὲν εἷς ἐνέβαλλε τὴν ψῆφον, νῦν δ' ἀνάγκη πάντας ἐστὶ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα, ἄν τις πονηρὸς ὢν ἀπαλλάξῃ τοὺς κατηγόρους, ἐπὶ τοῖς δικα-
5 σταῖς γένηται τοῦτον ἀποδοκιμάσαι. δοκιμασθέν⟨τες⟩ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον βαδίζουσι πρὸς τὸν λίθον ἐφ' ᾧ τὰ τόμι' ἐστίν, ἐφ' οὗ καὶ οἱ διαιτηταὶ ὀμόσαντες ἀποφαίνονται τὰς διαίτας καὶ οἱ μάρτυρες ἐξόμνυνται τὰς μαρτυρίας, ἀναβάντες δ' ἐπὶ τοῦτον ὀμνύουσιν δικαίως

---

14 suppl K add. e lex. Cantabr. cf. Dinarch. 2, 18 17 ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ corr. K 26 ΕΦ an ΥΦ incertum; utrumque libri Pollucis

TESTIM. § 2 Poll. 8, 95. § 2. 3 *lex. Cantabr. θεσμοθετῶν ἀνάκρισις

ἄρξειν καὶ κατὰ τοὺς νόμους, καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι τῆς ἀρχῆς ἕνεκα, κἄν τι λάβωσι, ἀνδριάντα ἀναθήσειν χρυσοῦν. ἐντεῦθεν δ᾽ ὀμόσαντες εἰς ἀκρόπολιν βαδίζουσιν καὶ πάλιν ἐκεῖ ταὐτὰ ὀμνύουσι, καὶ μετὰ ταῦτ᾽ εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσέρχονται.

LVI. *λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἕκαστος οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτ[οι] δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύσωσιν.*
καὶ ὁ μὲν ἄρχων εὐθὺς εἰσελθὼν πρῶτον μὲν κηρύτ- 2
τει, ὅσα τις εἶχεν πρὶν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἀρχήν,
ταῦτ᾽ ἔχειν καὶ κρατεῖν μέχρι ἀρχῆς τέλους. ἔπειτα χορη- 3
γοὺς τραγῳδοῖς καθίστησι τρεῖς ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τοὺς πλουσιωτάτους· πρότερον δὲ καὶ κωμῳδοῖς καθίστη πέντε, νῦν δὲ τούτους αἱ φυλαὶ φέρουσιν. ἔπειτα παραλαβὼν τοὺς χορηγοὺς τοὺς ἐνηνεγμένους ὑπὸ τῶν φυλῶν εἰς Διονύσια ἀνδράσιν καὶ παισὶν καὶ κωμῳδοῖς καὶ εἰς Θαργήλια ἀνδράσιν καὶ παισίν (εἰσὶ δ᾽ οἱ μὲν εἰς Διονύσια κατὰ φυλάς, εἰς Θαργήλια ⟨δὲ⟩ δυεῖν φυλαῖν εἷς· παρέχει δ᾽ ἐν μ[έρ]ει ἑκατέρα τῶν φυλῶν) τούτοις τὰς ἀντιδόσεις ποιεῖ καὶ τὰς σκήψεις εἰσ[άγει, ἐά]ν τις ἢ λελῃτουργη[κέναι λ]έγῃ π[ρ]ότερον ταύτην τὴν λῃτουργ[ίαν, ἢ ἀ]τελὴς εἶναι· λελῃτουρ[γηκέναι γὰρ ἑ]τέραν λῃτουργίαν καὶ τὸν χρόνον αὐτῷ [τῆς ἀτελ]είας μὴ ἐξελθ[εῖν], ἢ [τὰ νόμιμ᾽] ἔτη μὴ γεγονέναι· δεῖ γὰρ τὸν τοῖς παι[σὶν χορη]γοῦντα ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονέναι. καθίστησι δὲ καὶ εἰς Δῆλον χορηγοὺς καὶ ἀρχιθέω[ρον τ]ῷ τριακοντορίῳ τῷ
τοὺς ἠθέους ἄγοντι. πομπῶν δ᾽ ἐπιμελεῖτ[αι τῆς τε] 4

---

15 ΤΟΥΤΟΙϹ corr. Wyse 20 suppl. K 21 ΤΑϹΚΗΨ prius suppl. K 22 ЄΓΗ nos: ΦΗΙ legit K 24 ΤΩΝΧΡΟΝΩΝ *ἐξεληλ[υθότων* K, non concedimus *νόμιμ᾽* incertum 25 suppl. ex Harp. 28 *τῆς τε* suppl. K

TESTIM. § 1 Poll. 8, 92 *Harp. *πάρεδρος* § 3. 4 lex. Cant. *ἐπώνυμος* 25 *Harp. *ὅτι νόμος ἐστίν*

τῷ Ἀσκληπιῷ γινομένης, ὅταν οἰκουρῶσι ⟨οἱ⟩ μύσται. καὶ τῆς Διονυσίων τῶν με[γά]λων μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν. οὓς πρότερον μὲν ὁ δῆμος ἐχειροτόνει δέκα ὄντας, καὶ τὰ εἰς τὴν πομπὴν ἀναλώματα παρ' αὑτῶν ἀνήλισκον, νῦν δ' ἕνα τῆς φυλῆ[ς ἑκ]άστης κληροῖ καὶ δίδωσιν εἰς τὴν κατα-
5 σκευὴν ἑκατὸν μνᾶς. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῆς εἰς Θαργήλια καὶ τῆς τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι. διοικεῖ δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Διονυσίων οὗτος καὶ ⟨τὸν⟩ τῶν Θαργηλίων. ἑορτῶν μὲν
6 οὖν ἐπιμελ[εῖ]ται τούτων. γραφαὶ δ[ὲ καὶ δ]ίκαι λαγχάνονται πρὸς αὐτόν, ἃς ἀνακρίνας εἰς τ[ὸ δι]καστήριον εἰσά[γει, γο]νέων κακώσεως (αὗται δ' εἰσὶν ἀζήμιοι τῷ βουλομένῳ δ[ιώκ]ειν), ὀρφανῶν κ[ακώ]σεως (αὗται δ' εἰσὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων), ἐπικλήρου κακώσε[ως (αὗ]ται δ' εἰσὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν συνοικούντων), οἴκου ὀρφανικοῦ κακώσεως (εἰσὶ δὲ καὶ [αὗται κατὰ τῶν] ἐπιτρόπων), παρανοίας, ἐάν τις αἰτιᾶταί τινα παρανοοῦντα τ[ὸν οἶκον ἀ]πολλύν[αι], εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ἐάν τις μὴ θέλῃ [κ]οινὰ

9 suppl. K 11 supplementum spatio flagitatur 12 hinc usque ad finem paginae quantum in singulis versibus mediis interciderit, definiri nequit, cum propter labem chartae non omnia litteris occupata sint. 12—15 suppl. K 17 ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ corr. ex lex. Cant. (legit ita Pollux.) *ἀργίας* add. Bekk. An.

TESTIM. § 5. 6. 7 Poll. 8, 89 *ὁ δὲ ἄρχων διατίθησι μὲν Διονύσια καὶ Θαργήλια μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται κακώσεως, παρανοίας, εἰς δατητῶν* (*διαιτητῶν* codd.) *αἵρεσιν, ἐπιτροπῆς ὀρφανῶν, ἐπιτρόπων καταστάσεις, κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπιδικασίαι. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν γυναικῶν αἳ ἂν φῶσιν ἐπ' ἀνδρὸς τελευτῇ κύειν, καὶ τοὺς οἴκους ἐκμισθοῖ τῶν ὀρφανῶν.* § 6 lex. Cant. *ἐπώνυμος* Bekk. An. 310 *πρὸς τὸν ἄρχοντα κακώσεως ἐλαγχάνοντο γραφαὶ καὶ τῶν γονέων, εἰ τούτους τις αἰτίαν ἔχοι κακοῦν, καὶ τῶν ὀρφανῶν· ἔτι δὲ παρανοίας καὶ ἀργίας. ⟨κλήρων⟩ ἐπιδικασίαι καὶ ἐπικλήρων γυναικῶν. ἁπάσας ταύτας ἦγεν ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον.* Phot. *ἡγεμονία δικαστηρίου.* *lex. Cant. *εἰς δατητῶν αἵρεσιν. — ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινά τισιν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. δίκαι λαγχάνονται πρὸς τὸν ἄρχοντα ἄλλαι τε καὶ* (*ἀλλ' εἴ τις καὶ* cod. corr. Dobree) *εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλῃ κοινὰ τὰ ὄντα νέμεσθαι.* 16 *Harp. *δατεῖσθαι.* *Et. M. *δατητής*

[τὰ ὄντα νέμεσθαι], εἰς ἐπι[τρ]οπῆς κατάστασιν, εἰς ἐπιτροπῆς διαδικασίαν, εἰς [ἐμφανῶν κατάστασ]ιν, ἐπίτρ[οπ]ον αὐτὸν ἐγγράψαι, κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπι[δικασίαι. ἐπιμελεῖτ]αι δὲ καὶ τῶν [ὀρφ]ανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων καὶ τῶν 7
γυναικῶν ὅσαι ἂν τελευτή[σαντος τοῦ ἀνδ]ρὸς σκή[πτω]νται κύειν· καὶ κύριός ἐστι τοῖς ἀδικοῦσιν ἐπιβάλ[λειν ἢ εἰσάγειν εἰς] τὸ δικα[στή]ριον. μισθοῖ δὲ καὶ τοὺς οἴκους τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπικλ[ήρων — —] α καὶ δ . . . της γένηται, καὶ τὰ ἀποτιμήματα λαμβάνει, [καὶ τοὺς ἐπιτρόπους], ἐὰν μὴ [δι]δῶσι τοῖς παισὶ τὸν σῖτον, οὗτος εἰσπράττει.

LVII. καὶ ὁ [μὲν ἄρχων ἐπιμελεῖτ]αι τούτ[ων· ὁ] δὲ βασιλεὺς πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖ[ται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν οὓς] ὁ δῆμ[ος χ]ειροτονεῖ, δύο μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, ἕνα δ' [ἐξ Εὐμολπιδῶν, ἕνα] δ' ἐκ Κηρ[ύκω]ν. ἔπειτα Διονυσίων τῶν ἐπὶ Ληναίῳ· ταῦτα δέ ἐστὶ [πομπὴ καὶ μουσικῆς ἀγών. τὴν] μὲν οὖν πομπὴν κοινῇ
pag. 29 πέμ || πουσιν ὅ τε βασιλεὺς καὶ οἱ ἐπιμεληταί, τὸν δὲ ἀγῶνα διατίθησιν ὁ βασιλεύς. ⟨δια⟩τίθησι δὲ καὶ τοὺς τῶν λαμπάδων ἀγῶνας ἅπαντας· ὡς δ' ἔπος εἰπεῖν [καὶ] τὰς πατρίους θυσίας διοικεῖ οὗτος πάσας. γραφαὶ δὲ 2
λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἀσεβείας, κἄν τις ἱερεωσύνης ἀμφισβητῇ πρός τινα. διαδικάζει δὲ καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς ἱερεῦσι τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ὑπὲρ τῶν γερῶν ἁπάσας οὗτος. λαγχάνονται δὲ καὶ αἱ τοῦ φόνου δίκαι πᾶσαι πρὸς τοῦτον, καὶ ὁ προαγορεύων εἴργεσθαι τῶν

---

1 suppl. ex lex. Cant. 2 suppl. ex Harp. *ἐπίτροπον αὐτὸν ἐγγράψαι* non intellegitur; glossema videtur 3—5 suppl. e Poll.
H
5 ΡΟCΚΗ 8 Δ . . . ΕΙCΓΕΝ 12 suppl. Blass et K 13–15 suppl.
K
ex Harp. 15 ΔΕΚΗΡ . . Ν 16 ΝΔΙΩΝ

TESTIM. cap. 57 Pollux 8, 90 Phot. *ἡγεμ. δικαστ.* Bekk. An. 219 12–15 *Harp. *ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων* (*ὁ δὲ βασ. — κηρύκων*) § 2. 3 Bekk. An. 310

3 νομίμων οὗτός ἐστιν. εἰσὶ δὲ [φ]όν[οι] δίκαι καὶ τραύματος, ἂν μὲν ἐκ προνοίας ἀποκτείνῃ ἢ τρώ[σ]ῃ, ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ φαρμάκων, ἐὰν ἀποκτείνῃ δούς, καὶ πυρκαιᾶς· ταῦτα γὰρ ἡ βουλὴ μόνα δικάζει· τῶν δ' ἀκουσίων καὶ βουλεύσεως κἂν οἰκέτην ἀποκτείνῃ τις ἢ μέτοικον ἢ ξένον, τού[τῳ μὲν ἐπὶ] Παλλαδίῳ· ἐὰν δ' ἀποκτεῖναι μέν τις ὁμολογῇ, φῇ δὲ κατὰ τοὺς νόμους, οἷον μοιχὸν λαβὼν ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοήσας ἢ ἐν ἄθλῳ ἀγωνιζόμενος, τού[τῳ] δὲ [ἐπ]ὶ Δελφινίῳ δικάζουσιν· ἐὰν δὲ φεύγων φυγὴν ὧν αἴδεσίς ἐστιν αἰτίαν ἔχῃ ἀποκτεῖναι ἢ τρῶσαί τινα, τούτῳ δ' ἐν Φρεάτου δικάζουσιν· ὁ δὲ [ἀπολο]γεῖται προσορμισάμενος ἐν πλοίῳ· δικάζουσι
4 δ' οἱ λαχόντες τα[ῦτα ἐφέται] πλὴν τῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ γιγνομένων, εἰσάγει δ' ὁ βασιλεὺς καὶ δικάζουσιν ...... αι .. καὶ ὑπαίθριοι, καὶ ὁ βασιλεὺς ὅταν δικάζῃ περιαιρεῖται τὸν στέφανον. ὁ δὲ τὴν αἰτίαν ἔχων τὸν μὲν ἄλλον χρόνον εἴργεται τῶν ἱερῶν καὶ οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν δ[έδοται] ἐμβάλλειν αὐτῷ· τότε δ' εἰς τὸ ἱερὸν εἰσελθὼν ἀπολογεῖται. ὅταν δὲ μὴ εἰδῇ τὸν ποιήσαντα, τῷ δράσαντι λαγχάνει — — δικάζει δ' ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ φυλοβασιλεῖς. καὶ τὰς τῶν ἀψύχων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων — —

LVIII. ὁ δὲ πολέμαρχος θύει μὲν θυσίας τῇ τε Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρᾳ καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ, διατίθησι δ'

1 suppl. K, ЄCTIN aegre legitur 3 ΦΑΡΜΑΚΟΝ P 10 ΑΙΔЄCIC 13 ante ΤΑ videri potest littera fuisse. ἐφέται suppl. ex Harp. 14 evanidarum litterarum secunda Ζ vel Ξ videtur fuisse 15 prius καὶ incertum 18 suppl. Gertz 20 intercidit fere ὁ προσήκων ἐπὶ πρυτανείῳ et 22 οὗτοι καὶ τὰ καταγνωσθέντα ὑπερορίζουσι coll. Poll. 8, 120 23 ΤΗΝΤЄΤΗΙΑΡ et ЄΝΥΑΛΙΩ videtur corrector voluisse. quod antea fuit multis et diversis lituris obscuratum

TESTIM. 5 *Harp. ἐπὶ Παλλαδίῳ. — δικαστήριον οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου οἱ ἐφέται. *Harp. βουλεύσεως 9 *Harp. ἐπὶ Δελφινίῳ cap. 58 Poll. 8, 91 § 1 Bekk. An. 290

ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον καὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐναγίσματα ποιεῖ.
δίκαι δὲ λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἴδιαι μόνον αἵ τε τοῖς 2
μετοίκοις καὶ τοῖς ἰσοτελέσι καὶ τοῖς προξένοις γιγνό-
μεναι. καὶ δεῖ τοῦτον λαβόντα καὶ διανείμαντα δέκα
μέρη τὸ λαχὸν ἑκάστῃ τῇ φυλῇ [[μέρος]] προσθεῖναι, τοὺς
δὲ τὴν φυλὴν δικάζοντας τοῖς διαιτηταῖς ἀποδοῦναι. αὐτὸς 3
δ' εἰσάγει δίκας τάς τε [[τοῦ]] ἀ[ποσ]τασίου καὶ ἀπρο-
στασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἄλλ'
ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ
πολέμαρχος.

LIX. οἱ δὲ θεσμοθέται πρῶτον μὲν τοῦ προγράψαι
τὰ δικαστήριά εἰσι κύριοι τίσιν ἡμέραις δεῖ δικάζειν,
ἔπειτα τοῦ δοῦναι ταῖς ἀρχαῖς· καθότι γὰρ ἂν οὗτοι
δῶσιν, κατὰ τοῦτο χρῶνται. ἔτι δὲ τὰς εἰσαγγελίας 2
[[εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον]] καὶ τὰς καταχειροτονίας
καὶ τὰς προβολὰς ἁπάσας εἰσάγουσιν οὗ[τ]οι καὶ γραφὰς
παρανόμων καὶ νόμον μὴ ἐπιτήδειον θεῖναι καὶ προεδρι-
κὴν καὶ ἐπιστατικὴν καὶ στρατηγοῖς εὐθύνας. εἰσὶ δὲ 3
καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας
καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν,
καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ψευδεγ[γρ]αφῆς καὶ

ε
1 ΔΑ|ΔΑΓΩΝΑ ut videtur 3 ΙΔΙΑΙΜ(ΕΝ) 8 suppl. e gramm. 16 εἰσάγουσι schol. Plat. et schol. Aesch. ξενίας μέν. ἐάν τις κατηγορῆται ξένος εἶναι. δωροξενίας δὲ lex. Cant. 21 ἄν τις—ξενίαν glossa?

TESTIM. § 3 *Harp. πολέμαρχος. ἀποστασίου Bekk. An. 310 Phot. ἡγεμ. δικ. 59, 1—6 Poll. 8, 86. 87 *Harp. θεσμοθέται § 1. 2 Phot. θεσμοθέται Bekk. An. 264 schol. Plat. Phaedr. 235 schol. Aeschin. 1, 16 § 3 *Harp. παράστασις. δωροξενία. *lex. Cant. ξενίας γραφή Harp. ἡγεμονία δικαστηρίου Bekk. An. 310 Phot. ἡγ. δικ. Hesych. δωροξενίας

ψευδοκλητείας καὶ βουλεύσεως καὶ ἀγραφίου καὶ μοιχείας.
4 εἰσάγουσιν δὲ καὶ τὰς δοκιμασίας ταῖς ἀρχαῖς ἁπάσαις καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους ὑπὸ τῶν δημοτῶν καὶ τὰς
5 καταγνώσεις τὰς ἐκ τῆς βουλῆς. εἰσάγουσι δὲ καὶ δίκας ἰδίας, ἐμπορικὰς καὶ μεταλλικὰς καὶ δούλων, ἄν τις τὸν ἐλεύθερον κακῶς λέγῃ. [καὶ ἐπικληροῦσι ταῖς ἀρχαῖς
6 οὗτοι τὰ δικαστήρια τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια·] καὶ τὰ σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις οὗτοι κυροῦσι, καὶ τὰς δίκας τὰς ἀπὸ τῶν συμβόλων εἰσάγουσι, καὶ τὰ ψευδο-
7 μαρτύρια ⟨τὰ⟩ ἐξ Ἀρείου πάγου. [τοὺς δὲ δικαστὰς κληροῦσι πάντας οἱ ἐννέα ἄρχοντες, δέκατος δ᾽ ὁ γραμματεὺς ὁ τῶν θεσμοθετῶν, τοὺς τῆς αὑτοῦ φυλῆς ἕκαστος].

LX. τὰ μὲν οὖν περὶ τοὺς θ΄ ἄρχοντας τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. κληροῦσι δὲ καὶ ἀθλοθέτας δέκα ἄνδρας, ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης. οὗτοι δὲ δοκιμασθέντες ἄρχουσι τέτταρα ἔτη, καὶ διοικοῦσι τήν τε πομπὴν τῶν Παναθηναίων καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς μουσικῆς καὶ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἱπποδρομίαν, καὶ τὸν πέπλον ποιοῦνται καὶ τοὺς ἀμφορεῖς [ποιοῦνται] μετὰ τῆς βουλῆς, καὶ τὸ
2 ἔλαιον τοῖς ἀθληταῖς ἀποδιδόασι. συλλέγεται δὲ τὸ ἔλαιον ἀπὸ τῶν μοριῶν· εἰσπράττει δὲ τοὺς τὰ χωρία κεκτημένους ἐν οἷς αἱ μορίαι εἰσὶν ὁ ἄρχων, τριημικοτύλιον ἀπὸ τοῦ στελέχους ἑκάστου. πρότερον δ᾽ ἐπώλει τὸν καρπὸν ἡ πόλις· καὶ εἴ τις ἐξορύξειεν ἐλαίαν μορίαν ἢ κατάξειεν, ἔκρινεν ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή, καὶ εἰ ⟦μὲν⟧ καταγνοίη, θανάτῳ τοῦτον ἐζημίουν. ἐξ οὗ δὲ τὸ ἔλαιον
pag. 30 ὁ τὸ χωρίον κε‖κτημένος ἀποτίνει, ὁ μὲν νόμος ἐστίν, ἡ δὲ κρίσις καταλέλυται. τὸ δὲ ἔλ[αιον] ἐκ τοῦ κτήματος

1 καὶ ὕβρεως add. Harp. Bekk. An. Phot. 8 ⟨κατα⟩κυροῦσι Wyse 10 add. e Poll. ΔΙΚΑCΤΑΙC 11 πάντες K 20 ΤΟΔΕΕΛΑΙ 22 ΚΟΤΥΛΙΑ 25 Μ(ΕΝ) incertum, possis ΟΥ legere; om. K 28 suppl. K

TESTIM. 9 *Bekk. An. 436 60, 1 Pollux 8, 93 (cf. 87) 20 *schol. Soph. OK. 701

οὐκ ἀπὸ τῶν στελεχῶν ἐστι τῇ πόλει. συλλέξας οὖν ὁ 3
ἄρχων τὸ ἐφ᾽ ἑαυ[τοῦ] γιγνόμενον τοῖς ταμίαις παρ[αδί]-
δωσιν εἰς ἀκρόπολιν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀναβῆναι πρότερον εἰς Ἄρειον πάγον, πρὶν ἂν ἅπαν [παραδ]ῷ τοῖς ταμίαις. οἱ δὲ ταμίαι τὸν μὲν ἄλλον χρόνον τηροῦσιν ἐν ἀκροπόλει, τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἀπομετροῦσι τοῖς ἀθλοθέταις, οἱ δ᾽ ἀθλοθέται τοῖς νικῶσι τῶν ἀγωνιστῶν. ἔστι γὰρ ἆθλα τοῖς μὲν τὴν μουσικὴν νικῶσιν ἀργύριον καὶ χρυσᾶ, τοῖς δὲ τὴν εὐανδρίαν ἀσπίδες, τοῖς δὲ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔλαιον.

— — —

LXI. χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς πρὸς τὸν πόλεμον ἀρχὰς ἁπάσας, στρατηγοὺς δέκα, πρότερον μὲν ἀφ᾽ ⟨ἑκάστης⟩ φυλῆς ἕνα, νῦν δ᾽ ἐξ ἁπάντων· καὶ τούτους διατάττουσι τῇ χειροτονίᾳ, ἕνα μὲν ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας, ὃς ἡγεῖται τῶν πολιτῶν, ἂν ἐξίωσι, ἕνα δ᾽ ἐπὶ τὴν χώραν, ὃς φυλάττει, κἂν πόλεμος ἐν τῇ χώρᾳ γίνηται, ἡγεῖται οὗτος· δύο δ᾽ ἐπὶ τὸν Πειραιέα, τὸν μὲν εἰς τὴν Μουνιχίαν, τὸν δ᾽ εἰς τὴν Ἀκτήν, οἳ τῆς φυλακῆς ἐπιμελοῦνται [[καὶ]] τῶν ἐν Πειραιεῖ· ἕνα δ᾽ ἐπὶ τὰς συμμορίας, ὃς τούς τε τριηράρχους καταλέγει καὶ τὰς ἀντιδόσεις αὐτοῖς ποιεῖ καὶ τὰς διαδικασίας αὐτοῖς εἰσάγει· τοὺς δ᾽ ἄλλους
πρὸς τὰ παρόντα πράγματα ἐκπέμπουσιν. ἐπιχειροτονία 2
δ᾽ αὐτῶν ἐστὶ κατὰ τὴν πρυτανείαν ἑκάστην εἰ δοκοῦσιν καλῶς ἄρχειν· κἂν τινα ἀποχειροτονήσωσιν, κρίνουσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, κἂν μὲν ἁλῷ, τιμῶσιν ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι, ἂν δ᾽ ἀποφύγῃ, πάλ[ιν] ἄρχει. κύριοι δέ

2 suppl. K   4 παραδῷ legit K   8 ΑΡΓΥΡΙΑ   10 interciderunt magistratus creati in quadriennium cf. cap. 48   13 ΓΟΥϹ Δ(Ε)Κ(Α)ΠΡ   14 add. K   16 ΤΩΝ | Δ . . . Τ(ΩΝ), vel Δ incertum; sed verum non erat scriptum   17 ἡγεῖται: ΠΟΛΕΜΕΙ   19 ΦΥΛΗϹ
ω
corr. K   26 ΑΛΛΩΙ corrector ergo verum dabat

TESTIM. § 1. 2. 4. 5 Pollux 8, 87   13 *Harp. στρατηγοί 21 Phot. ἡγεμ. δικ.

εἰσιν ὅταν ἡγῶνται καὶ δῆσαι τὸν ἀτακτοῦντα καὶ ⟨ἐκ⟩[κη]ρῦξαι καὶ ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν· οὐκ εἰώθασι δὲ ἐπιβάλλειν.

3 χειροτονοῦσι δὲ καὶ *ταξιάρχους* δέκα, ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης· οὗτος δ' ἡγεῖται τῶν φυλετῶν καὶ λοχαγοὺς καθίστησιν.

4 χειροτονοῦσι δὲ καὶ *ἱππάρχους* δύο ἐξ ἁπάντων· οὗτοι δ' ἡγοῦνται τῶν ἱππέων, διελόμ[ενοι] τὰς φυλὰς ε' ἑκάτερος· κύριοι δὲ τῶν αὐτῶν εἰσιν ὧνπερ οἱ στρατηγοὶ κατὰ τῶν ὁπλι[τῶν. ἐπιχειρ]οτονία δὲ γίνεται ⟨καὶ⟩ τούτων.

5 χειροτονοῦσι δὲ καὶ *φυλάρχους* ⟨ι'⟩, ἕνα τῆς φυλῆς, τὸν ἡγησόμενον ⟨τῶν ἱππέων⟩ ὥσπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν ὁπλιτῶν.

6 χειροτονοῦσι δὲ καὶ *εἰς Λῆμνον ἵππαρχον*, ὃς ἐπιμελεῖται τῶν ἱππέων τῶν ἐν Λήμνῳ.

7 χειροτονοῦσι δὲ καὶ *ταμίαν τῆς Παράλου* καὶ ἄλλον *τῆς [τοῦ Ἄ]μμωνος*.

LXII. αἱ δὲ κληρωταὶ ἀρχαὶ πρότερον μὲν ἦσαν αἱ μὲν μετ' ἐννέα ἀρχόντων ἐ[κ] τῆς φυλῆς ὅλης κληρούμεναι, αἱ δ' ἐν Θησείῳ κληρούμεναι διῃροῦντο εἰς τοὺς δή[μο]υς· ἐπειδὴ δ' ἐπώλουν οἱ δῆμοι, καὶ ταύτας ἐκ τῆς φυλῆς ὅλης κληροῦσι πλὴν βουλευτῶν καὶ φρουρῶν· τούτους δ' εἰς τοὺς δημότας ἀποδιδόασι.

2 μισθοφοροῦσι δὲ πρῶτον [μὲν ὁ δῆμος] ταῖς μὲν ἄλλαις ἐκκλησίαις δραχμήν, τῇ δὲ κυρίᾳ ἐννέα ⟨ὀβολούς⟩· ἔπειτα τὰ δικ[αστήρια] τρεῖς ὀβολούς· εἶθ' ἡ βουλὴ πέντε ὀβολούς· τοῖς δὲ πρυτανεύουσιν εἰς σίτησιν [ὀβολὸς π]ροστίθεται ⟦δέκα προστίθενται⟧. ἔπειτ' εἰς σίτησιν

1 ΤΙΝΑΤΑΚΤ 7. 9. 24. 26 suppl. K 8 ωCΠΕΡΕΙCΙΝ 11 *τῶν ἱππέων* add. K 17 suppl. e Photio 25 nimirum nota oboli omissa est 28 suppl. et corr. Blass

TESTIM. § 3 Bekk. An. 306. § 4. 5 Phot. *ἵππαρχοι* Poll. 8, 94 *Harp. *ἵππαρχος* *Harp. *φύλαρχος* § 7 *Harp. *ταμίαι* Phot. *ταμίαι* Poll. 8, 116 *lex. Cant. *πάραλος*

λαμβάνουσιν ἐννέ[α ἄρχον]τες τέττα[ρας] ὀβολοὺς ἕκαστος καὶ παρατρέφουσι κήρυκα καὶ αὐλητήν· ἔπειτ' ἄρχων [εἰς Σαλα]μῖνα δραχ[μὴν] τῆς ἡμέρας. ἀθλοθέται δ' ἐν πρυτανείῳ δειπνοῦσι τὸν Ἑκ[ατο]μβαιῶνα μῆνα, ὅ[τ]αν ᾖ τὰ Παναθήναια, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς τετράδος ἱσταμένου. ἀμφικτύονες εἰς Δῆλον δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἑκάστης ἐκ Δήλου ⟨λαμβάνουσι⟩. λαμβάνουσι δὲ καὶ ὅσαι ἀποστέλλονται ἀρχαὶ εἰς Σάμον ἢ Σκῦρον ἢ Λῆμνον ἢ Ἴμβρον εἰς σίτησιν ἀργύριον.

ἄρχειν δὲ τὰς μὲν κατὰ πόλεμον ἀρχὰς ἔξεστι πλεο- 3
νάκις, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμίαν, πλὴν βουλεῦσαι δίς.

LXIII. τὰ δὲ δικαστήρια [κ]λη[ροῦ]σιν οἱ θ' ἄρχοντες κατὰ φυλάς, ὁ δὲ γραμματεὺς τῶν θεσμο[θετῶν τῆς] δεκάτης φυλῆς. εἴσοδοι δέ εἰσιν εἰς [τὰ] δικαστ[ή]ρια δέκα, μία 2
τῇ φυλῇ ἑκάστῃ, καὶ κληρωτήρια εἴκοσι, δύο τῇ φυλῇ ἑκάστῃ, καὶ κιβώτια ἑκατόν, δέκα τῇ φυλῇ ἑκάστῃ, καὶ ἕτερα κιβώτι[α δέκα, οἷς] ἐμβάλλεται τῶν λαχόντων δικαστῶν τὰ πινάκια, καὶ ὑδρίαι δύο. καὶ βακτηρίαι παρατίθενται κατὰ τὴν ε[ἴσοδον] ἑκάστην, ὅσοιπερ οἱ δικασταί, καὶ βάλανοι εἰς τὴν ὑδρίαν ἐμβάλλονται ἴσαι ταῖς βακτηρίαις, γέγραπται δὲ ἐν ταῖς βαλάνοις τὰ στοιχεῖα ἀπὸ τοῦ ἑνδεκάτου, τοῦ λ. ⟦τριακοστοῦ⟧ ὅσαπερ ἂν μέλλῃ [τ]ὰ δικαστήρια πληρωθήσεσθαι. δικάζειν δ' ἔξεστιν τοῖς ὑπὲρ 3
λ' ἔτη γεγονόσιν, ὅσοι αὐτῶν μὴ ὀφείλουσιν τῷ δημοσίῳ ἢ ἄτιμοί εἰσιν· ἐὰν δέ τις δικάζῃ οἷς μὴ ἔξεστιν, ἐνδείκνυται καὶ [εἰς] τὸ δικαστήριον εἰσάγεται, ἐὰν δ' ἁλῷ, προστιμῶσιν αὐτῷ οἱ δικασταὶ ὅ τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι. ἐὰν δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ, δεῖ αὐτὸν δεδέσ[θαι], ἕως ἂν ἐκτείσῃ τό τε πρότερον ὄφλημ[α ἐ]φ' ᾧ

---

1. 3 suppl. K   4 ᾧ ἂν K non recte   7 add. K   12—29 suppl. K
18 ΒΑΚΤΗΡΙΑ corr. K   19 ΟΥϹΟΙΠΕΡ corr. K   22 del. K

TESTIM. cap. 63 schol. Aristoph. Vesp. 775. schol. Arist. Plut. (edit. Iunt.) 277 (p. 340 a 25)

ἐνεδείχθη καὶ ὅ τι ἂν αὐτῷ προστιμήσῃ τὸ δικαστήριον.
4 *ἔχει δ' ἕκαστος δικαστὴς πινάκιον πύξινον, ἐπιγεγραμ-*
μένον τὸ ὄνομα τὸ ἑαυτοῦ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου καὶ
γράμ[μα] ἓν τῶν στοιχείων μέχρι τοῦ κ· νενέμηνται γὰρ
κατὰ φυλὰς δέκα μέρη οἱ δικασταί, παραπλ[η]σ[ί]ως ἴσοι ἐν
5 *ἑκάστῳ τῷ γρ[άμ]ματι. ἐπειδὰν δὲ ὁ θεσμοθέτης ἐπικλη-*
ρώσῃ τὰ γράμματα ἃ δεῖ προσπαραγίνεσθαι τοῖς δικα-
στηρίοις, ἐπέθηκε φέρων ὁ ὑπηρέτης ἐφ' ἕκαστ[ον δι]κα-
στήριον τὸ γράμμα το λαχόν.

4—9 suppl. K   infima charta vacua est relicta. antisigma paragrapho transfixum tomi terminum signat.

TESTIM. 2 Hesych. *χαλκοῦν πινάκιον· Ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τὸ* (τοῦ cod.) *αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου πατρόθεν.* (leg. *πατρ. κ. τ. δ.*)   schol. Iuntin. ad Ar. Plut. 277 (p. 340 a 21)

[ΤΟΜΟΣ Δ̄]

pagina XXXI periit

ante pag. XXXII fuisse aliam margo docet, unam tantum periisse paginam, quod sumpsimus, minime exploratum est.

pagina XXXII

τ]ὰ δὲ [κιβώτια . . ΑΝΔ
ΠΡΟC . . Ν . . . . . κ]αθ᾽ ἑκάστην τὴν [φυ
λήν. ἐπ[ι]γέ[γραπται δ᾽] ἐπ᾽ αὐτῶν τὰ σ[τοι
χεῖα μέχρι το[ῦ κ. ἐπ]ειδὰν δ᾽ ἐμβάλωσιν [τῶν
[[τι]] δικαστ[ῶ]ν τ[ὰ πινάκ]ια εἰς τὸ κιβώτι[ον
ἐφ᾽ οὗ ἂν ᾖ ἐπι[γεγρα]μμένον τὸ γράμ[μα
τὸ αὐτὸ ὅπ[ε]ρ ἐπ[ὶ τῷ] πινακίῳ ἐστὶν Δ . .

Quartus tomus dilaceratus est adeo, ut in edendis fragmentis alia ratione utendum sit. imago phototypa fragmenta exhibet in tabulis XIX, XX, XXI ex parte tantum recte ordinata, quod in editione K correxit. eiusdem beneficio meliorem fragmentorum in tab. XIX, XX propositorum imaginem accepimus confecto iam apographo nostro, quod inde in paucissimis correximus; nec desunt quae in tabulis editis plenius legantur. apographum nostrum paginarum XXXII, XXXIII, XXXVI K. denuo cum chartis ipsis contulit et correxit: in longe plurimis consentimus. itaque nostrum duximus emendationi acutioribus plerumque relictae recensionis fundamentum substruere quam maxime solidum, neque verbis pepercimus quamvis in rebus neque per se gravibus et quas ipsi quidem plerumque perspicere non valeamus.

XXXII servata est pars sinistra (tab. XX med.) male habita et dextra facilis lectu. cui adhaeret proximae paginae sinistra pars pessime detrita (tab. XX sin.). intercidere mediae cuiusque versus litterae haud multae. 2 sexta littera etiam ΑΙ legi potest; *προσθεῖ[ται* K ΤΗ[ν supra versum additum est 3 supra *αν* videtur legi Ν; esset hoc *πάντων*, quod cave recipias. in fine aliquid correctum. *στοι* legere sibi visus erat K 4 Χ in principio add corr. ΔΕΜ supra vers. add. ante Ω deletum Β 5 *τι* proximae vocis prima syllaba. delere omisit scriba quem correxerat aegyptismum. 7 ΑΥΤCΕΠ (Ο supra Ε) ultima littera etiam Ν fuisse potest. proclive est supplere *ἀ[πὸ] τῶν στοιχείων, [δια]θείσαντος*, sed nihil proficitur.

τῶν στοιχεί[ων . . .] σείσαντος τοῦ ὑ[πη
ρέτου ἕλκει ὁ [θεσμο]θέτης ἐξ ἑκάσ[τ]ου
τοῦ κιβωτίο[υ πιν]άκιον ἕν. οὗτος δὲ
καλεῖ[τ]αι ἐν[πήκτ]ης καὶ ἐνπήγνυσι
τὰ πι[νά]κια [τὰ ἐκ το]ῦ κιβωτίου εἰς τὴν
κανονίδα [ἐφ' ᾗ τὸ α]ὐτὸ γράμμα ἔπεστιν
ὅπερ ἐπὶ τοῦ [κιβωτίου. κληροῦται δ'] οὗτος, ἵνα μὴ ἀεὶ
ὁ αὐτὸς ἐνπ[ηγνύων] κακουργῇ. εἰσὶ δὲ
κανονίδες [δέκα] ἐν ἑκάστῳ τῶν κλη
ρωτη[ρίω]ν. [ἐπειδὰν δ'] ἐνβάλῃ τοὺς κύβους, ὁ ἄρχων τὴν
φυλὴν καλεῖ [εἰς τ]ὸ κληρωτήριον. εἰσὶ
δὲ κύβοι [ξύλινοι, μέ]λανες καὶ λευκοί.
ὅσους δ' ἂν δέ[ῃ εἶναι] δικαστάς, τοσοῦ
τοι ἐμβάλλον[ται λε]υκοί, κατὰ πέντε
πινάκια εἷς, οἱ δὲ [μέ]λανες τὸν αὐτὸν τρό
πον. ἐπειδὰν δ' ἐ[ξέλῃ] τοὺς κύβους, καλεῖ
τοὺς εἰληχότας ὁ [ἄρχων. ὑ]πάρχει δὲ καὶ ὁ ἐν
πήκτης ΕΙC . . . . . *Ν ὁ δὲ κληθεὶς καὶ*

O
13 ΚΑΝΩ 14 supra Υ ante lacunam mediam vestigia adgnovit K vocis supra scriptae. aliquid a librario omissum esse sententia nos docuerat. in fine *μὴ ἀεί* cum parum dilucide scriba exarasset
O
teravit supra versum corrector. 16 ΚΑΝΩ 17 *τοὺς κύβους*
ε
add. corr. 18 ΤΟΛΛΗ ante corr. 21 ΛΟΝ 25 post ЄΙC quod legitur ΜΝ videtur Kenyoni, Δ nobis videbatur, sed possunt multa vestigiis aptari, modo sententia recuperata sit. requiritur aut tale quid quale est *εἰς ὑπηρεσίαν*, aut, quod praeplacet, *εἷς αὐτῶν* vel *εἷς αὐτῶν ἀκλήρωτος* (Paton). ultimae litterae etiam ΚΗ. fuisse possunt.

TESTIM. 11 Hesych. *ἐμπήκτης· ὁ τὰ δικαστικὰ γραμματίδια* (*γράμματα διὰ* cod. corr. Musurus) *παρὰ τοῦ θεσμοθέτου* (*θεσμοφόρου* cod.) *λαμβάνων ὑπηρέτης καὶ πήσσων εἰς τὴν κανονίδα* (*κανενίδα* cod. corr. Iunius). errat grammaticus: nam decem sunt e tribulibus *ἐμπῆκται*. 22 hinc nati errores in scholio Iunt. ad Ar. Plut. 277 p. 339ᵇ 647.

βάλανο]ν ἐκ τῆς ὑδρίας ΚΑΙΠΡΟ . . ΞΑC αὐτὴ[ν . . . . ων τὸ γράμμα δεί κνυσιν πρωτ . . . . . τῷ ἄρχοντι τῷ ἐφεσ τηκότι, ὁ δὲ ἄ[ρχων ἐπειδ]ὰν ἴδῃ ἐνβάλλει τὸ πινάκιον α[ὐ]το[ῦ εἰς τὸ κ]ιβώτιον, ὅπου ἂν ᾖ [ἐ]π[ι]γεγραμ[μέν]ον τὸ αὐτὸ στοιχεῖ ον ὅπερ ἐν τῇ βαλ[άνῳ, ἵ]ν' εἰς οἷον ἂν λάχῃ εἰσίῃ καὶ μὴ εἰς [οἷον] ἂν βούληται, μηδὲ ᾖ συνάγειν [εἰς τὸ] δικαστήριον οὓς ἂν βούληταί τις. πα[ράκει]ται δὲ τῷ ἄρχοντι κι βώτια ὅσ' ἂν ἀεὶ [μ]έλλῃ τὰ δικαστήρι[α πληρωθήσεσθαι [ἔχο]ντα στοιχεῖον [ἕ κάστον ὅπερ ἂν [ᾖ] τοῦ δικαστηρίου ἑκάσ

pagina XXXIII

το]υ ΕΙΧ . . ΠΑ . Υ (supra Υ: *Ε*) — — — — — —

---

26 in principio omnia incerta, tertiae litterae alia erat suprascripta. 27 primae litterae possunt et ΙΚΙΑ legi. cave de *ἀνοιγνύναι* verbo cogites. dictum erat, singulos iudices ut quisque (vel potius quini quique) sorte ducerentur, ad urnam accedere, glandulam promere, eamque dum magistratui monstrant ita tenere, ut littera inscripta conspici posset. 28 *ωτ* K, sed diffidimus; an *προτείνας*? (supra: Τ) 30 ΒΩΔΙΟΝ 31 in ЄΠΙ voce quid scriba dederit incertum, certum quid Aristoteles dederit ΑΥΤΟΥCΤΟΙ (supra: C) 32 ΝЄΙ ΟΙ (supra: ΗΙ) 33 ЄΙCЄΙΗ ΒΑΛΗΤΑΙ et supra vers. ΟΥΛΗΤΑΙ 34 ЄΙCCΥΝΑΓΑΓЄΙΝ deleta ultima Α

36 ΒΩΤΙΟΝ (supra: Α) permovit nos Kenyonis auctoritas, ut ad primam lectionem rediremus *ὅσ' ἂν ἀεὶ*, quamquam M solum lacunam aegre explet et certe *ὁσάπερ* pro *ἅπερ* expectatur. 37 ΝΤΑC (supra: Α)

XXXIII praeter sinistram huius paginae partem, de qua ad XXXII dictum est, superest dextra item proximae adhaerens, ita ut septenae fere litterae perierint in medio quoque versu. sed omnia tam detrita et adesa sunt, ut nos quidem ea tantum restituere possimus, in quibus testimoniorum subsidio uti licet.

1 litterae praeter ЄΙ omnes incertissimae, etiam suprascripta

ὑ]πηρέτῃ ΕΙ — — — — — -- ỤC̣ . . *Ν*Ѡ
. ỤC *ὁ δὲ ὑπηρέτη[ς δίδωσιν αὐτῷ β]ακτηρίαν*
ὁ]μόχρων τῷ δ[ι]κα[στηρίῳ τῷ ἔχοντι] τὸ αὐτὸ γρ[ά]μμα
ὅπερ ἐν τῇ βαλάνῳ, ἵ[να ἀναγκ]αῖον ᾖ αὐτῷ
ε]ἰσελθεῖν εἰς τ[ὸ] αὐ[τοῦ δικασ]τήριον· ἐὰν γὰρ
εἰς ἕτερον εἰσ[ίῃ, ἐξελέγχετ]αι ὑ[πὸ τοῦ] χρώμα
τος [τ]ῆς βακτηρίας. [τοῖς γὰρ δικ]α[στη]ρ[ίοις χρῶ
μα ἐπιγέγραπτ[αι ἑκάστῳ] ἐπὶ τῷ σφη
κ]ίσκῳ τῆς εἰσόδου, [ὁ δὲ λαβὼ]ν τὴν βακτηρί
α]ν βαδίζει εἰς [τὸ] δικα[στήριον] τὸ ὁμόχρων
μὲν [τ]ῇ βακτ[ηρί]ᾳ ἔχον δὲ τὸ αὐ]τὸ γράμμα
ὅπερ ἐν [τ]ῇ βαλάνῳ. ἐπ[ειδὰν δ' εἰσ]έλθῃ, παραλαμ
βάνει σύνβολον δη[μοσίᾳ] παρὰ τοῦ ε[ἰλη

ω
3 prima etiam O legi potest, ut fecit K 4 ΧΡΕΝ ΑΥΤ*οτο* ΓΡ*α*ΜΜΑ 5 ΑΙΟΝΗΝΑΥ 9 ΜΑΤΑΕΠ corr. e schol. Ar. *ἐφ' ἑκάστῳ* male schol. quod spatium non admittit 10 ΓΗCICΟΔ 13 ΠΕΡ om. scriba, sed fuisse aliquid suprascriptum vidit K

8—15 schol. Arist. Plut. 278 (om. RV) *περὶ τοῦ παραδιδομένου τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον συμβόλου Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω γράφει "τοῖς γὰρ — ἀρχήν"* (8—15) cf. schol. Iunt. ad v. 277 (p. 340 ^{a}41, ^{b}5).

TESTIM. 2—15. Bekk. An. 220 *βακτηρία. ὁμόχρωμοι τοῖς δικαστηρίοις ἐδίδοντο βακτηρίαι, ἵνα ὁ λαβὼν οἱουδὴ χρώματος βακτηρίαν εἰς τὸ ὁμόχρωμον εἰσέλθῃ δικαστήριον καὶ μὴ εἰς ἕτερον πλανᾶται διὰ τὸ πολλὰ εἶναι τὰ δικαστήρια.*

Suidas (e lexico Photiano) *βακτηρία καὶ σύμβολον. οἱ λαχόντες δικάζειν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν σύμβολον καὶ βακτηρίαν καὶ οὕτως ἐδίκαζον. τὴν χρόαν δὲ ὁμοίαν εἶχε τῇ βακτηρίᾳ τὸ δικαστήριον. τὸ μέντοι σύμβολον μετὰ τὴν κρίσιν ἀποδιδόντες ἐκομίζοντο τριώβολον· ὅπερ καὶ δικαστικὸν γέγονεν.* (cf. Bekk. An. 185. schol. Patm. Demosth. p. 147).

schol. Aristoph. Vesp. 1110 *ἐδίδοντο δὲ καὶ βακτηρίαι τοῖς δικασταῖς ὁμόχροοι τοῖς δικαστηρίοις, ὅπου ἑκάστους εἰσελθόντας δικάζειν ἔδει, ἵνα τὸν διαμαρτάνοντα ἀπελέγξῃ τὸ χρῶμα.*

χότος ταύτη[ν] τὴν ἀ[ρχὴν . . .] ΤΑ . ΗΝΤΑ —
. . C τὴν βακτηρίαν . . . . . ΡΑΤΑΥΤΗC —
τὸν] αὐ[τὸν] τρόπον . . ΙΠΕ . . . . . ΤΕCΤΟΙC . . . . Ω —
. . . . ΟΥC . . . . ΔΙ . . . . . ΟΙΚΠΕΠΕΡ . Κ —
τὰ] πινάκια . . . . Π . . . . . ΑΙ δημοσίαις
τῆς φυλῆς ἑκάστης ἀ[ποδι]δόασιν ταῖς
. . . . . ἓν ἐπὶ τὸ δικα[στήρ]ιον ἕκαστον ὃ
πόσ[α] ἐστὶν τὰ . . . . . . Α . . [τῆς] φυλῆς τὰ ὄντ[α
ἐν ἑκάστῳ τῶν δικα[στη]ρί]ων, παραδιδόα[σι
δὲ τοῖς εἰλη[χ[όσιν π]αρ[αδι]δόναι τοῖς δικ[ασ
ταῖς ἑκάστῳ — — — — — τ]ῷ ἀριθμῷ τῶ[ν
παρὰ τῶν . . . . ΤΟ . ΤΟ . . . . . ΟΥΝ . . $\overset{C}{Y}$ ἀπο[δί
δωσι τὸν [μισ]θὸν . . . . . . δὲ πάντα Τ
κατὰ δικαστήρια ΤΡ . . . . . ΕΝΤΩ
δικαστήριον — — — ΙΑΚΑΙ — — ΩΝ
ΕΙCΙΠΕΠΙΤΑ . . . . ΚΑΙ — — — — Κ
καὶ ἕτεροι κύβοι ἐν οἷ[ς . . . . .] τῶν ἀρ[χ]ῶν ΤΙ
ΤΩΕ — — — ΤΟ — — — το τῶν [θεσμ]ο
θετῶν . . . . Ρ — — — — — — ΟΥCτοὺς κύ[βους
βάλλουσιν ΟΠΕΝΤ . . . . . ΠΑ — — [δικασ

---

16 post mediam lacunam PA . . CITHC legit K 17 fin. ΠΟ legit K 18 supra ΔΙ fortasse Ε scriptum litterae quamvis manifesto non verae tamen tales apparent 19 ubi nos Π, K legit ΥΠΟ, quod ferri potest CΙΑΑΙC sed prius Α deletum 20 Δ$\overset{O}{Ω}$Α 21 post lacunam $\overset{ION}{IN}$ 22 *τὰ σύμβολα τὰ τῆς?* 23 Δ$\overset{O}{Ω}$Α 25 *ἑκάστω* suprascriptum, infra idem fuisse credit K 26 *τοῦτον* edidit K littera suprascripta etiam Ε legi potest 27 in fine potius Π legit K 29 quae hic et 30 et 32 dantur ultimae litterae leguntur quidem bene, sed quo referendae sint, non constat, charta penitus discissa 30 *εἰν εἶτ' ἐπὶ τὰ* edidit K 31 *τῶν ἀρχῶν* admodum dubia 33 post lacunam fuisse aliquid suprascriptum testatur K

τήριον ὁ δὲ τῶν ἀρχ
. Ι . ΛΑ . . . . ΘΗΑ . . . . . ΩΝΑΡΧΩΝΕ
ΚΗΡΥ

pagina XXXIV

a)
ἀΡΧΩΝΤ
δ]ΕΥΤΕΡΑ . ΜΗ
ἡ]ΞΜΙΑΗΜΞΡΑ

---

36 τηι K. fuerit ἐπειδὰν πληρωθῇ. ultimam litteram potius Δ legit K

paginae XXXIV, XXXV, XXXVI frustatim sunt lacerata, neque subsidium in relliquiis earum componendis ex antica scriptura peti posse testatur K. pag. XXXIV pars sinistra adhaeret pag. antecedenti, pag. XXXVI pars dextra sequenti, sed paucissimae tantum in singulis versibus litterae supersunt, eaeque in p. XXXVI tam evanidae, ut K tantum v. 23—36 excripserit. idem ope scholii Aristophanei e tribus fragmentis unum composuit, quod infimae chartae erat, aliquot litteras in margine sinistro pag. XXXV, dextro pag. XXXVI positas continens. quorum fragmentorum duo in tab. XIX leguntur iuxta relliquias pag. XXXII, tertium id est quod in eadem tabula inversis litteris extat. alio grammaticorum testimonio intelleximus in fragmento, quod K. tamquam 3 edidit, extans in tab. XIX supra id quod inversum est, agi de aqua ad horas mensis Posideonis, i. e. brevissimas, dimetienda. quod fragmentum a parte superiore integrum est. de aqua dimetienda autem cum etiam in ultima pag. XXXV et summa XXXVI actum sit, veri videtur simillimum, fragmentum illud summae pag. XXXV tribuendum esse, quamquam definire non possumus quam longe a margine dextro servato afuerit. porro longum fragmentum, margine inferiore servato, legitur t. XX secundum a margine dextro, quocum melius evoluto in nova imagine coniunctum est longum frustum quod t. XIX extat infra partem pag. 24 ibi repetitae. quod cum manifesto aut pag. XXXIV aut XXXV sit, nos ad XXXIV rettulimus, eo potissimum consilio, ut legentes facile periclitarentur, num reliquiae singulorum versuum, quorum ordo certo definitus est, componi possent. deinceps proposuimus fragmenta disiecta, in quibus quidem aliquot litterae certo nobis apparerent.

a) 3 . *εμα* . . *σι* K

a) *b)*

. ΝΛΑ . ЄΙЄΚΑ — — — — — — — Ρ
μ]ΗⲰϹΙ — — — — — — — — — — ΝΑ
. ΤΑϹΠΑΡΑΛΑΜ — — — — — — ΑΛ
ΤΗΡΙⲰЄΚΑϹΤⲰ — — — — — — ΟΔЄ
ΤΙΟΥΠΙΝΑΚΙΟΝ — — — — — — ϹΙΝ
ΚΑϹΤΗϹΤΗϹ — — — — — — — ⲰϹ
ЄΤЄΡΟΝΚЄΝΟΝ — — — — — — ΑΙΙ
ΤΟΥϹΠΡⲰΤΟΥϹ — — — — — — ЄΙϹ
ΔⲰΡΤЄΤΤΑΡΑϹ — — — — — — ΙΑ
ΜΗΔЄΙϹΠΑΡΑ — — — — — — — ΤΟΥ
ΥΔⲰΡΜΗΤЄΤΟΥ — — — — — — ЄΠ
. . ΗΤΑ . ΠΑΡ . ϹΑ — — — — — ΟΥϹ — — — — — ΜΟΥ
. . . . . ΛΑΧΟΝΤ — — — — — — ΤΟΝ — — — — — ЄΠ
ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥ — — — — — — ΤⲰ — — — — — . . .
ΤΟΝΜΙϹΘΟΝΑ — — — — — — ΑΜΗ — — — — — ΝΤΙ
ΤΑΙΑΙΦΥΛΑΙ — — — — — — — ΤΟΥΤ — — — — ΤⲰΔΙΚ
ΔΑΝΔΙΚΑϹⲰϹΙ — — — — — — — ΜΙϹΘΟ — — — — ΙΑϹΤ
ΔΙΑ . Λ . ΑΙΟΠ — — — — — — ΟΥϹΚ — — — — ⲰϹΙΚ
ΤΟΥΤЄϹΥΝΗ — — — — — — — — ΜΑ — — — — — ΑΠΛΟ
ΤΑΥΤΑΥΠΟΤΟΥ — — — — — — ЄΚΑ — — — — — ΔЄΚΑΛ
ΟΤΑΝΜЄΝ — — — — — — — — — — — — — — — — ΑΖΗΜ
ΤⲰΑΡΙΘΜⲰ — — — — — — — — — — — — — — ⲰΝ
. . ΤΟΥΝΟΜΟ — — — — — — — — — — — — — — — —
ЄΙϹΑΥΤΟΤΟΠ — — — — — — — — ЄΠ
ϹΙΛΤΟΥϹ — — — — — — — — — — — Δ — —
. ϹΙ . . ЄΙϹΙΔ — — — — — — — — — — ЄΙ — —
. . ΚΡΟΥϹ — — — — — — — — — — ϹΤΙΝ — —
. . . ΤΑϹ — — — — — — — — — — — ΤΟΜΑ — —

---

a) 4 *ἂν λάβῃ ἑκαστ?* 5 *. ωςκ* K 6 *ται ἡ ἀρχή* K 12 *δ. ρ. τες παρα* K. fuit cum legeremus *τά τε παρά[νομα* cf. Aeschin. 3, 197 sqq. 14 *δῶρ[α] μήτε* K, sed nihil fuit inter Ρ et Μ 15 *. . ητα . . αρεσ* K, paene ultima littera fortasse Τ 21 *διας α τον* K aliquid (ΤΟ) supra ΟΠ suprascriptum 22 *τοῦτο συν* K. *τοῦ τε συνηγόρου?* 23 fortasse *πάντα[ς] ὑπό* 28 supra ΤΟ correctura, itaque recte fortasse *βα]σιλεύς* K, idem recte fortasse versum non a ϹΙΛ demum incepisse putat. si rex hic erat commemoratus, cogitaveris de Ario pago et v. 27 *εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγειν* subesse credideris. 32—37 legi nequeunt supra v. 32 videtur aliquid fuisse scriptum *b)* K non descripsit. litterae inter duas fragmenti partes interceptae in vers. 15—23 fere quinae fuerint. fallaces singularum litterarum apices ultra interpretari veremur.

paginarum XXXIV, XXXV. XXXVI
fragmenta incerta

a)

Δ . . ΑΙ
ΚΑϹΤΟΙΔ
ΠΕΥΔΟΙ
. ΕΙΝΤΟΥϹ
ΛΑΜΒΑΝ
ΡΟϹ ΓΟΙϹΑ
ΕΝΔΕΤΟΙϹ
τ]ΩΙΔΙΑΦΙ
ἐ]ΠΙΤΟΙϹ
ἐ]ϹΤΙΔΕϹΜ
χ]ΡΗΜΑΤ
. ΑΠΟΤΗ

b)

ΑΙΟΠ
ϹΤΗΡ
ΝΤΕϹ
ΜΗΤΕ
ΕΝΟΧ
ΟΥϹΙΤΕ
ΙΤΟΥϹ
ΝΔΙΚ
ΟΚ

c)

ΑϹΤ
ΙΝ
ΗΧ
ΕΞΕ
ΤΩ
ΑΙ
ΟΔ
ΑϹ

d)

ΙΑ
Α
ΕΡΙ
ΩΙ
5 Ι
6 ΤΕ
13 ΤΑϹ
Υ
15 ΤΑϹΕϹ
ΝΑ
Ν

pagina XXXV

ΟΛ . . . . .
Ν . . . . ΑΙ
ΥϹ . . ΩΝ
ΙΔΙΩ[τ]ΗϹ
ΩΝΤΩΝ
ΕΛ . . . . .
ΔΕΤΑΔΗΜΟ
ΔΙΚ

---

fragmenta incerta. *a)* apud K. 1, a sinistra integrum. 1 post Δ hastae ima pars 2 fuerit verbum compositum velut ΕΠΙϹ|ΠΕΥΔΟΙ, nam ita subinde dirimuntur syllabae. 4 Υ suprascriptum est 10 cum τ parum dilucide scriptum esset, supra repetitum est *b)* apud K. 2. 5 videtur littera alia supra Ν fuisse *c)* K neglexit *d)* K neglexit nec repetivit in nova imagine. a dextra integrum est, possit igitur etiam ad pag. XXXI referri. 7—12 nihil superest

XXXV apud K. 4, a dextra et inferiore parte integrum. in nova imagine non bene composita sunt fragmenta. 3 in fine suprascriptum ΔΑϹ, inde K edidit τοὺ]ς . . δας 4 ἰδίους K non recte

ΑΧΟΥC
CΟΔΕΙ . ΤΟΥ
ΗCΥΠ . ΟΠΕΡ
ΕΠΤΑΧΟΥCΔΕ
ΩΝΚΑΙΔΙΧΟΥC
ΚΑΙΔΙΧΟΥCΕΞΑΧΟΥC
ΕΡΟΝΛΟΓ . CΟΥΩC
ΩCΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΙ

pagina XXXVI

a) *b)*

ΕΝΑ — — — — — — — — — ΟΓΩΝ . .
ΗΜΑΡ — — — — — — — — ΝΤΕCΛΟ . .
ΕΝΑΠΙ — — — — — — — — ΙΑΜΕ . .
ΜΕΤΡΗ — — — — — — — — ΤΟΔΕ . . . C
ΠΙΛΑΜΒ — — — — — — — ΝΥΔΩΡ
ΤΩΤΕΚΑ — — — — — — — — — —
ΔΙΩCΜΕΤ[*ρ* — — — — — — — — —
ποσι]ΔΕΩΝΟC — — — — — — — — — —
ΧΡΩΝΤ — — — — — — — — — — —
ΕΙΑ
. . . .
ΡΕΥ
ΡΟCΕΞΩ . . .
ΟΥΔΩΡ
ΕΠΕΙ
. . . ΙΝ

---

9 suprascriptum Ε, legendum igitur *χόες* 10 i. e. *ὁ δ' εἰς τοῦ* 11 *ον τοις ερ* K 15 *ερον . . . σον* K fuerit *ὕστερον λόγος. οὗ ὡς*

XXXVI *a*) apud K 3, superne integrum 2 *μάρτυρες* vel *μαρτυρίαι* 6 *τῷ τε κατηγόρῳ*? 8 Ε suprascriptum *b*) a dextra integrum cf. ad XXXIV, sed tam evanidum, ut ne id quidem possit definiri, quo usque scriptura pertinuerit *b*) 3 *δ]ιαμε[τρ*? 12 aut ΔΙΕC 17—19 nihil de his dicere audemus, praesertim cum umbrae litterarum correcturis incertiores etiam redditae sint

TESTIM. XXXVI a 7. 8. Harp. *διαμεμετρημένη ἡμέρα· μέτρον τί ἐστιν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσιδεῶνι μηνί· πρὸς δὴ τοῦτο ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσι.*

b)

c)

δ]ΗΜΕΥϹΙϹ
ΗΧΡΗΜΑϹΙΝ
Η — — — — — — — — — δικ]ΑϹΤΗΡΙΩΝ
ЄϹΤΙ — — — — — — — — — ΝΗΝΟΤΑΝ
ΔЄΔЄ — — — — — — — — — Α . . ЄΙΝ
ϹΥΝ — — — — — — — — — — ΦΑΝΗΝΑΙ
ΤΑΧ — — — — — — — — — — — — ΙϹ . Λ . . .
τρια — — [ψῆφοι δὲ εἰσὶ χαλκαῖ] αὐλίσ
κον [ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ αἱ μὲν ἡ]μίσειαι τε
τρυ[πημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι πλήρεις· οἱ [δὲ λα
χόντες [ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημέ]νοι
ὦσιν [οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τ]ῶν
δικαστ[ῶν δύο ψήφους τετρυπημένη]ν καὶ
πλήρη [φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντι]δ[ίκοις ἵ]να μή
τε πλή[ρεις μήτε τετρυπημένας] ά[μφο]τέρας
λαμβάν[ωσιν ἂ]ν [λ]άχωσ[ιν
ΑΠΟΛΑ Μ . . ΠΟΛΙ . . .
ΨΗΦΙΖ ΚΟ . . .

— Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ διδάσκει περὶ τούτων. Aeschin. 2, 126 πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. ubi schol. φασὶν ὅτι τὰς ἡμέρας τοῦ Ποσιδεῶνος μηνὸς ἐπιλεξάμενοι (l. ἐκλεξ.) οἱ Ἀθηναῖοι ὡς συμμέτρους καὶ δυναμένας κατέχειν ἕνδεκα ἀμφορέας, πρὸς αὐτὰς καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις (τὰς ἄλλας ἡμέρας corr. Sauppe) ἐσκεύαζον τὴν κλεψύδραν, μεγάλου πράγματος δηλονότι γυμναζομένου (l. ἀγωνιζομένου). ἀπενέμοντο δὲ οἱ ἕνδεκα ἀμφορεῖς κατὰ τὸ τρίτον τοῖς ἀντιδίκοις καὶ τοῖς δικασταῖς. aliud schol. τοῖς περὶ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένοις διῃρεῖτο ἡ ἡμέρα καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς ἥμισυ μὲν τῷ κατηγόρῳ, ἥμισυ δὲ τῷ ἀπολογουμένῳ, καὶ διεμετρεῖτο τὸ ὕδωρ ὅσον ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἡμίσους μέρους τῆς ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἀπὸ μιᾶς ὥρας. cf. Hesych. διαμεμετρ.

25 ενημμεν K 28 ΜΙϹΙΑΙ *c)* cum pag. XXXV cohaeret

TESTIM. 28 Harp. τετρυπημένη — Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ γράφει ταυτί· ψῆφοι — λαμβάνωσιν. codd. meliores post prius πλήρεις (v. 29) inserunt μήτε ταύτῃ ὑπομείνας (i. e. μήτε τετρυπημένας) et post alterum (35) habuit archetypus (habet A) μήτε ταύτῃ . . . . . . λαμβ. lacuna significata. inde factum in dett. μήτε πάντη τετρυπημένας λάμβ. Phot. τετρυπημένη· τῶν ψήφων οὐσῶν χαλ-

pagina XXXVII

. . . . . τον $\bar{\gamma}$ ἀποδίδ[ω]σ[ι . . γ]ὰρ $\bar{\gamma}$ λαμ[β]άνει, ἵ[να] ψηφίζωντα]ι πάντες· ο[ὐ γὰ]ρ ἔστι λα[μβά]ν[ειν] . . ΟΡΟΝ οὐδεν[ί, ἐὰν μὴ ψηφίζηται. εἰσ[ὶ δ'] ἀμφ[ο]ρεῖς δύο κεί]μενοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὃ μὲν χ[α]λκοῦς, ὃ δὲ ξύ]λινος, διαίρετοι [ὅ]πως μὴ [προ]υποβ[β]άλλωνται ψῆφο]ι, εἰς οὓς ψηφίζονται οἱ δικαστα[ί], ὁ μὲν χαλκοῦ]ς κ[ύ]ριος, ὁ δὲ ξύλινος [ἄ]κυρ[ος], ἔχει δ' ὁ χαλκοῦς ἐ]πίθημα διερριν[η]μένο[ν] ὥστ' αὐ[τ]ὴν μόνη]ν χωρεῖν τὴν ψῆφον, ἵνα μὴ δύο [ὁ] αὐτὸς βάλλ]ῃ. ἐπειδὰν δὲ διαψηφίζε[σθαι] μέλ[λ]ωσιν, ... ΤΑ ὁ κῆρυξ ἀγορ[εύ]ει πρῶτον, ἵν' ἐ[πι]σκη

κῶν καὶ αὐλίσκον ἐχουσῶν αἳ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι, αἳ δὲ πλήρεις [ἀτρύπητοι] ὅσαι ἠφίεσαν τοὺς κρινομένους. cf. Bekk. An. 307 et subscripta proximae columnae

XXXVII margo sinister cum quinis fere litteris periit. reliqua charta tantum non tota superest sed scissa in fascias tres, unam proximae paginae adhaerentem lectionis plerumque certae, ceterae (in tab. XXI ordine inverso extantes) et adesae sunt in parte inferiore et pessime detritae. tamen sperare licet, fore ut omnia aliquando recuperentur

1. 2. sententia nos fugit, etiamsi de litteris paene omnibus constet. fuit cum legeremus in fine σύμ]βολον, sed recte hoc ferri posse negat K. 2 ante πάντες deletum ЄΝ. legi potest ΡΑCΤΙ, ut K.

5 προ supplementum incertum 7 ЄΧΩΝΟ scriptum est: corr. ex schol. Ar. 11 ἂν εἰσκα legit K. de Α dubitamus: si legitur, peccatum est, sicut in fine CKЄ scriptum est perperam et 12 ΤΑC ΜΑΡΤΥΡΙΑC; emendationem suppeditavit Plato Leg. XI 937b.

3 schol. Arist. Equ. 1150 ὕστερον δὲ ἀμφορεῖς δύο ἵσταντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὁ μὲν χαλκοῦς ὁ δὲ ξύλινος, καὶ ὁ μὲν κύριος ἦν ὃ δ' ἄκυρος. ἔχει δὲ ὁ μὲν χαλκοῦς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης διερρινημένον ἐπίθημα εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψῆφον καθίεσθαι. Pollux 8, 123 ψήφους δ' εἶχον χαλκᾶς δύο, τετρυπημένην καὶ ἀτρύπητον, καὶ κάδον ᾧ κημὸς ἐπέκειτο δι' οὗ καθίετο ἡ ψῆφος· αὖθις δὲ δύο ἀμφορεῖς ὁ μὲν χαλκοῦς ὁ δὲ ξύλινος, ὁ μὲν κύριος ὁ δὲ ἄκυρος. τῷ δὲ χαλκῷ ἐπῆν ἐπίθημα μιᾷ ψήφῳ χώραν ἔχον.

πτων]ται οἱ ἀντίδικοι ταῖς μαρτυρίαις· [δε]ῖ γὰρ αὐτοὺς] ἐπισκήψασθαι [αὐ]τα[ῖς πρὶν π]άντα[ς δ]ιαψη φίσασ]θαι. ἔπειτα πά[λ]ιν ὁ κ[ῆρυ]ξ [κ]η[ρύττε[ι] "ἡ τε τρυπη]μένη τοῦ πρότερον [λέγο]ν[το]ς, ἡ δὲ πλή ρης το]ῦ ὕστερον λέγο[ν]τος" . . . . . Α . ΑΤΑC . ÇΤΑ . . . . . ΕΝτοῦ λυχνείου τὰς ψήφους . . . . ἑ[κασ]τον . . . . . τῆς ψήφου καὶ ὁ δεικνύων ὡς Α . . . . . ΠΕΝΟΙÇαὐτῆς τό τε τ[ετρυ]πημένον καὶ τὸ] πλῆρες βάλλει τὴν μὲν κυ[ρία]ν εἰς τὸν χαλκ]οῦν ἀμφορ[έα] τὴν [δὲ ἄ]κυρ[ον εἰς τὸν ξύλ]ινον ΠΑΑ . Τ . . . ΤΟ — — — οἱ δὲ τεταγ]μένοι λαβεῖν τὰς . . . ὑπηρέται τὸν ἀ]μφορέα τὸν κύριον . . . . . ΑCΙ . ΙΝΑΝΑ . . . . . ΙΙΗΜ . ΤΑ . . . . ΤΑ . . . ΕΞΕΙCΙ . ΑΙΨΗ

ΑΥΤΑ Α . ΕΥΑ . ΙΘΜΟΙ

ΕΚΑΙΤΑ . . . . ΥΤΩΝ ΗΡΗ

ΤΙΑ . Κ ΦΟΥC . ΑΗ

ΔΙΔ ΟΥΑ . ΑΚΑC

ΜΕ . . . . . . ΕΙÇΧΩ . . Ç . . ΔΕΞΑΜΕ

ΜΕΝΠΑ . . ἀν[αγο]ρεύει ὁ κῆ[ρυξ] τὸν

---

13 ΤΑ . . . Λ . . . ΑΝ; scriptum erat solito aegyptismo ΠΛΗΝ 16 in fine ετος μετὰ? 17 τοῦ a correctore suprascriptum esse docuit nos K idem ΦΟΥC. ΠΙΕ denuo testatur nobis non apparentia et ultimum vocabalum e vestigiis probabiliter restituit 19 ΑΥΤΗC TE alterum suprascriptum 22 supra ΠΛΑ scriptum esse ΠΑΛ testatur K. nobis nihil apparet 23 ψήφους suppleri ratio iubet, spatium vetat 24 ἑστήκ]ασι vestigiis aptum, possis etiam τιθέασιν ἵν' ἀεὶ — — πη, μετὰ δὲ ταῦτα, sed ne ασι quidem certum, ac pleraeque abhinc litterae dubiae 25 ΜΑΤΑ K finem versus ita legit K probabiliter 26 ΑΠΕΥ, suprascripta Ο. legit K; in ἀριθμοί Ο suprascripta 27 principium legere nos docuit K, καί cum male exaratum esset repetivit corrector. in fine ηρηδηλ edidit K, ac suprascripta est λ litteris quae fortasse δη fuerunt, sed deletae sunt 28 fuerint ἀν]τίδ[ι]κ[οι. ante Φ hasta comparet

ἀριθ]μὸν τῶν ψήφων, τοῦ μὲν [δι
ώκον]τος τὰς τετρυπημένας τοῦ δὲ φ[εύγον
τος τ]ὰς πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' [ἂν] πλείους γένων
ται οὗ]τος νικᾷ, ἂν δὲ [ἴσα]ι, ὁ [φεύγων.] ἔ[π]ειτα πά

pagina XXXVIII

λιν τιμῶσι, ἂν δέῃ τιμῆσαι, τὸν αὐτὸν
τρόπον ψηφιζόμενοι, τὸ μὲν σύμβολον
ἀποδιδόντες, βακτηρίαν δὲ πάλιν παραλαμ
βάνοντες. ἡ δὲ τίμησίς ἐστιν πρὸς ἡμίχουν
ὕδατος ἑκατέρῳ . ἐπειδὰν δὲ αὐτοῖς ᾖ δε
δικασμένα τὰ ἐκ τῶν νόμων, ἀπολαμ
βάνουσιν τὸν μισθὸν ἐν τῷ μέρει οὗ ἔ
λαχον ἕκαστοι.

---

32. 33 quae in ultimis versibus prostant litterarum species plane abhorrent ab eis quas Aristotelem dedisse et res flagitat et lex. Cantabr. testatur 34 ΠΛΕΙΩνγΕΝΗ corr. e lex. Cant.

XXXVIII 1 *τειμῶσι* et sic deinceps 5 ΕΚΑΤΕΡΩΝ ante corr. 8 ingens coronis libri terminum signat

32 lex. Cantabr. *ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν· ἐγένοντο δὲ ἴσαι ψῆφοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. καὶ ἦσαν τοῦ μὲν διώκοντος αἱ τετρυπημέναι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ πλήρεις. ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείους γένωνται, οὗτος ἐνίκα, ὅτε δὲ ἴσαι, ὁ φεύγων ἀπέφυγεν.*

HERACLIDIS EPITOMA.

1. *Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐχρήσαντο βασιλείᾳ· συνοικήσαντος δὲ Ἴωνος αὐτοὺς τότε πρῶτον Ἴωνες ἐκλήθησαν.* (cf. fgm. 1.)

Πανδίων δὲ βασιλεύσας μετὰ Ἐρεχθέα διένειμε τὴν ἀρχὴν τοῖς υἱοῖς. 2. *καὶ διετέλουν οὗτοι στασιάζοντες.* *Θησεὺς δὲ ἐκήρυξε καὶ συνεβίβασε τούτους ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ.* (cf. fgm. 2.)

οὗτος ἐλθὼν εἰς Σκῦρον ἐτελεύτησεν ὠσθεὶς κατὰ πετρῶν ὑπὸ Λυκομήδους φοβηθέντος, μὴ σφετερίσηται τὴν νῆσον. Ἀθηναῖοι δὲ ὕστερον μετὰ τὰ Μηδικὰ μετεκόμισαν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ. (cf. fgm. 4.)

3. *ἀπὸ δὲ Κοδριδῶν οὐκέτι βασιλεῖς ᾑροῦντο διὰ τὸ δοκεῖν τρυφᾶν καὶ μαλακοὺς γεγονέναι.*

Ἱππομένης δὲ εἷς τῶν Κοδριδῶν βουλόμενος ἀπώσα-

Edidit post Schneidewinum Muellerus (Fragm. Hist. Gr. II 208) et Valentinus Rose (post politiarum fragmenta), hic quidem ex cod. Vat. 997, ex quo perperam iactat ceteros esse descriptos. graviora tantum e codicum memoria adscripsimus. 2 *αὐτοῖς* codd. cf. Arist. 41, 2 7 *ὁμοίᾳ μοίρᾳ* codd. mel. *ὁμοίᾳ τιμῇ* codd. dett. corr. Schneidewin 9 *περὶ τὰ* Μ. codd.

TESTIM. 3 de Atticae partibus inter Pandionis filios divisis cf. Atthidographos Strab. 392. schol. Aristoph. Lys. 58. 59 al. 2 cf. cap. 41, 2 12 cf. cap. 2, 2 13 de Hippomene cf. Aeschines 1, 182 cum schol. (Phot. *παρ' ἵππον καὶ κόρην*. Bekk. An. 295.) Diodor 8, 22. Nicol. Damasc. 51. Diogenian. III 1. schol. *T* ad *Ψ* 683. Ovid. Ibis 335. 459 cum schol. P

σθαι τὴν διαβολήν, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Λειμώνῃ μοιχόν, ἐκεῖνον μὲν ἀνεῖλεν ὑποζεύξας [μετὰ τῆς θυγατρὸς] τῷ ἅρματι, τὴν δὲ ἵππῳ συνέκλεισεν ὅπως ἀπόληται.

4. τοὺς μετὰ Κύλωνος διὰ τὴν τυραννίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς θεοῦ πεφευγότας οἱ περὶ Μεγακλέα ἀπέκτειναν. καὶ τοὺς δράσαντας ὡς ἐναγεῖς ἤλαυνον. (Arist. 1.)

5. Σόλων νομοθετῶν Ἀθηναίοις καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε, τὴν σεισάχθειαν καλουμένην. (6, 1.)

ὡς δ' ἐνώχλουν αὐτῷ τινες περὶ τῶν νόμων, ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον. (11, 1.)

6 Πεισίστρατος τριάκοντα καὶ τρία ἔτη τυραννήσας γηράσας ἀπέθανε. (17, 1.)

Ἵππαρχος ὁ υἱὸς Πεισιστράτου παιδιώδης ἦν καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος, Θεσσαλὸς δὲ νεώτερος καὶ θρασύς. (18, 1. 2.)

τοῦτον τυραννοῦντα μὴ δυνηθέντες ἀνελεῖν Ἵππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. (18, 3.)

Ἱππίας δὲ πικρότατα ἐτυράννει. (19, 1.)

7. καὶ τὸν περὶ ὀστρακισμοῦ νόμον εἰσηγήσατο, ὃς ἐτέθη διὰ τοὺς τυραννοῦντας. καὶ ἄλλοι τε ὠστρακίσθησαν καὶ Ξάνθιππος καὶ Ἀριστείδης (22, 1. 3. 5. 6).

8. Ἐφιάλτης. (25.)

τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὀπωρίζειν παρεῖχε τοῖς βουλομένοις, ἐξ ὧν πολλοὺς ἐδείπνιζε. (27, 3.)

9. Κλέων παραλαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα. (28, 3.)

καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ μετ' αὐτόν (28, 4. 5. 35, 3.)

καὶ ἀνεῖλον οὐκ ἐλάσσους χιλίων φ'. (35, 4.)

τούτων δὲ καταλυθέντων Θρασύβουλος καὶ Ῥίνων προειστήκεσαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός. (37, 1. 38, 4.)

---

2 del. Koeler   3 ἕως ἀπ. codd.   4 Κύκλωπος codd. mel.   10 δὲ διώχλουν codd.   17 ἀπέκτεινεν codd. mel.

10. *Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης.* (23, 2.)

καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ πολλὰ ἐδύνατο. (23, 1).

καὶ τῶν ὁδῶν ἐπιμελοῦνται ὅπως μή τινες κατοικοδομῶσιν αὐτὰς ἢ δρυφάκτους ὑπερτείνωσιν. (50, 2.)

11. *ὁμοίως δὲ καθιστᾶσι καὶ τοὺς ἕνδεκα [τοὺς] ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.* (52, 1.)

εἰσὶ δὲ καὶ ἐννέα ἄρχοντες. θεσμοθέται ϛ´, οἳ δοκιμασθέντες ὀμνύουσι δικαίως ἄρξειν καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν. (55, 1. 2. 4.)

ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ. (57, 1.)

καὶ τὰ πολέμια. (58, 1?)·

1. 2 haec quo traicienda sint, nunc docet ordo Aristoteleus 3 *ἀνοικ.* codd. 7 *θεσμοθέται ϛ´* Corais: *θεσμοθέται καὶ* vel *θεσμοθετικοὶ καὶ* codd. (*θεσμοθέται* solum Vat. teste Rosio, vel ob hunc locum minime ceterorum pater: error enim e signo natus quod numerali et copulae commune est)

FRAGMENTA

ex prima libri parte

1

τὸν Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῷον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος· τούτου γὰρ οἰκήσαντος τὴν Ἀττικήν, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, τοὺς Ἀθηναίους Ἴωνας κληθῆναι καὶ Ἀπόλλωνα πατρῷον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι. Harp. *Ἀπ. πατρ.*

πατρῷον τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου ἐγένετο. schol. Aristoph. Av. 1527 cf. Bekk. An. 291 = schol. Plat. Euthydem.

2

ἔτι δὲ μᾶλλον αὐξῆσαι τὴν πόλιν βουλόμενος (Theseus) *ἐκάλει πάντας ἐπὶ τοῖς ἴσοις, καὶ τὸ ʻδεῦρ' ἴτε, πάντες λεῴ' κήρυγμα Θησέως γενέσθαι φασὶ πανδημίαν τινὰ*

καθιστάντος. οὐ μὴν ἄτακτον οὐδὲ μεμιγμένην περιεῖδεν ὑπὸ πλήθους ἐπιχυθέντος ἀκρίτου γενομένην τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ πρῶτος ἀποκρίνας χωρὶς εὐπατρίδας καὶ γεωμόρους καὶ δημιουργούς, εὐπατρίδαις δὲ ⟨τὸ⟩ γινώσκειν τὰ θεῖα καὶ παρέχειν ⟨τοὺς⟩ ἄρχοντας ἀποδοὺς καὶ νόμων διδασκάλους εἶναι καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς, τοῖς ἄλλοις πολίταις (l. τοὺς πολίτας) ὥσπερ εἰς ἴσον κατέστησε, δόξῃ μὲν εὐπατριδῶν, χρείᾳ δὲ γεωμόρων, πλήθει δὲ δημιουργῶν ὑπερέχειν δοκούντων. ὅτι δὲ πρῶτος ἀπέκλινε πρὸς τὸν ὄχλον, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, καὶ ἀφῆκε τὸ μοναρχεῖν, ἔοικε μαρτυρεῖν καὶ Ὅμηρος ἐν νεῶν καταλόγῳ (547) μόνους Ἀθηναίους δῆμον προσαγορεύσας. Plutarch. Thes. 25.

3

ΓΕΝΝΗΤΑΙ· πάλαι τὸ τῶν Ἀθηναίων πλῆθος πρὶν ἢ Κλεισθένη διοικήσασθαι τὰ περὶ τὰς φυλὰς διῄρητο (διῃρεῖτο cod.) εἰς ⟨εὐπατρίδας καὶ suppl. e fgm. 2⟩ γεωργοὺς καὶ δημιουργούς καὶ φυλαὶ ἦσαν δ', τῶν δὲ φυλῶν ἑκάστη μοίρας εἶχε γ', ἃς φατρίας καὶ τριττύας ἐκάλουν· τούτων δὲ ἑκάστη συνειστήκει ἐκ τριάκοντα γενῶν, καὶ γένος ἕκαστον ἄνδρας εἶχε τριάκοντα τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους οἵτινες γεννηταὶ ἐκαλοῦντο, ⟨ἐξ⟩ ὧν αἱ ἱερωσύναι ⟨αἱ suppl. ex Harp.⟩ ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο, οἷον Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες καὶ Ἐτεοβουτάδαι, ὡς ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης λέγων οὕτως· φυλὰς δὲ αὐτῶν συννενεμῆσθαι δ' ἀπομιμησαμένων (ἀπὸ μισθωμάτων corr. e Suida) τὰς ἐν τοῖς ἐνιαυτοῖς ὥρας, ἑκάστην δὲ διῃρῆσθαι εἰς τρία μέρη τῶν φυλῶν, ὅπως γένηται τὰ πάντα δώδεκα μέρη, καθάπερ οἱ μῆνες εἰς τὸν ἐνιαυτόν, καλεῖσθαι δὲ αὐτὰ τριττῦς καὶ φατρίας. εἰς δὲ τὴν φατρίαν τριάκοντα γένη διακεκοσμῆσθαι, καθάπερ αἱ ἡμέραι εἰς τὸν μῆνα,

τὸ δὲ γένος εἶναι τριάκοντα ἀνδρῶν. Lexicon Patm. p. 152 Sakkel. eiusdem glossae excerpta schol. Plat. Axioch. (Ἀριστοτέλης φησὶ τοῦ ὅλου πλήθους διῃρημένου Ἀθήνησιν εἴς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργοὺς φυλὰς αὐτῶν εἶναι δ´ etc.). Harp. γεννῆται. Suid. (e lexico Photiano) γενν. Moeris (interpolata glossa) γενν. quae tamquam ipsa Aristotelis verba adferuntur ita ab eo scribi non potuerunt: certe enuntiata quae a καθάπερ incipiunt ab eo aliena, ac mirus in Aristotele lusus numerorum. sed credere licet, proposuisse eum alius scriptoris opinationem.

τριττύς ἐστι τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Harp. τριττύς. cf. Pollux 8, 111.

4

Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ὅτι ἐλθὼν Θησεὺς εἰς Σκῦρον ἐπὶ κατασκοπὴν εἰκότως διὰ τὴν Αἰγέως συγγένειαν ἐτελεύτησεν ὠσθεὶς (ὡς Θησεύς cod. corr. Schwartz) κατὰ πετρῶν φοβηθέντος τοῦ Λυκομήδους τοῦ βασιλεύοντος ⟨μὴ σφετερίσηται τὴν νῆσον suppl. ex Heraclide⟩. Ἀθηναῖοι δὲ μετὰ τὰ Μηδικὰ κατὰ μαντείαν ἀνελόντες τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἔθαψαν. schol. Vatic. ad Eur. Hipp. 11, quod editurus est E. Schwartz. cf. Apollod. bibl. III, 15 5 ἔνιοι Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν. Plutarch. Thes. 35. Cim. 8. ea quae Plutarchus Thes. 3 de Pittheo ex Aristotele habet redeunt fere in scholio alio ad eundem Euripidis versum adscripto. relata sunt a Rosio ad Troezeniorum rem publicam (fgm. 598) coniectura incerta: ab Atheniensi quidem aliena videntur.

spuria

5

λυκόποδας ἐκάλουν, ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν

ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔλαβον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι περικεκαλυμμένους ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. schol. Arist. Lys. 665. *λυπόποδες· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· τοὺς πρὸς Ἱππίαν ἀγωνισαμένους ἐπὶ Λειψυδρίῳ ὡς γενναίους· ἔλεγον* (*ἔλαθον* Porso) *γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ κατειλῆσθαι δέρμασι τοὺς πόδας καὶ λυκόποδας εἶναι* Phot. quae quomodo componenda sint, non liquet. Aristotelis vero mentio perperam huc relata est, cum ad alteram eiusdem scholii partem spectet cf. Testim. cap. 19, 2.

6

Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτως λέγει "*λογιστὰς* (*λογισταί* cod. corr. Dobree) *δὲ αἱροῦνται δέκα, παρ' οἷς διαλογίζονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τά τε λήμματα καὶ τὰς γεγενημένας δαπάνας· καὶ ἄλλους δέκα συνηγόρους* (*ἄλλοι — συνήγοροι* cod. corr. Nauck), *οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις. καὶ οἱ τὰς εὐθύνας διδόντες παρὰ τούτοις ἀνακρίνονται* (— *νοντες* cod. corr. Meier) *πρῶτον, εἶτα ἐφίενται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς ἕνα καὶ φ'.*" lex. Cantabr. *λογισταί.* cf. Ar. 54, 2. haec scriptor vetus omnino non scripsit, absurda enim *αἱροῦνται, ἀνακρίνονται, ἐφίενται.* vix potest fieri quin serus homo ex capitis Aristotelei excerptis iam depravatis ipsa verba eiusdem temere reconcinnaverit.

7

τὸ δὲ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, ὅπερ οἱ νῦν παραβόλιον καλοῦσι. παράβολον Ἀριστοτέλης λέγει. Pollux 8, 62. vox quae ex Aristotele affertur, omnino nulla est; *παραβόλιον* vituperat iure Phrynichus p. 230 Lob. aut librariorum error est aut Pollucis. res ipsa in ultimis capitibus facile potest commemorata esse.

8

Photius πελάτης (glossa secunda)· *οἱ μισθῷ δουλεύοντες, ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς, οἷον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες· Ἀριστοτέλης.* idem melius schol. Plat. Euthyph. sine auctoris nomine, item apud alios. quod nomen, licet voce *πελάτης* Aristoteles utatur 2, 1, corruptum est ex *Ἀριστοφάνης*, inter cuius glossas politicas haec est 61 Fresen. (Miller *Mél. de litt. Gr.* 433) et ad eundem redire constat Poll. 3, 82.

falso ad hunc librum relata

9

picturam Aegypti (invenerunt) et in Graecia Euchir Daedalo cognatus, ut Aristoteli placet. Plinius Nat. Hist. 7, 205. (Rose fgm. 382.)

10

Epimenides qui postea Buzyges dictus est secundum Aristotelem (monstrator aratri). schol. Lemov. ad Vergil. Georg. 1, 19. cf. Probus ad h. l., schol. T ad Σ 483 (ex Agallide Corcyraea), schol. Aeschin. 2, 78. Bekk. An. 221. Hesych. *Βουζύγης*. Plin. 5, 57. (Rose 386).

11

ἡ δὲ δὴ διασπορὰ κατακαυθέντος αὐτοῦ (Solonis) *τῆς τέφρας περὶ τὴν Σαλαμινίαν νῆσον ἔστι μὲν . . . . . μυθώδης, ἀναγέγραπται δ' ὑπό τ' ἄλλων ἀνδρῶν ἀξιολόγων καὶ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου.* Plut. Sol. 32. (Rose 392.)

12

πέπυσμαι . . . κύνας γενέσθαι φιλοδεσπότους Ξανθίππου τοῦ Ἀρίφρονος (*Ἀρίφρου* codd. corr. Schneider)· *μετοικιζομένων γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὰς ναῦς, ἡνίκα τοῦ χρόνου ὁ Πέρσης τὸν μέγαν πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆψε καὶ*

ἔλεγον οἱ χρησμοὶ λῷον εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν μὲν πατρίδα ἀπολιπεῖν ἐπιβῆναι δὲ τῶν τριήρων, οὐδὲ οἱ κύνες τοῦ προειρημένου ἀπελείφθησαν ἀλλὰ συμμετῳκίσαντο (— *κισαν* codd. corr. Valckenaer) *τῷ Ξανθίππῳ, καὶ διανηξάμενοι ἐς τὴν Σαλαμῖνα ἀπέβησαν. λέγετον δὲ ἄρα ταῦτα Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος.* Aelian Nat. Hist. 12, 35. Plutarchus Them. 10 et Cat. mai. 5 idem rectius narrat, canem viribus natando consumptis expirasse, locum appellatum esse *Κυνὸς σῆμα* (unde Jacobs contra mentem Aeliani *ἀπέβησαν* in *ἀπέσβησαν* mutabat.) fieri potest ut in zoico quodam libro haec dixerit Aristoteles, sicut in Hist. An. *Z* 24 mulum ab Atheniensibus immunitate donatum commemorat, cuius Plutarchus in eodem capite Catonis cum cane Xanthippi meminit. sed fortasse omnino erravit de Aristotele Aelianus. de Philochoro verum dicit: nam in Themistocle ex Atthide pendet Plutarchus. (Rose 398. 399.)

13

Ἀριστοτέλης δὲ παρὰ Πυθοκλείδῃ μουσικὴν διαπονηθῆναι τὸν ἄνδρα (Periclem) *φησίν.* Plut. Per. 4. (Rose 401.)

14

πάππου ἢ τήθης πατὴρ . . . . τάχα δ' ἂν τοῦτον τριτοπάτορα Ἀριστοτέλης καλοῖ. Pollux 3, 17 ex Aristophane Byzantio, ut videtur. (Rose 415.)

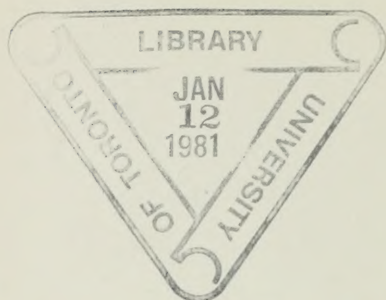
15

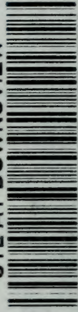
πεζὰς μόσχους, ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως (ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ) τὰς χωρὶς ὀργάνων. Κάνθαρος Συμμαχίᾳ 'αὐλητρίδα πεζήν' καὶ Εὔπολις Κόλαξι. Photius. cf. Hesych. s. v. Et. M. *πεζαί,* schol. Eur. Alc. 447. ex Atheniensium quidem re publica haec sumpta non videntur (cf. 50, 2), ac devectum fortasse nomen scriptoris e glossa alia. commemoravimus maxime, quia Rosius hoc fragmentum videtur neglexisse.

INDEX.

7*

Lipsiae, typis I. B. Hirschfeldi.

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 14 23 02 03 019 7